ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4246

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 6.—
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » 6.—

Ἀνατ. ἡλ. 6.10 . Δύσις ἡλ. 6.47
† Γ' Νηστ. Σταυροπροσκυνήσεως

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.3, ἐλαχ. 5.5. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.0

ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΟΥΝ ΣΑΦΩΣ

Καὶ τώρα, ὁπότε ἡ παρεμβολή, ἡ ἀκαιροτάτη καὶ ἀναξιωτάτη, τῆς παρελθοντολογίας ἐξητμίσθη ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐξέγερσιν, ὁ λόγος ἀπόκειται εἰς κάποιον, ὁ ὁποῖος πολὺ φοβούμεθα ὅτι λησμονεῖται κατ' αὐτάς, καίτοι εἶνε ὁ μόνος κύριος καὶ οἰκοδεσπότης τοῦ οἴκου τοῦ Ἑλληνικοῦ — εἰς τὸν Λαόν.

Δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ ἔχῃ κανεὶς προικισθῇ μὲ ἐξαιρετικὴν διαίσθησιν διὰ ν' ἀντιληφθῇ κάτι τὸ διάχυτον εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, μίαν σκέψιν δεσπόζουσαν καὶ κυριαρχοῦσαν αὐτὴν τὴν στιγμήν : τὴν σκέψιν τοῦ λαοῦ τὴν ἀνήσυχον, τὴν ταραγμένην διὰ τὴν σήμερον, τῆς ὁποίας αἰσθάνεται βαρυτέραν ὁσημέραι τὸ καταθλιπτικὸν βάρος, τὴν ἀδημονίαν, διὰ τὴν αὔριον, τὴν ὁποίαν δὲν βλέπει καθόλου ἐνθαρρυντικήν. Βλέπει μόνον τὰ συμπτώματα τῆς χρεωκοπίας ὁ λαὸς αὐτός, βλέπει μείωσιν τῶν τόκων τῶν Δημοσίων ὁμολογιῶν, ἀναστολὰς χρεωλυσίων, μέτρα διὰ τὸ συνάλλαγμα νεκρωτικὰ τοῦ ἐμπορίου ἀκούει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀγρίας περαιτέρω περικοπῆς δαπανῶν καὶ δὲν βλέπει καμμίαν ἔναρξιν τῆς περικοπῆς αὐτῆς καὶ καμμίαν εἰλικρινῆ κυβερνητικὴν προθυμίαν δι' αὐτήν. Καὶ βλέπει συγχρόνως τὸν μὲν κ. Βενιζέλον καταδυόμενον ἀπεγνωσμένως εἰς μίαν παρελθοντολογίαν διὰ νὰ μὴ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, ἀξιοῦντα ἀπὸ ἄλλους ν' ἀναπτύξουν προγράμματα, διὰ νὰ καλύψῃ τὴν πλήρη ἀνυπαρξίαν ἰδικῶν του ἀποφάσεων περὶ τοῦ πρακτέου· καὶ βλέπει συνάμα τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διστάζοντας ἐὰν πρέπῃ, ἐὰν δικαιοῦνται, νὰ συζητήσουν σαφῶς, ἄνευ ἐπιφυλάξεων, διονυχιστικῶς, ἐπὶ τοῦ μόνου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἐναγωνίως τὴν δημοσίαν γνώμην αὐτὴν τὴν στιγμήν — τοῦ οἰκονομικοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν εἶνε πλέον διατεθειμένος νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ κρατουμένου ὄπισθεν τῆς κλειστῆς θύρας ἀνυπάρκτων ἄλλωστε μυστικῶν, ἢ ἐπικινδύνων δῆθεν συζητήσεων. Ὁ κ. Βενιζέλος, πονηρότατος δεξιοτέχνης εἰς τὰ ναυαγοσωστικὰ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἑαυτοῦ, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτι Σεπτεμβρίου ἀνανεώνει διαρκῶς τὰς δικαιολογίας τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συζητήσεως. Μή, πρὸς Θεοῦ, συζητήσωμεν δημοσίᾳ— ἐφώναζε τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον — διὰ νὰ μὴ διακυβεύσωμεν τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν μέτρων μας διὰ τὴν δραχμήν! —Μὴν ἀναπτύσσετε γνώμας περὶ ἄλλης πολιτικῆς ἀπὸ τὴν τῆς ἐμμονῆς εἰς τὴν χρυσῆν βάσιν καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις μας, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἐπίδειξις ἡττοπαθείας αὐτόχρημα προδοτικῆς — ἐκραύγαζεν ἀργότερα. Καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἤλλαξε τὸ τροπάριον : —Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ—ἔλεγεν — εἶνε ἐπιζημία τώρα, ὁπότε θὰ συνέλθῃ ἡ Διάσκεψις τῆς Λωζάννης, ὅπου θὰ μεταβῶ. Καὶ ὅταν ἡ Διάσκεψις αὐτὴ ἀνεβλήθη, ἡ ἀνακραυγή του ἐτροποποιήθη : — Ἡ συζήτησις εἶνε ἐπιβλαβὴς ἕως ὅτου συνέλθῃ καὶ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων μου ἡ Δημοσιονομική. Ἐν τῷ μεταξὺ διεβουκολεῖτο ὁ Λαὸς μὲ βεβαιώσεις τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον : «Αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Νημάγιερ συνέπεσαν μὲ τὰς κυβερνητικάς. Ἡ Δημοσιονομικὴ μᾶς ἀναγνωρίζει τὰ ἐννέα δέκατα ἀφ' ὅσα ἐζητήσαμεν. Ὁ κ. Χάμπρο υἱὸς μᾶς ἐμβάζει ἀμέσως προκαταβολὴν 300 χιλιάδων λιρῶν, ἴσως 500 χιλιάδων».

Καὶ ἐπῆλθον ἀνηλεεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι αἱ διαψεύσεις, διαψεύσεις οἰκτραί. Καὶ τώρα ἀπέμεινεν ἡ ἐσχάτη πρόφασις : «Ἡ συζήτησις ἴσως βλάψῃ προκειμένου νὰ ἐπιδιωχθῇ βελτίωσις τῶν εἰσηγήσεων τῆς Δημοσιονομικῆς κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὴν 12ην Ἀπριλίου».

Νὰ βλάψῃ ; Εἰς τί ; Πρόκειται μήπως νὰ ἀποκρυβῇ ἀπὸ κανέναν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ πραγματική μας κατάστασις ; Ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐνεφάνισεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμπράκτως ἤδη διὰ τῶν μέτρων της καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ δάνεια, διὰ τῆς δυσαρέστου ἀλληλογραφίας της μετὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς περιφορᾶς τοῦ δίσκου τῶν ἐράνων ἀνὰ τὴν ξένην, διὰ τῆς ἀπεγνωσμένης, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, προσπαθείας της ὅπως ἐξεύρῃ 300 χιλιάδας λιρῶν διὰ τὰς ὑποχρεώσεις της τῆς 1ης Ἀπριλίου. Ὅλοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶνε ἄριστα πληροφορημένοι πλέον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος καὶ τίποτε δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ μάθουν ἐπὶ πλέον. Διὰ τοῦτο ὁ Λαὸς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ὁμιλήσουν τέλος οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, κρίνοντες τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκθέτοντες τὰς γνώμας των ἐπὶ τοῦ πρακτέου — τοῦτο ὄχι διότι τὸ ζητεῖ ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ μηδόλως δικαιούμενος νὰ τὸ ζητῇ, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεως πρὸς τὸν κυρίαρχον, ἐπὶ τέλους, ἐν τῷ οἴκῳ του λαόν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὁμιλήσῃ πλέον. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι εἶχε πάντοτε μίαν σαφῆ κατεύθυνσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν σταθεροποίησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν δανειακὴν πολιτικήν. Καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἶχεν, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκρήξεως τῆς κρίσεως σαφῆ ἀντίληψιν περὶ τῆς ἁρμοδιωτέρας ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς. Ὁ κ. Καφαντάρης ἔχει ἐπίσης μίαν σαφῶς διαγεγραμμένην κατεύθυνσιν σκέψεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ. Ἔχει ἀκόμη ἓν παρελθόν, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις· ὑπῆρξεν αὐτὸς ὁ συστηματοποιήσας τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, ὁ ἰσοσκελίσας τὸν προϋπολογισμόν, ὁ ἀντιμετωπίσας τὴν πραγματικὴν περικοπὴν δαπανῶν κατὰ τρόπον θαρραλέον, ἀδιαφορήσας διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ φθορὰν τῆς δημοτικότητός του. Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ὀφείλουν νὰ συζητήσουν ἐξαντλητικῶς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, διαφωτίζοντες τὸν λαὸν περὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως, δεικνύοντες εἰς αὐτὸν τὰς ὑπαρκτὰς διεξόδους, διὰ νὰ κρίνῃ αὐτὰς ὁ Λαὸς καὶ διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἀπόφασίν του.

Ὅτι δὲ κανεὶς πλέον δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ζημίας ἐκ τῆς τοιαύτης συζητήσεως καὶ τοῦ ἀντικτύπου της εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ κάτι ἄλλο ἀκόμη : τόσον ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε πεπεισμένος ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες οὐσιώδους βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς Δημοσιονομικῆς, ὥστε οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος, οὔτε ὁ κ. Μαρῆς δὲν θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Γενεύην —ὡς ἐγράφη χθές — καίτοι, ἀντὶ νὰ παρελθοντολογῇ περὶ τοῦ 1920, ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε τὴν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσπαθήσῃ αὐτοπροσώπως νὰ ἐπιτύχῃ βελτίωσιν ἀπὸ τοὺς ξένους, πρὸς τοὺς ὁποίους, ὅπως ἐβεβαίωνεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, τόσην ἔχει ἐπιρροήν....

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Οἱ ἀπλοϊκοί

Οἱ ἀφελεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἀπλοϊκοί, τὰ κοινῶς λεγόμενα «κορόϊδα» τέλος πάντων, οὐδέποτε ἔλειψαν ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἀπετέλεσαν ἀνέκαθεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πελατείας τοῦ ὑπαιθρίου ἐμπορίου, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τῆς ὑπαιθρίου ἐπιστήμης. Ὁ μακαρίτης ὁ Ψευτοθόδωρος ἠμπόρεσε νὰ ζήσῃ ἐπὶ τριάκοντα συνεχῆ ἔτη, πωλῶν σπουργίτια, τὰ ὁποῖα ἔβαφε κίτρινα γιὰ νὰ φαίνωνται καναρίνια. Μολονότι ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους δεκάδας ἐτῶν ὁ ἀείμνηστος αὐτὸς ἐμπορικὸς παράγων τῆς πρωτευούσης ἐγελοῦσε τὸν κόσμον μὲ τὸ ἐμπόρευμά του, ὑπῆρχον πάντοτε, μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν ἀγορασταὶ πρόθυμοι νὰ πέσουν εἰς τὴν χονδροειδεστάτην ταύτην παγιδευτικὴν ἐπινόησίν του. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὀδοντοϊατρός, μὲ τὸ ἱστορικὸν λαντῶ, ποὺ ἔβγαζε τὰ δόντια ἀνωδύνως ἔξω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον, ἢ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δημοπρατηρίου δὲν εἶχε μικροτέραν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του. Ἂν καὶ οἱ ὑφιστάμενοι τὴν ἐξαγωγὴν ὠρύοντο ἀπὸ τὸν πόνον, ἤρχοντο ἀμέσως κατόπιν αὐτῶν ἄλλοι νὰ ὑποστοῦν τὸ ἴδιον μαρτύριον «ἀνωδύνως» πάντοτε. Πλὴν τούτων ὅμως, ἡ παλαιοτέρα ἐποχὴ εἶχε καὶ τοὺς ἐμπόρους τῶν εὐθηνῶν ἀδαμάντων καὶ χρυσαφικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξήσκουν τὸ ἐμπόρευμά των μὲ κάπως μυστηριώδη τρόπον πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἁπλοϊκωτέρων, ἰδίως τῶν διερχομένων ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐπαρχιωτῶν καὶ χωρικῶν:

—Ἔχω κύριε, ἕνα διαμάντι σὰ ρεβύθι καὶ τὸ πουλάω σχεδὸν ντζάμπα.

—Γιὰ νὰ τὸ ἰδῶ.

—Πᾶμε μέσα στὸ καφενεῖο, γιατὶ δὲ θέλω νὰ μὲ ἰδοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ νομίσουν πῶς τῶκλεψα. Εἶνε ἑνὸς φτωχοῦ φίλου μου καὶ τὸ πουλεῖ φτηνά, γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸ νοίκι τοῦ σπιτιοῦ του.

—Καὶ πόσο τὸ δίνεις;

—Πενῆντα φράγκα μόνο.

—Ἀκριβὸ δὲν εἶνε;

—Τί λὲς, κύριε; Ἀκριβὸ σοῦ φαίνεται αὐτὸ τὸ διαμάντι γιὰ πενῆντα δραχμές; Ἀμ' γυαλὶ ἀπὸ πολυέλαιο νὰ ἤτανε, πάλι θὰ κόστιζε περισσότερο.

—Σαράντα, κάνει;

—Ἔλα, δῶσε σαρανταπέντε καὶ πάρτο! Ἐσὺ ξέρεις καλὰ τὴν ἀξία του, ἀλλὰ εἶνε καὶ ἡ ἀνάγκη ἡ μεγάλη τοῦ φίλου μου, βλέπεις. Τί νὰ κάνω; Δικό σου!..

Ἡ ἀπλοϊκότης ὅθεν ὑφίστατο πάντοτε εἰς τὸν τόπον μας καί, ὑποθέτω, καὶ εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον. Ἀλλὰ τελευταίως ἡ ἀπλοϊκότης αὐτὴ φαίνεται ὅτι ἔλαβε διαστάσεις ἀνυπολογίστους. Διότι δὲν κοροϊδεύουν τὸν κόσμον μόνον οἱ Ψευτοθόδωροι μὲ τὰ ψεύτικα καναρίνια καὶ οἱ ἀνωδύνως ἐξάγοντες τοὺς ὀδόντας ἰατροί, καὶ οἱ πωλοῦντες τοὺς πολυτίμους λίθους ἰδιαιτέρως εἰς τὰ καφενεῖα ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς. Οἱ ἀφελεῖς ἐπλήθυναν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κοροϊδεύοντες αὐτοὺς ἀπετέλεσαν τάξιν συστηματικῶν ἐμπόρων. Ἕνας γνωστός μου χθὲς μοῦ ἐπέδειξε κάποιαν πρόσκλησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει τὴν προηγουμένην διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ πρόσκλησις ἔλεγεν ἐπὶ λέξει: «Παρακαλεῖσθε νὰ προσέλθητε εἰς τὸ κατάστημά μας καὶ νὰ παραλάβητε τὸ ὡρολόγιόν σας. Οἱ ὅροι τοῦ γραφείου μας εἶνε οἱ ἑξῆς: Θὰ πληρώσετε δραχμὰς 890 δι' ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ ὡρολογίου ἀπὸ Βερολίνου εἰς Τεργέστην, Τεργέστην —Πειραιᾶ, τελωνειακὰ καὶ προμήθειαν ἰδικήν μας. Ἡ παραλαβὴ τοῦ ὡρολογίου θὰ γίνῃ «κομίζοντες» τὴν παροῦσαν.»

—Πῶς εὑρίσκετε αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν μὲ ἠρώτησεν ὁ γνώριμός μου μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν της.

—Ἡ πρόσκλησις ἀφορᾷ ἕνα ὡρολόγιον πωληθὲν καὶ μίαν ὀνομαστικὴν ἀπόλυτον.

—Δὲν πρόκειται διὰ τὴν ἀπόλυτον ὀνομαστικήν. Τὸ ὡρολόγιον αὐτό, τὸ ὁποῖον καλοῦμαι νὰ παραλάβω «κομίζοντες» τὴν παροῦσαν, εἶνε δῶρον διὰ τὴν λύσιν ἑνὸς αἰνίγματος, τὸ ὁποῖον ἔθεσε τὸ κατάστημα πρό τινων ἡμερῶν.

—Καὶ τί ἔλεγε τὸ αἴνιγμα;

—Ἦτο ἁπλούστατον καὶ τὸ ἔλυσα μέσα εἰς τὸ καφενεῖον σὲ δύο λεπτά ἐγὼ καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πελάται τοῦ καφενείου.

—Κατόπιν τούτου ἐστείλατε τὰς λύσεις νὰ πάρετε τὰ δωρεὰν ὡρολόγιά σας.

—Καὶ βέβαια! Ἀντὶ αὐτοῦ ὅμως ἔλαβα τὴν πρόσκλησιν νὰ πληρώσω 890 δραχμὰς διὰ μεταφορὰν τοῦ ὡρολογίου ἀπὸ Βερολίνου εἰς Πειραιᾶ.

—Θὰ ἦλθε, φαίνεται, τὸ ὡρολόγιον μὲ βαγκὸν - λί.

—Μά, ἐπιτρέπονται, φίλε μου, τέτοιες κοροϊδεῖες;

—Δὲν ἔχεις δίκαιο! Τὰ ὡρολόγια, ὅσον καὶ ἂν δίδωνται δωρεάν, δείχνουν μὲν τὶς ὧρες, ἀλλὰ δείχνουν μαζὺ καὶ τὰ λεπτά...

Ἡ ἀγανάκτησις βέβαια τοῦ γνωρίμου μου δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀδικαιολόγητος. Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ ἀπλοϊκότης αὐτοῦ καὶ ἀναριθμήτων ἴσως ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν τὰς λύσεις τοῦ εὐκολωτάτου αἰνίγματος; Ἕνας ποντικός, γιὰ νὰ παρασυρθῇ καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὴν φάκαν, χρειάζεται νὰ τοῦ βάλουν ἐντὸς τῆς φάκας τυρί. Μία μῦγα, γιὰ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ κολλήσῃ ἐπάνω εἰς τὸ μυγόχαρτον, ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε τὸ μυγόχαρτον ποτισμένον μὲ ἀναλυμένην ζάχαριν. Ἕνας σκύλος, τέλος πάντων, γιὰ νὰ φάγῃ τὴν φόλαν, πρέπει ἡ φόλα νὰ μυρίζῃ κρέας. Ἕνας ἄνθρωπος, μ' ὅλα ταῦτα, πηγαίνει νὰ πάρῃ ἕνα ὡρολόγιον δωρεάν, δίδων τὴν λύσιν κάποιου αἰνίγματος, τὸ ὁποῖον εἶνε λελυμένον μόνον του! Εἴμεθα λοιπὸν ἢ δὲν εἴμεθα κατώτεροι ἀπὸ τὸν Ἀζώρ, ἀπὸ τὴν μῦγαν καὶ ἀπὸ τὸν ποντικόν; Θὰ μοῦ ἀντιταχθῇ ἴσως ὅτι τὸ κόλπο τοῦ δωρεὰν διδομένου ὡρολογίου πολὺ ὀλίγους, ἂν μὴ καὶ κανένα δὲν θέλει παραπλανήσει. Λάθος. Τὸ κόλπο δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐπιχειρεῖται. Ἐφηρμόσθη μέχρι τοῦδε κατ' ἐπανάληψιν καὶ φαίνεται ὅτι ἐπέτυχε, διὰ νὰ συνεχίζεται τώρα. Ἀπὸ τοὺς ἀναριθμήτους, ποὺ στέλλουν τὰς λύσεις τῶν εὐκόλων αἰνιγμάτων, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρξουν καὶ μερικοί, οἱ ὁποῖοι θὰ πληρώσουν τὰς 890 δραχμὰς διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου τοῦ ὡρολογίου των. Ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ αἰνίγματα δὲν εἶνε μόνον γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὡρολόγια ἀπὸ τὸ Βερολῖνον εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐκ τοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐξεδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν περὶ τοῦ χαρακτῆρος, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν τοῦ Πειραιῶς:

«Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἀπαντῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς τὴν 31 Μαρτίου 1932 :

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ καθεστῶτος δὲν εἶνε ζήτημα συνδεόμενον μὲ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα. Ἡ τύχη καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος δὲν εἶνε συνδυασμένη μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐκλογὴ Πειραιῶς συνεδυάσθη ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους μας μὲ τὸ ζήτημα τοῦ καθεστῶτος. Φίλοι τοῦ κόμματος μοὶ εἶπον ὅτι καταδολιευόμενοι τὸν δημοτικὸν ἀγῶνα, οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἀντίπαλοι, συνεδύασαν τὸ ζήτημα τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πειραιῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ καθεστῶτος. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς δὲν ἔθεσα οὔτε πολιτικὸν ζήτημα, διότι ἀναντιρρήτως τὸ ζήτημα τοῦ Δημάρχου μιᾶς πόλεως εἶνε ζήτημα τοπικόν. Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε οὔτε μὲ τὴν πολιτικὴν τὴν γενικωτέραν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον μὲ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα».

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, δέον νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἥτις γίνεται ὑπὸ τῶν παραγόντων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἰδιαιτέρως παρὰ τοῖς νέοις συμπολίταις, ἵνα τοιουτοτρόπως ἀποτραπῇ ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τῶν νέων πολιτῶν ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἤχθη τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ἀπὸ τὸν προφυλακισμένον τέως δήμαρχον Παναγιωτόπουλον, καὶ ὁ ὁποῖος, ὑπόδικος ὤν, ἀόκνως ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου κ. Ἀθ. Μιαούλη, τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ πολῖται τοῦ Πειραιῶς παλαιοὶ καὶ νέοι, ἄνευ διακρίσεως, θὰ ὑπερψηφίσωσι τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος τοῦ ἐντοπίου καὶ μονίμου κατοίκου Πειραιῶς κ. Σ. Στρατήγη, ἵνα ἴδωσι εἰς τὸν Δῆμόν των, τὸν ὁποῖον οὗτος καὶ ἐπὶ μακρὸν ὡς δημοτικὸς σύμβουλος ὑπηρέτησε, διοίκησιν χρηστὴν καὶ οἰκοκυρεμένην.

(Ἐκ τοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος)

Ἡ ὀργάνωσις τῶν νέων εἰς τὴν Γερμανίαν

Ἡ τρέλλα τῆς Χιτλερικῆς νεολαίας

Οἱ Γάλλοι, μολονότι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐκλογικὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χίντεμπουργκ, τὴν ὁποίαν θὰ κυρώσῃ ἀναμφιβόλως καὶ τὸ ἐπαναληπτικὸν ἐν Γερμανίᾳ δημοψήφισμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, θέλουν ἐν τούτοις νὰ βλέπουν κινδύνους διὰ τὸ μέλλον ἐκ τῆς ὀργανώσεως τοῦ κόμματος τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν τοῦ Χίτλερ, ἰδίᾳ μεταξὺ τῆς γερμανικῆς νεολαίας. Μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐγράφη καὶ ἡ κατωτέρω ἀνταπόκρισις τοῦ γνωστοῦ Γάλλου δημοσιογράφου κ. Λουΐ Ρουμπῶ, ἡ ἀξία τῆς ὁποίας πρέπει ν' ἀναζητηθῇ μᾶλλον εἰς τὸ περιγραφικὸν μέρος, παρὰ εἰς τὸ πολιτικόν:

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, τέλη Μαρτίου.— «Ἡ τρέλλα κατοικεῖ πλάϊ στὴ φρονιμάδα», κάποτε δὲ καὶ στὸ ἴδιο διαμέρισμα.... Ὁ Κάρλ, ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Σάπερ, εἶνε ἀκόμη πολὺ μικρός. Ἀλλ' ὁ Λούντβιχ, δεκαοκτὼ ἐτῶν, μὲ κοστοῦμι μπόυ-σκάουτ, ἠμπορεῖ νὰ πωλῇ εἰς τὸ κατάστημά των ἀντικείμενα χιτλερικῆς «εὐσεβείας», ὅταν οἱ γονεῖς του, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Κυάμπε, παρακολουθοῦν τὴν κομματικὴν συγκέντρωσιν τοῦ σοσιαλιστοῦ Μπράϊτσαϊντ.

Οἱ δύο νεαρώτεροι ὀπαδοὶ τοῦ Χίτλερ

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἐκλογικοῦ λόγου τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ χιτλερικοῦ κόμματος Γκαῖμπελς μοῦ εἶχε κάμει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν αὐτὴ ἡ φράσις, ἐπαναλαμβανομένη κάθε τόσον: «Ἡ νεολαία εἶνε μαζί μας !» Εἶχα ἰδῆ πολλάκις τὴν νεολαίαν αὐτὴν εἰς τὸ μέγα ποδηλατοδρόμιον, ὅπου ἐγίνοντο αἱ ἐκλογικαὶ συγκεντρώσεις τοῦ κόμματος. Ἦσαν χλωμὰ παιδιὰ μὲ φλογερὰ μάτια. Ἦσαν κορίτσια, μερικὰ πολὺ ὤμορφα, ποὺ ἔπαυαν νὰ χαμογελοῦν διὰ νὰ ζητωκραυγάσουν, νὰ τραγουδήσουν, νὰ χαιρετίσουν. Μεταξὺ τῶν 20 χιλιάδων ὑψωμένων ἐνώπιον τοῦ ῥήτορος ἢ ἐνώπιον τῶν σημαιῶν βραχιόνων, οἱ μισοὶ τοὐλάχιστον δὲν εἶχον ἐργασθῆ.

Ὅταν τὸ παιδί των μὲ τὸ τετράγαμα στὸ χέρι κάθεται μαζί των στὸ τραπέζι, ἐμπρὸς ἀπὸ ἕνα πιάτο τηγανιτὲς πατάτες, ὑποθέτω ὅτι ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Κυάμπε τὸ μαλώνουν μὲν μὲ τὰ χείλη, ἀλλ' εἰς τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς των τὸ συγχωροῦν, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι «αὐτὰ ἔχουν τὰ νιάτα».

Ὁ φρόνιμος καὶ ὁ τρελλός, εἰς τὴν σημερινὴν Γερμανίαν, εἶνε τόσον κοντὰ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ὅσον κοντὰ ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἕνας πατέρας καὶ τὸ παιδί του.

Ὁ Λούντβιχ δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη τὸ ἄλφα-βῆτα, ὅταν μερικοί, ἐλάχιστα ἐκλεκτοὶ Γερμανοὶ ἐπῆγαν εἰς τὰς Βερσαλλίας καὶ ὑπέγραψαν τὴν ὁμώνυμον συνθήκην («ἀντικτάτ»). Ὁ μικρὸς τότε μόλις, τὸ 1919, ἤρχισε νὰ μαθαίνῃ ἀνάγνωσιν. Ἀμέσως τοῦ ἐτράβηξε τὸ ἐξαιρετικόν του ἐνδιαφέρον ἡ ἱστορία, ἡ ὁποία, ἀπὸ σελίδος εἰς σελίδα, ἐμεγαλοποίει τὴν πατρίδα του, τὴν Πρωσσίαν, καὶ ἀνέφερε τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἱστορία ἐτελείωσε πολὺ ἄσχημα. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἦτο ὀδυνηρότατον. Ὁ μικρὸς θὰ ἐζήτησε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, νὰ εὕρῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τὴν λέξιν «ἀκολουθεῖ». Ἀλλὰ μήπως εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν γενεάν του δὲν ἀνετέθη νὰ γράψῃ τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ προτείνει τὸν τίτλον «τὸ τρίτον Ράϊχ»!

Ὁ μαθητὴς ἔκαμε διάφορα ταξείδια, ἐπάνω εἰς τὸν χάρτην του, μεταξὺ τῶν ἀλυτρώτων χωρῶν τῆς πατρίδος του ποὺ ἦσαν χρωματισμένες μὲ κόκκινο χρῶμα. Εἰς τὸν ἐπίσημον χάρτην τῆς Γερμανικῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἡ Ἀλσατία δὲν εἶνε χαμένη. Τὸ Λοκάρνο εἶνε μία μικρὰ πόλις, ἀναξία σημειώσεως. Καὶ μὲ τὸν φακόν, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ λιμὴν τῆς Γδύνιας, εἰς τὰ προάστεια τοῦ Ντάντσιγ. Τὸ Μαριεμπουργκ, τὸ Καίνιξμπεργκ εὑρίσκονται ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἑνὸς τείχους, ὑποδεικνυομένου μὲ τομὰς καὶ μὲ τὴν λέξιν: «διάδρομος» (τοῦ Ντάντσιχ).

Εἰς ἕνα ἄλλον χάρτην, γαλάζιες γραμμὲς καθορίζουν τὰ σύνορα τῶν κατακτητριῶν στρατιῶν ποὺ πλησιάζουν πρὸς τὸ Παρίσι, πρὸς τὴν Βενετίαν, πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, πρὸς τὴν Πετρούπολιν....

Ἡ Γερμανικὴ νεολαία, φίλαθλος, πιστεύει ὅτι δὲν ἔχασε τὸ παιγνίδι. Ἁπλῶς τὸ ἐσταμάτησεν ἀκαίρως ἡ σφυρίκτρα τοῦ διαιτητοῦ. Ἀλλ' ἡ αἴγλη τοῦ νικητοῦ δὲν ἐχάθη. Ἄλλως τε, ἡ ἀνεργία σήμερον προσφέρει εἰς τὴν νεολαίαν αὐτὴν περισσοτέρας ὥρας ἀναπαύσεως. Ἂν δὲν ἔχῃ ὥρας γραφείου ἢ ἐργαστηρίου, μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ κοιμᾶται ὅλο τὸ πρωΐ; Ὁ Λούντβιχ ξυπνᾷ τὴν αὐγήν, ντύνεται τὸ κοστοῦμί του καὶ πάει νὰ βρῇ τὸ τμῆμά του. Εἶνε 100, εἶνε 1000, εἶνε 10.000 τῆς αὐτῆς ἡλικίας, τοῦ ἰδίου κοστουμιοῦ, τῆς ἰδίας πίστεως. Καὶ χαίρονται τὴν χαρὰν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ἐκτελοῦν μὲ τὴν αὐτὴν χαρὰν τὰς διαταγὰς τῶν γυμναστικῶν κινήσεων ποὺ δὲν εἶνε κινήσεις ἑνὸς ἀνθρώπου ἀλλ' ἑνὸς στρατοῦ, ψάλλουν μὲ μίαν φωνὴν τό: «Μεῖνε ἥσυχη, Πατρίς ! Ἡ φρουρὰ τοῦ Ρήνου δὲν θὰ κλονισθῇ...». Ἔτσι, οἱ πρόσκοποι αὐτοί, ὁ προσκοπισμὸς ἐν γένει, ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγαλυτέρων δυνάμεων τῶν ἐθνικοφρόνων. Ἡ πορεία, ἡ γυμναστική, αἱ στολαί, τὰ γυμνάσια, αἱ παρελάσεις, αἱ σημαῖαι, εἶνε τόσαι ἕλξεις δι' αὐτοὺς τοὺς ὑψηλοὺς καὶ ἀδυνάτους ἐφήβους ποὺ δὲν ἔχουν ἐργασίαν καὶ ποὺ ξεχειλίζουν ἀπὸ δρᾶσιν, ἀφοῦ δὲν ἔχουν ἀσχολίαν.

Ὁ φιλελευθερισμὸς τῆς Κυβερνήσεως τοὺς ἐπιτρέπει νὰ παίζουν ἀκόμη καὶ «τὴν συνωμοσίαν» ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, χωρὶς νὰ κινδυνεύουν νὰ ὑποστοῦν κανενὸς εἴδους πολιτικὰ ἀντίποινα, τοὺς ἐπιτρέπει ἐπίσης νὰ ἐκφράζουν ὑψηλοφώνως τὸν θυμόν ἢ τὴν ἀγάπην των. Ἔχουν ἕνα ἀρχηγόν, ἕνα θεόν, τὸν ὁποῖον οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουν ἰδῆ παρὰ μόνον εἰς τὰς λιθογραφίας καὶ δὲν ἔχουν ἀκούσει παρὰ μόνον εἰς τὸ ραδιόφωνον. Ἠρώτησα μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των : —Τί θέλετε, τέλος πάντων; Ἀπήντησαν : —«Δὲν θέλομε πιὰ νὰ πληρώνωμε 8 δισεκατομμύρια μάρκα τὸ χρόνο στὸν Ἑβραῖο καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ κ. Βενιζέλος...

Ἡ στάσις τῶν Συμμάχων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος

Ἄρθρον τοῦ κ. Χ. Βοζίκη

Εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεκινήθη ἐπὶ διήμερον, ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸ πρόσφατον θλιβερὸν παρελθόν. Ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὸ παρελθὸν τοῦτο, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γράψῃ τις εὑρέως, διότι ὁ κ. Βενιζέλος ἔλαβεν ἐκ τοῦ παρελθόντος ὅσα μόνον σημεῖα ἐνόμισεν ὅτι ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοπούς του καὶ ἀπέφυγε νὰ θίξῃ τὰ ἄλλα, ὅπως εἶνε π. χ. οἱ σκοποὶ τῆς ἐκστρατείας του καὶ αἱ ἐνέργειαί του πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ μετώπου καὶ ἐπανάστασιν, τὰ κατὰ τὴν δολοφονίαν τῶν Ἕξ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα βαρύνουν ἰδιαιτέρως αὐτὸν σημεῖα.

Ἐπὶ τούτων θεωρῶ ἐπαρκεστάτας τὰς ἐκτεθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη παρατηρήσεις. Διὰ νὰ συμβιβάσω ὅμως τὴν γνώμην μου ταύτην πρὸς τὴν ἀνάγκην εὐρυτέρας συζητήσεως, καὶ διαφωτίσεως τῶν πραγμάτων, παραθέτω ἐνταῦθα καὶ ἐγὼ ἐλάχιστα ἐξ ὅσων, γνωστῶν ἄλλως, ἀποδεικνύουν τὸ ψευδὲς τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Βενιζέλου,—διότι πλήρης καὶ λεπτομερὴς ἀπάντησις θ' ἀπῄτει νὰ γραφοῦν ὁλόκληροι τόμοι, ὅπερ εἶνε ἀδύνατον.

Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὰς Συμμαχίας :

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ καὶ σήμερον ὅτι εὑρίσκετο ἐν συμμαχίᾳ μὲ τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ δὴ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Τὸ ὅτι ὑπῆρξε τοιαύτη συνθήκη εἶνε ψευδές. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις :

Πρῶτον : Τηλεγράφημα τῆς 2)15 Ἰουνίου 1920 τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Ρέπουλην ἀναφέρει:

«...Προσέθηκεν (ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός) ὅτι ἡ μὲν Ἰταλία πρέπει νὰ μὴ ὑπολογίζεται περαιτέρω, διότι οὐ μόνον δὲν θὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ἐπιβολὴν συνθήκης ἀλλὰ καὶ θὰ χαρῇ ἂν μὴ ἐκτελεσθῇ αὕτη, πιθανῶς δὲ καὶ χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ νὰ ὠθήσῃ τοὺς Τούρκους εἰς ἄρνησιν».

Δεύτερον :

Δι' ἀναφορᾶς του τῆς 7 Νοεμβρίου 1919 (π. ἡ.) ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τότε συνταγματάρχης Κατεχάκης καὶ ἤδη ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρει τὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ τὴν Γαλλικὴν Ἁρμοστείαν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῆς ὅλης ἐκεῖ διεξαγομένης Τουρκοφίλου γαλλικῆς προπαγάνδας:

Τρίτον :

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ σὲρ Χένρυ Οὐίλσων τοῦ Ἄγγλου στρατάρχου κατὰ τὸ 1920 καὶ πρώην ἐπιτελάρχου τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Βρεταννικοῦ στρατοῦ ὅστις ὡς ἑξῆς ἀφηγεῖται συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου γενομένην τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1919 (ὅρα τόμον 2ον τῶν ἀπομνημονευμάτων του σελὶς 213).

«Τῷ εἶπον ἀπεριφράστως ὅτι ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ μεταβὰς εἰς τὴν Σμύρνην καὶ ὁ ΔΥΣΤΥΧΗΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΕ, ἀλλ' εἶπεν ὅτι αἰτία τούτου ἦτο ὅτι ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ ΔΕΝ ΗΘΕΛΟΝ ΝΑ ΚΤΥΠΗΘΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ἀλλὰ συνῆψαν εἰρήνην μετ' αὐτῶν. Τοῦτο, βεβαίως, εἶνε ἐν μέρει ἀληθές. Ὁ Βενιζέλος μὲ πικρίαν μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπιτυχῶς τὰς δώδεκα μεραρχίας ἂν θελήσωμεν ἡμεῖς νὰ ἐξοφλήσωμεν πράγματι τοὺς λογαριασμούς μας μὲ τοὺς Τούρκους. Ἀναγνωρίζει ὅτι εὑρίσκεται ΕΙΣ ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ καὶ προσπαθεῖ τώρα νὰ πωλήσῃ τὰς δώδεκα μεραρχίας του. Μὲ ἱκέτευσε νὰ εἴπω εἰς τὸν Λόϋδ Τζώρτζ ὅτι ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ (Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ) ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΝΕ ΧΑΜΕΝΟΙ. Τοῦ ἀπεκρίθην ὅτι θὰ τὸ ἔκαμνα. Πράγματι ὁ δυστυχὴς εἶνε χαμένος.»

Ἄλλη συνομιλία, ὑπὸ χρονολογίαν 19 Μαρτίου 1920, περιγράφεται οὕτω : (ὅρα σελ. 230 τῶν ἰδίων ἀπομνημονευμάτων).

«Ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ καὶ ἐγὼ ἔσχομεν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Βενιζέλου σήμερον τὸ ἀπόγευμα. Τῷ ἐδώσαμεν νὰ ἐννοήσῃ σαφῶς ὅτι ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ, ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΧΡΗΜΑ, εἴτε ἐν Θρᾴκῃ, εἴτε ἐν Σμύρνῃ, ΘΑ ΕΒΟΗΘΟΥΜΕΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ καθόσον ἤδη μέχρι τοῦδε ἐδώσαμεν πολὺ περισσότερα τῶν ὅσων μᾶς ἐπέτρεπον αἱ στρατιωτικαί μας δυνάμεις. Τῷ εἶπον ὅτι ΩΔΗΓΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ, ὅτι θὰ εὑρίσκετο ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι ἡ εἰς ἄνδρας καὶ χρῆμα θυσία ἦτο πολὺ ὑπερτέρα τῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος. Μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν συμφωνεῖ οὐδόλως εἰς ὅ,τι τοῦ ἔλεγον».

Καὶ πάλιν τὴν 17 Ἰουνίου 1920: «Εἶδα τὸν Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος εἶνε μέχρις ἑνὸς σημείου αἰσιόδοξος. Ὑπόσχεται τὰ πάντα εἰς τὸν Λόϋδ Τζώρτζ καὶ ὁ Λόϋδ Τζώρτζ πιστεύει εἰς ὅλα ὅσα τοῦ λέγει. Ὅταν ὅμως τὸν ἐρωτῶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πίστιν του ταύτην δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποσχεθῇ τίποτε.»

Ὁ ἀείμνηστος Γούναρης, ἀπαντῶν, κατὰ τὸ 1921, εἰς τὴν ἀπὸ Αἲξ-Λὲ-Μπὲν γνωστὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου τῆς 3ης Ἰουλίου 1921, προκαλεῖ τὸν κ. Βενιζέλον νὰ καθορίσῃ πῶς ἐξεδηλοῦτο ἡ σύμπραξις μετὰ τῶν Μ. Δυνάμεων ὅταν αὐτὸς ἦτο εἰς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ προσθέτει ὁ μακαρίτης Γούναρης : «Στρατὸς τῶν Συμμάχων δὲν συνέπραττεν οὔτε τότε μετὰ τοῦ ἡμετέρου. Ὅπλα καὶ ἐφόδια δὲν παρείχοντο οὔτε τότε. Ἀπόδειξις ἡ ἔλλειψις πάντων τῶν ἐφοδίων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸν στρατόν. Οὔτε ἐκ τῶν ὅπλων καὶ ἐφοδίων τῶν ἡττηθέντων ἐχθρῶν, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν Συμμάχων ἀφῃρέθησαν ἀπ' αὐτοὺς ἐδόθη τίποτε, ἀπολύτως τίποτε, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Χρήματα δὲν ἔδιδον ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπιχείρησιν αἱ Δυνάμεις...»

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν αὐτὴν ἐξ Αἲξ-Λὲ-Μπὲν ἐπιστολὴν του γράφει :

«Ἦτο δυνατὸν νὰ διανοηθῶ ἐγὼ τὴν διεξαγωγὴν πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν χωρὶς τὴν συμμαχίαν τῶν Συμμάχων μας καὶ δὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς αὐτούς;» Καὶ περαιτέρω : «Στρατιωτικὴ νίκη (ἄνευ συμμαχίας) τοιαύτη ἥτις θὰ ὑπέτασσε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν θέλησίν μας, καὶ θὰ τὸν ὑπεχρέωνε νὰ ὑπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν συνθήκην ποὺ θὰ τοῦ ὑπηγορεύαμεν, ἀποκλείεται ἀπολύτως διὰ πάντα ἀκόμη ἔχοντα σῶας τὰς φρένας».

Καὶ ἀφοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδεμίαν εἴχομεν συμμαχίαν ἀπομένει ἡ ἀπορία πῶς ἐπεχειρήθη ἡ ἐκστρατεία εἰς Μ. Ἀσίαν, καὶ ἀκόμη ἀπομένει ἡ ἀπορία ἂν ὁ ἐπιχειρήσας αὐτὴν εἶχε, κατὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, «σῶας τὰς φρένας».

Δεύτερον, ὡς πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμόν:

Οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός, δηλαδὴ ἄρνησις τῶν Δυνάμεων νὰ παράσχωσι τὰς ὑπεσχημένας πιστώσεις, ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῶν δύο διακοινώσεων τῶν Δυνάμεων, καὶ πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἡ διακοίνωσις ὅμως τῶν Δυνάμεων εἶνε ἔργον τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀγωνιζομένου νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὁ κ. Παλαιολόγκ, γενικὸς γραμματεὺς τότε τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπικυροῖ, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐκίνει πάντα λίθον διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν γνωστὴν κατὰ τοῦ ἐπικειμένου δημοψηφίσματος νόταν τῶν Δυνάμεων, λέγων εἰς ἀνακοινώσεις ἐν τῇ «Ματὲν» δημοσιευθείσας εἰς τὴν «Πρωϊνὴν» τῆς 7 Αὐγούστου 1923: «Ὁ κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ κερδίσῃ τὰς προκηρυχθείσας ἐκλογὰς (τὸ δημοψήφισμα) ἐν Ἑλλάδι, ἐζήτει ἵνα ἡ Γαλλία καὶ οἱ Σύμμαχοί της ἐκφοβίσωσι τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀπειλοῦντες αὐτὸν ὅτι ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Κωνσταντῖνον, οἱ Σύμμαχοι θὰ παύσουν νὰ παρέχουν οἱανδήποτε ὑποστήριξιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Ἡ Ἰταλία ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ μετάσχῃ εἰς τοιοῦτον διάβημα. Ὁ κ. Μιλλεράν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσα (ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Παλαιολόγκ) τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι **ἡ Γαλλία, δηλώσασα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι οὐδεμίαν βοήθειαν ὀφείλει ν' ἀναμένῃ ἡ Ἑλλὰς ἐξ αὐτῆς κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν**, δὲν δυσκολεύεται νὰ ὑπογράψῃ τὴν διακοίνωσιν ταύτην, ἥτις κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὴν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος στάσιν της».

Ἀλλ' ὁ λεγόμενος οἰκονομικὸς ἀποκλεισμὸς δὲν εἶχεν οὐσιαστικήν τινα σημασίαν, ὡς εἴπομεν, διὰ τὰς ὑπεσχημένας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων πιστώσεις. Τὴν παροχὴν τῶν ὑπεσχημένων πιστώσεων εἶχον ἀρνηθῆ αἱ Δυνάμεις εὐθὺς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Τὰ ἑξῆς λέγει ἀπολογούμενος, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὁ ἀείμνηστος Πρωτοπαπαδάκης :

«Ἡ οἰκονομικὴ στενοχωρία καὶ αὐτῶν τῶν κρατῶν (τῶν Συμμάχων) τὰ ἠνάγκασε νὰ εὕρουν τὴν ἀφορμὴν καὶ νὰ μὴ μᾶς δώσουν τὰ ὑπόλοιπα ποσά. Τοῦτο δὲ τὸ λέγω οὐχὶ ἐξ ἁπλοῦ συμπεράσματος ἰδικοῦ μου, τὸ λέγω διότι ἂν λάβετε ἀνὰ χεῖρας, ὅπως τὸ ἔκαμα ἐγώ, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνέλαβον τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν λάβετε, λέγω, ἀνὰ χεῖρας τοὺς δύο φακέλους τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ δανείου, θὰ ἰδῆτε ἐκεῖ ἕνα διαρκῆ ἀγῶνα ἐντεῦθεν τοῦ κ. Νεγρεπόντη καὶ ἐκ Παρισίων καὶ ἐκ Λονδίνου τοῦ κ. Βενιζέλου, διὰ νὰ λάβουν ποσά τινα ἐκ τῶν προκαταβολῶν τῶν Συμμάχων. Τὰ τηλεγραφήματα τοῦ κ. Νεγρεπόντη, ἀπευθυνόμενα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, λέγουν: «σπεύσατε, κάμετε ὅ,τι εἶνε δυνατὸν ὥστε αἱ Δυνάμεις νὰ μᾶς δώσουν μέρος ἐκ τῶν χρημάτων αὐτῶν».

«Ὅσα ἐκ τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν φακέλων αὐτῶν, ἐδόθησαν μετὰ ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀνελάμβανεν ἐνταῦθα ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὁ κ. Βενιζέλος.

»Εἴδομεν ὅτι τὰ δάνεια τῶν Συμμάχων συνωμολογήθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1918 καὶ κατὰ τὰς ἀρχάς, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τοῦ 1919. Φυσικὸν εἶνε νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἐφόσον αἱ προκαταβολαὶ δὲν μᾶς ἐδόθησαν ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ Κυβέρνησις ἡ Ἑλληνικὴ ἔχουσα τὰ χρήματα αὐτὰ εἰς τὴν διάθεσίν της δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ νὰ πορισθῇ ἄλλοθεν χρήματα. Καὶ ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1919 συνωμολόγησεν ἐσωτερικὰ δάνεια 1.300 ἑκατομμυρίων. Ἐὰν ἀνοίξετε τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» εἰς τὸ 22ον φύλλον τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1919 θὰ εὕρητε σύμβασιν, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνωμολόγησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον 300 ἑκατομ. δραχμῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» βλέπομεν ὅτι κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1920 εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐψηφίζετο τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν τὰ προηγούμενα 300 ἑκατομ. ηὐξάνοντο εἰς 500, προστίθενται τουτέστιν ἕτερα 200 ἑκατομμύρια. Τὴν 27ην Μαΐου τοῦ 1920 διὰ νόμου περιεχομένου εἰς τὸ φύλλον 238 τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» τοῦ αὐτοῦ ἔτους προσετέθησαν ἕτερα 100 ἑκατομμύρια. Καὶ διὰ νὰ δύναται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ δώσῃ τὰ ποσὰ αὐτὰ τῆς ἐπετράπη διὰ τοῦ ἰδίου νόμου νὰ ἐκδώσῃ πρόσθετον χαρτονόμισμα 300 ἑκατομ. Τὴν 24 Σεπτεμβρίου τοῦ 1920—ἐπιμένω εἰς τὰς ἡμερομηνίας λόγῳ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνήφθησαν τὰ δάνεια μετὰ τῶν Συμμάχων—ἐξεδόθη ἕτερον ποσὸν χαρτονομίσματος 400 ἑκατομμυρ. Τὸ ὅλον τῶν ἐσωτερικῶν δανείων τῶν συναφθέντων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1919 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1920, δηλαδὴ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους, ἀνέρχονται οὕτω εἰς 1 δισεκατομ. δραχμῶν. Πλὴν τούτου ὁ κ. Βενιζέλος συνωμολόγησε καὶ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη πλέον εἰς ἐγγραφὴν εἰς τὸ κοινὸν ὄχι μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ λεγόμενον λαχειοφόρων ἐκ 300 ἑκατομ. καὶ μάλιστα ὑπὸ ὅρους βαρυτάτους. Διότι διὰ νὰ λάβῃ τις μίαν ὁμολογίαν 300 δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὁ τόκος ἐπληρώνετο εἰς τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τῶν 300 δραχ., ἐπλήρωνε μόνον 198 δραχ., ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἐξεδόθη τουτέστι τὸ δάνειον αὐτὸ εἰς 65 % περίπου. Διατί ἆρά γε ἡ Κυ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἀπὸ τὰ χθεσινὰ κροκοδείλια δάκρυα τοῦ Ποντίου Πιλάτου

Τοῦ κ. Νουὰρ

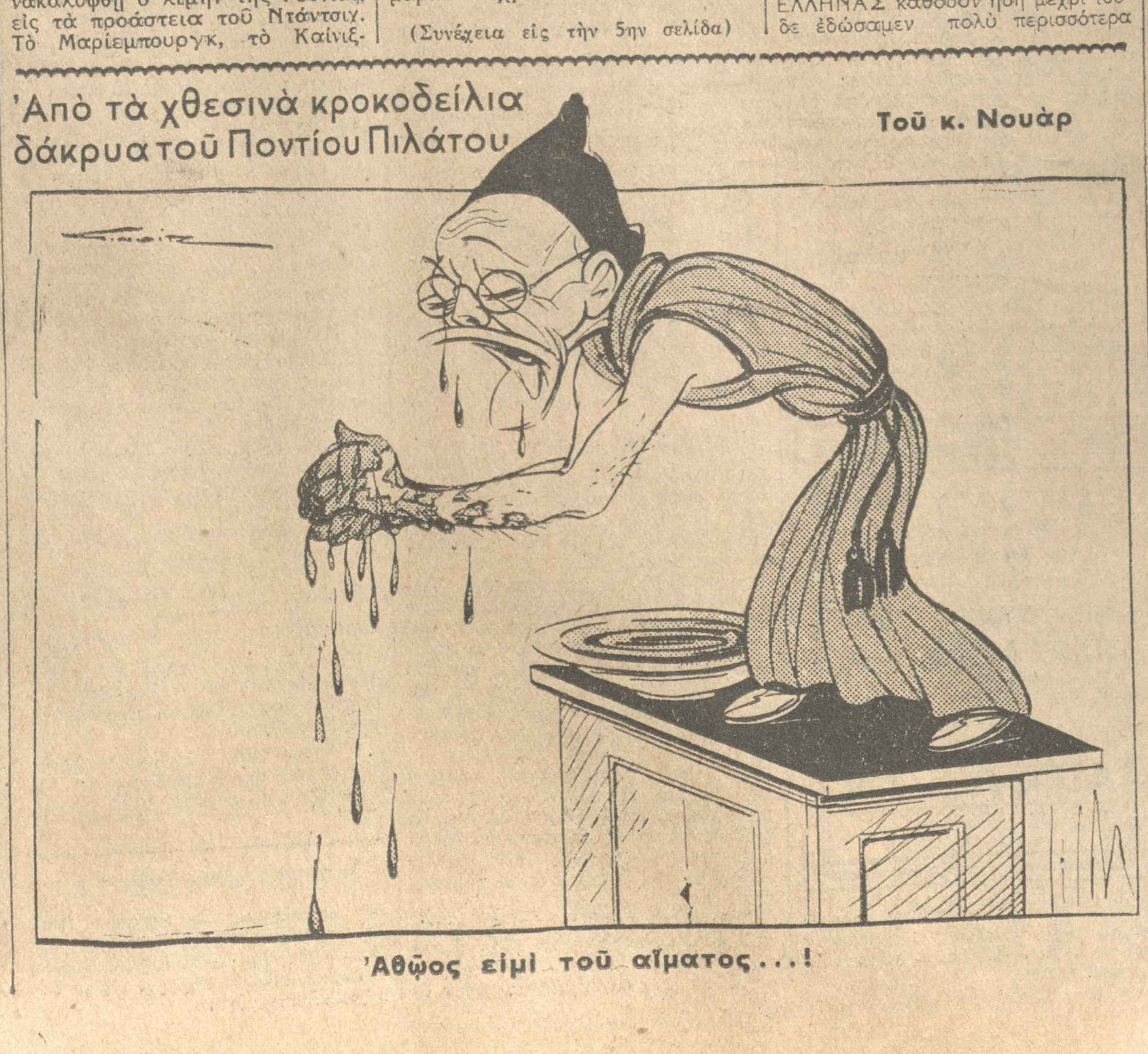

Ἀθῶος εἰμὶ τοῦ αἵματος...!

Εἰς τὸ περιθώριον τῶν γεγονότων

Αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες ἐκρεμάσθησαν ἀπὸ μίαν φράσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς —τῆς ὁποίας, σημειωτέον, τὸ κείμενον δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη ἐν τῷ συνόλῳ του ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐδημοσιεύθη ἀπὸ προχθὲς ἐκ μέρους τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν Γενεύῃ— διὰ νὰ θριαμβεύσουν, κατὰ τὴν ἀδιόρθωτον, παρ' ὅλα τὰ παταγώδη κατ' αὐτὰς παθήματά των, συνήθειαν τὴν ὁποίαν ἔχουν. Βλέπετε : —λέγουν ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει ὅτι αἱ δυσχέρειαι αἱ οἰκονομικαί, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν τὰ τέσσαρα κράτη, τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν οἰκονομικὴν ἐπικουρίαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, ὀφείλονται εἰς τὰς συνεπείας τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Τί πταίει, λοιπόν, ὁ κ. Βενιζέλος; Ἡ ἀθῴα ἀφέλειά των εἶνε πράγματι συγκινητική. Ἀλλὰ ποῖος ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς ὑφίσταται σήμερον τὰς συνεπείας τῆς γενικῆς κρίσεως, διὰ τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν πταίει ὁ κ. Βενιζέλος; Ἀλλ' ἡ κρίσις αὐτὴ δὲν εἶνε χθεσινή. Ὑφίσταται ἀπὸ πολλοῦ καὶ τὰ πρῶτα τραγικὰ συμπτώματά της ὑπῆρξαν αἱ χρηματιστηριακαὶ καταρρεύσεις τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἔκτοτε παντοῦ ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ λαῖλαψ ἐπέρχεται καὶ παντοῦ ἐλήφθησαν ἐγκαίρως μέτρα —ὅσα μέτρα ἦσαν δυνατὰ— κατὰ τῆς θεομηνίας. Ὁ τρομερὸς κίνδυνος τῆς Γερμανίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπετράπη —ἔστω καὶ προσκαίρως— τὴν τελευταίαν στιγμὴν χάρις εἰς τὰς ἐγκαίρους καὶ συντονωτάτας ἐνεργείας τῶν κυβερνητῶν της. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ δημοσία οἰκονομία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤρχιζε νὰ ἐμφανίζῃ ὁλοὲν μᾶλλον ἀνησυχητικὸν τὸν ἀντίκτυπον τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία κατέκτα διαρκῶς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν. Ἐπεστήσαμεν ἔκτοτε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, πλέων εἰς ῥόδινα ὁράματα ἀνοήτου αἰσιοδοξίας, περιεπλανᾶτο ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, κηρύττων τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, αὐταπατώμενος καὶ ἐξαπατῶν τὸν λαόν. Ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆς χρυσῆς βάσεως τὸν κατέλαβεν ἀπροπαράσκευον. Ἐπεδόθη εἰς ἐμβαλώματα καὶ προσωρινὰ μέτρα, τῶν ὁποίων τὴν ταχεῖαν συμπλήρωσιν ἐζητοῦμεν βοῶντες εἰς ὦτα φραγμένα ἀπὸ ἐπίμονον καὶ ἀδικαιολόγητον πλέον αἰσιοδοξίαν. Καὶ ἐὰν θεωρῶμεν τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ὑπαίτιον τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐστάθη ἀνίκανος νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν, δὲν ἔπραξεν ὅ,τι ἐπεβάλλετο. Καὶ τώρα, μετὰ τὴν τραγικὴν δι' αὐτὸν ἀποκάλυψιν τῆς πραγματικότητος, παρελθοντολογεῖ εἰς τὴν Βουλήν, ἀναζητῶν ὑπευθύνους, ὁ μόνος ὑπεύθυνος.

* * *

Αἱ διατιμήσεις

Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων λαμβάνουν τὴν ἀνιοῦσαν κατὰ τρόπον λίαν ἀνησυχητικόν. Εἰς τὰ περισσότερα τούτων ἐσημειώθη αὔξησις φθάνουσα τὰ 25 %. Φαίνεται, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Εὐριπαίου, τοῦ μέλλοντος δικτάτορος τῶν τροφίμων, δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐμπνέουν τὸν σεβασμὸν καὶ τὸν φόβον εἰς τοὺς αἰσχροκερδεῖς. Ὀρθῶς, λοιπόν, ἡ Ἀγορανομία ἀπεφάσισε νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς διατιμήσεις, μέχρις ὅτου ὁ μέλλων δι-

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΘΝΙΚΟΝ. Σαίξπηρ «Ἰούλιος Καῖσαρ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κυβέλη - Μαρίκα). «Ὁ Γυρισμός».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σημεῖα καὶ τέρατα».
ΟΛΥΜΠΙΑ 11 π.μ. Ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ τῆς «Δημιουργίας» μὲ τὴν διάσημον Μαργαρίταν Πέρρα.
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἀργυρόπουλος). «Ἡ Ρουλέττα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ καφενεδάκι».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μιὰ νύχτα στὸν Παράδεισο». Β΄ ἑβδομάς.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ γυναῖκα στὸν πόλεμο»
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ κύριος τοῦ μεσονυκτίου».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἄγνωστος λοχίας».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Ἡ Α. Μ. Ποντεβέρο».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ δίκη τῆς Μαίρης Ντούγκαν».

Συνοικιακοί

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Δὸν Ζοζὲ Μοχίκα»
ΑΡΗΣ. «Ὁ βασιλεὺς τῶν λούστρων».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἔρωτες μεσονυκτίου».
ΒΥΡΩΝ. «Μορρόκο».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ τρελλὸς ἀεροπόρος».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἀγάπη στὴν ἔρημο».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Κοντσίτα».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ρασπούτιν».
ΠΑΛΑΣ. «Πέστο μὲ τραγούδια».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἔρως τσιγγάνων».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 6 μ.μ. «Βεντέττα». 10 μ.μ. «Ἡ φτώχεια χαλνάει».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ παιδὶ τοῦ ἔρωτος».
ΧΑΪ - ΛΑΪΦ. «Ἡ τύχη».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Δυὸ καρδιὲς κι' ἕνας χτύπος».

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 6.55 μ. μ. Μπράμς: «Βιεννέζικο τρίο» ἔργ. 101, γιὰ πιάνο, βιολί, βιολοντσέλλο. 8.30 μ.μ. Διάφορα τραγούδια. 9.10 μ. μ. Μετάδοσις τοῦ κωμειδυλλίου «Ὁ μικρὸς Ντόρριτ» εἰς πέντε πράξεις.

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.). 7 μ.μ. Μελωδίες ἀπὸ ὀπερες: ἔργα: Ἀνταμ: «Ἂν ἤμουνα βασιλεύς». Τομάς: «Μινιόν». Μότσαρτ: «Γάμοι τοῦ Φιγκαρό». Μότσαρτ: «Δὸν Ζουάν». Λεογκαβάλλο: «Παληάτσοι». Ὄφφενμπαχ: «Παραμύθια τοῦ Ὄφφμαν». Ροσσίνι: «Γουλιέλμος Τέλλος». Χούμπερντιγκ: «Χαῖνσελ καὶ Γκρέτελ». 9 μ.μ. Ἑσπερὶς Ὀσκὰρ Στράους: ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς ὀπερέττες του.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (τοπ. 355 μ.). 6.15 μ.μ. Στρατιωτικὴ μπάντα. 11.5 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας: ἔργα Χάϋδν.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.). 7.30 μ. μ. Μελῳδίες. 7.45 μ.μ. Ὀπερέττες. 8 μ. μ. Ὀρχήστρα. 8.15 μ.μ. Καντσονέττες. 8.45 μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Ὀπερέττες. 10.30 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Ὄπερα κωμικ. 11.15 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11.30 μ.μ. Φυσαρμόνικα. 11.45 μ.μ. Ὀπερες. Μεσον. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (389 μ.). 9.45 μ.μ. Ριχ. Βάγνερ: «Τὸ Λυκόφως τῶν Θεῶν».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 μ.). 8.40 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας: Βιεννέζικες ὀπερέττες. 10 μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8 μ. μ. Ἔργα Ριχ. Στράους.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 8 μ. μ. Συναυλία γιουγκοσλαυϊκῆς μουσικῆς. 10 μ.μ. Συναυλία μουσικῆς δωματίου. 11.25 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (γαλλ. 509 μ.). 7 μ. μ. Συναυλία. 10 μ.μ. Ἐκ τῆς Β. Ὄπερας τῆς Ἀμβέρσης: Πουτσίνι: «Μαντὰμ Μπατερφλάϋ», ὄπερα εἰς πράξεις τρεῖς. «Ἕνα βράδυ στὸ Καντίξ» (μπαλλέττο).

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 8.30 μ. μ. Μετάδοσις τῆς ὄπερας τοῦ Μότσαρτ: «Ἔτσι κάνουν ὅλες».

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. (Μιλάνον, Γενούη, Τουρῖνον, Τεργέστη). 6.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 μ.μ. (Ἐκ Τεργέστης). Κουϊντέττο. 8.30 μ.μ. Δίσκοι. 9.20 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Μετάδοσις ὄπερας.

ΡΩΜΗ (441 μ.). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία καὶ μουσικὴ δωματίου. 8.30 μ.μ. Ἀγγλικοὶ δίσκοι. 9.45 μ.μ. Συναυλία ἰταλικῆς μουσικῆς: ἔργα: Ἀλφάνο, Κὸρστ, Μουλέ, Βὸλφ - Φερράρι. Ρεσπίγκι.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. 11.10 μ.μ. Τραγούδι. Ἔργα: Σοῦμπερτ, Σοῦμαν, Ντεμπυσσύ, Σαμπριέ. Μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

κτάτωρ κατατοπισθῇ καὶ δυνηθῇ νὰ λάβῃ τ' ἀνατεθέντα εἰς αὐτὸν νέα καθήκοντα.

Αἱ γνωσταὶ μέθοδοι

Τὰ χθεσινὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Ν. Κοκκινιᾶς, ἐνθυμίζοντα τὴν παλαιὰν προνοεμβριανὴν τρομοκρατίαν, ἐνεφάνισαν τὸν βενιζελισμὸν μὲ ὅλην του τὴν ἐγκληματικὴν ἀντιλαϊκὴν ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησεν ὁσάκις ᾐσθάνθη προσεγγίζουσαν, ὅπως τώρα, τὴν πανωλεθρίαν του. Δὲν ἀπεκάλυψαν συνεπῶς τίποτε νέον. Γνωστοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ γνωσταὶ αἱ μέθοδοί των. Καὶ δι' αὐτοὺς καὶ δι' ἐκείνας θὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις τὴν προσεχῆ Κυριακὴν διὰ τῆς παντοδυνάμου λαϊκῆς ψήφου, ἡ ὁποία, εἰς χώραν ἐλευθέρων πολιτῶν, δὲν ἀποσπᾶται δι' ὀργανωμένων δολοφονικῶν ἐπιθέσεων.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής

Ὁ κ. Ν. Πλαστήρας ἐπεσκέφθη τὴν ἐλευθέραν ζώνην Πειραιῶς καὶ τὰ λιμενικὰ ἔργα, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τοῦ Λιμένος. Ὁ κ. Ν. Πλαστήρας, εἰς χώραν ὅπου, ὑπὸ τὴν δημοκρατίαν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδημιουργήθη πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς οἶκος τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἐπέχει θέσιν Δελφίνου τῶν Βουρβώνων εἰς τὸν πολιτειακὸν ὀργανισμόν, ἀσκεῖ καθήκοντα ὑπερεπιθεωρητοῦ. Καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἶνε ἐπιτυχέστατος ὁ χαρακτηρισμός του ἀπὸ στρατιωτικὸν τέως πρωθυπουργὸν καὶ ἤδη ἡγέτην δημοκρατικοῦ κόμματος, παρατηρήσαντος κατ' αὐτὰς μὲ δυσφορίαν: «Αὐτὸς ὁ Πλαστήρας μᾶς ἔγινε, τέλος πάντων, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἑλλάδος...»

Τὸ μέγα ὅπλον του

Ὁ κ. Βενιζέλος χρησιμοποιεῖ ὡς ἀγχέμαχον ἀλλ' ἀποτελεσματικὸν ὅπλον τήν... ὑγείαν του. Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρώτην φορὰν καὶ συνήντησε χειραφετηθέντας τοὺς ἄλλοτε ὑποτακτικούς του, διέταξε τὴν καρδίαν του νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ καί, διὰ τοῦ καρδιολόγου κ. Βακέ, ἐξησφάλισεν εὐσχήμον, ὁπωσδήποτε, ἀποχώρησιν. Εἰς τὴν Βουλὴν ἐπανειλημμένως, εἰς κρισίμους στιγμάς, θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ὑψώσας τὸν γιακᾶ του, ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης. Προχθὲς πάλιν, ἐπανέλαβε τρὶς

ουὰ … νουν … ολες…

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ Ζερμαὶν Ἐρπαὶν ἀνελύθη εἰς λυγμούς. Ἦταν τρομαγμένη κι' ἐθεωροῦσε τὶς κόρες τῆς τερατωδῶς ἄδικες. Ἦταν ἀλήθεια πῶς σ' ὅλη της τὴ ζωὴ εἶχε προσπαθήσει νὰ φανῇ ἀφωσιωμένη στὸν δυστυχισμένον αὐτὸν ἄνδρα. Ἦταν καιρὸς πιὰ ποὺ γι' αὐτὴ παρέμενε ἕνας φίλος, ἀλλ' ἕνας φίλος ποὺ τὸν φρόντιζε καὶ ποὺ δὲν τὸν εἶχε διόλου ἐγκαταλείψει. Χωρὶς ἀμφιβολία ἦταν λυπηρὸ ν' ἀπουσιάζῃ τὴ στιγμὴ τοῦ θανάτου του, ἀλλ' ὑπῆρξε αὐτοῦ μιὰ θλιβερὴ σύμπτωσις. Δὲν τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει παρὰ δυὸ μέρες, μὰ δὲν εἶχε ὅμως καὶ καθήκοντα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου αὐτοῦ ἀνδρὸς ποὺ τὴν ἀγαποῦσε; Σκούπισε τὰ μάτια της.

—Παιδιά μου, εἶπε, σᾶς παρακαλῶ... Μὴν ἀρχίζετε καυγᾶ σὲ μιὰ τέτοια στιγμή, εἶνε τρομερό. Εἶσθε πολὺ νέες γιὰ νὰ καταλάβετε τὴ φρίκη αὐτοῦ ποὺ κάνετε... Ἀργότερα, θὰ μεμφθῆτε τὸν ἑαυτό σας. Θὰ εἶνε πολὺ ἀργά. Τώρα ἀφῆστέ με νὰ γονατίσω μπροστὰ στὸν καϋμένο σας μπαμπᾶ. Αὔριο θὰ ἐξηγηθοῦμε. Ὄχι ὅμως σκηνὲς μέσα σὲ μιὰ νεκρικὴ κάμαρα. Φτωχὲ Λουΐ, ἐσὺ ποὺ τόσο ἀποστρεφόσουνα τὶς βίαιες συζητήσεις... Τί νὰ σκέπτεσαι;

Ἡ Ντενίζ, μὲ πικρία, παρατήρησε πῶς ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῦ τοῦ ἀδυνάτου πατρὸς γιὰ πρώτη φορὰ ἐπεκαλεῖτο στὸ σπίτι του τὴν ἡμέρα ποὺ δὲν ἦταν πιὰ παρὰ ἕνα πτῶμα ἄκαμπτο καὶ παγωμένο.

—Δὲν θὰ γίνῃ καμμιὰ σκηνὴ στὴν κάμαρα, εἶπε μὲ φωνὴ ἥσυχη, σκληρή... Καὶ μὴ τρομάζετε· καὶ καμμιὰ σκηνὴ δὲν θὰ γίνῃ μπρὸς σὲ κανένα. Ξέρομε πῶς ὁ μπαμπᾶς τὶς ἀπεστρέφετο. Ἀλλὰ δὲν θὰ μπῆτε. Θὰ τὸν ξενυχτίσουμε κάθε μιὰ μὲ τὴ σειρά της. Θὰ μείνετε κάτω καὶ θὰ δεχθῆτε τὶς ἐπισκέψεις... Θὰ ἔρθουν...

—Εἶσαι ἕνα τέρας, ἀπήντησε ἡ κυρία Ἐρπαίν.

Εἶχε ἐννοήσει πῶς δὲν θὰ λύγιζε τὰ τρία αὐτὰ ἄγρια κι' ἀδύνατα κορίτσια. Κλαίοντας κατέβηκε στὸ σαλονάκι. Ἐκεῖ, μπρὸς στὴν πολυθρόνα ὅπου ὁ ἄντρας της τόσες φορὲς τὴν περίμενε, ὅλος ἀγωνία, προσέχοντας σὲ κάθε θόρυβο καὶ στὴν ὥρα, σκέφθηκε τὸ μέλλον. Φυσικά, θὰ παντρευότανε τὸν Ζὼρζ Γκερέν. Ὄχι ἀμέσως, ἀλλὰ σ' ἕνα χρόνο, ἴσως σὲ δυό. Ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της καὶ τὶς συνήθειες τῆς πόλεως· ὁ Ζὼρζ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ κάθε ὑποστήριξι. Ἡ Εὐγενία ἔμπασε τὴν γρηὰ κυρία Ἀριστείδου. Αὐτὴ φίλησε τὴ νύφη της κι' ἔκλαψε. Σκεπτόταν πῶς ἔπρεπε νὰ συμφιλιωθοῦν ἐμπρὸς στὸν θάνατο. Ἐν τούτοις δὲν βαστάχθηκε χωρὶς νὰ πῇ:

—Δὲν εἴσαστε ἐδῶ;

—Ὄχι, ἀπήντησε ἡ κυρία Ἐρπαίν, σφογγίζοντας τὰ μάτια της, ἤμουνα στὸ Ρουὲν στὴν καϋμένη τὴ μαμᾶ μου ποὺ εἶνε πολὺ ἄρρωστη. Δὲν θὰ παρηγορηθῶ ποτὲ μου γι' αὐτὴ τὴν ἀπουσία μου.

Ἔκλαψε πάλι. Ἡ κυρία Ἀριστείδου ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ δῇ τὶς ἐγγονές της κι' ἡ μητέρα τους τὶς κάλεσε μὲ τὴν Εὐγενία, δειλά, φοβουμένη καμμιὰν ἄρνησι.

—Δὲν θέλουν νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν, εἶπε, αὐτὸ εἶνε συγκινητικό. Ἐγώ, εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ κάθωμαι ἐδῶ. Πρέπει κάποιος νὰ θυσιασθῇ γιὰ νὰ δέχεται.

Ἡ Ντενὶζ καὶ ἡ Σουζάνα κατέβηκαν, ἀφίνοντας τὴν Σαρλὸτ κοντὰ στὸν πατέρα τους. Συγχρόνως μ' αὐτὲς μπῆκε καὶ ἡ κυρία Ἀχιλλέως Κενέ. Κατέχοντας σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ μιὰ πριγκηπικὴ θέσι, εἶχε, χωρὶς κι' ἡ ἴδια νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, τὸ ὕφος τῶν γερασμένων γυναικῶν τοῦ βασιλικοῦ αἵματος, τὴν ἁπλότητα τοῦ φορέματός τους, τὰ παληωμένα καπέλλα τους, τὶς γεμᾶτες καλωσύνη κι' ὑπερηφάνεια ἐρωτήσεις τους:

—Ἦλθα ἀμέσως, εἶπε... Αὐτὸ λυπεῖ τόσο πολὺ τὸν Ἀχιλλέα. Ἀγαποῦσε τόσο τὸν ἄντρα σας.

Ἡ ἀλήθεια ἦταν πῶς ὅταν ὁ γαμπρὸς τοῦ Λεκοὺρμπ τοῦ εἶπε: «Ὁ Ἐρπαὶν πέθανε» ἐκεῖνος ἀπήντησε: «Μπᾶ!... Διερωτῶμαι ποιὸς θὰ διευθύνῃ τὸ σπίτι». Ἕνα ὅμως ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα τῆς κυρίας Ἀχιλλέως ἦταν νὰ μειώσῃ χρησιμοποιῶντας συμπονετικὰ λόγια, τὶς ἄγριες κι' ἐμπορικὲς ἀντιδράσεις τοῦ ἀνδρός της.

(Ἀκολουθεῖ)

εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ζητῶν διακοπήν: «Μὰ θέλετε, λοιπόν, νὰ πάθω πνευμονίαν; Νὰ πουντιάσω;» Ὄχι, δι' ὄνομα τοῦΘεοῦ! Ἀλλ' ἂν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες εἶχον τόσον πειθηνίαν τὴν ὑγείαν των εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν των, δὲν θὰ ὑπῆρχε πολίτευμα κοινοβουλευτικόν.

Τὸ ὑπουργικὸν μενού

Ἀνταποκριτὴς ἐν Πάτραις πρωϊνῆς συναδέλφου ἀναφέρει, εἰς τὸ χθεσινὸν τῆς φύλλον, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων Προνοίας κ. Ἰασονίδης ἐφρόντισε, μεταβαίνων εἰς τὴν Κεφαλληνίαν κατόπιν τῶν σεισμῶν, καὶ διὰ τὸ μενοὺ τοῦ γεύματος τῆς ὑποδοχῆς του. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς συναδέλφου, ἐστάλη ἐκ Πατρῶν εἰς Σάμην, πρὸς ἐκεῖ εὑρισκόμενον ἀδελφὸν βουλευτοῦ, τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Προκειμένου ἀφιχθῶμεν Παρασκευὴν τὴν μεσημβρίαν μετὰ ὑπουργοῦ Προνοίας, ἔχοντος δέκα περίπου ἀκολουθίαν, ὁποῖον ὑποδεχθῇ Νομάρχης μετὰ ἀκολουθίας του, ἑτοιμάσατε γεῦμα ὅσῳ δυνατὸν μεγαλοπρεπέστερον, παίρνοντες ἐν ἀνάγκῃ μάγειρον ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλιον. Στόπ. Ὑπουργὸς προτιμᾷ ἀκόλουθον μενού: Γουρουνόπουλο μικρὸ ψητό, συναγρίδαν μαγιονέζαν, τυρόπητταν, μῆλα ἀφρικάνικα, πορτοκάλλια, οἶνον Δεμέστιχα...»

Ὁ συμπαθέστατος κ. Ἰασονίδης, ἀναγνώσας τὰ γραφέντα, ἔλεγε χθὲς τὴν μεσημβρίαν:

—Βάϊ, βάϊ, ἐντεψὶζ ἄνθρωπος, κακὸς ἀνταποκριτής, κακὸν νὰ μὲ κάμῃ ἠθέλησεν, καλὸν μέγαν ἔπραξεν ἀμά! Οἱ λαοὶ πόσον λιτὸν πρόγευμα νὰ φάγω εἰς τὰς Κεφαλληνίας ἠθέλησα ἃς βλέπωσιν: ταμὰμ ὀλίγον γουρουνόπουλον, καὶ μικρὰν ὀκᾶν συναγρίδα καὶ πέντε ἓξ τυρόπητταις καὶ μῆλα καὶ πορτοκάλια διὰ τὸ ξεστόμισμαν— καὶ κρασίον διατί νὰ μὴν ἔπινω, τζάνεμ; Οὔτε παστουρμᾶν νὰ ἀπαίτησιν, οὔτε χαμψία, οὔτε σουτζουκάκιον μηδὲ κεμπάπιν, οὔτε ὀλιγούτσικον ταούκ - κιοξοῦ, τὸ ὁποῖον στομαχικὸν εἶνε γιά, οὔτε γιαούρτιν διὰ τοὺς νεφροὺς ἰατροὶ λέγουσιν. Λιτὸν γεῦμα νὰ ἔφαγα μαζοὺς σεισμὸν ἕνεκα. Πατριωτικὸν ἀμὰ «μενοὺν» ἔπραξα: προαιώνιοι ἐχθροὶ Τοῦρκοι ἰτς γουρουνόπουλον δὲν ἐτρώγουσιν, ἐγὼ νὰ φάγω. Ἴτς κρασίον μηδὲν ἐπίνουσιν, ἐγὼ νὰ πίω. Θωπευτικὸν εὖγε νὰ μὲ λέγουσιν ἐὰν Ἕλληνες εἶνε. Καὶ τώρα τί χαμερπὴς «Πρωΐα» νὰ γράψῃ ἴδωμεν...

Ἡμεῖς, πειθόμενοι ἀπολύτως, δὲν γράφομεν τίποτε.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Πρῶτα βήματα

— Ἕνα σιγαρέτο μοῦ εἶπε δειλά... Μοῦ δίνετε κι' ἐμὲ σᾶς παρακαλῶ ἕνα σιγαρέττο;...

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησα στὸ ντροπαλὸ προσωπάκι,ποὺ ἐκύκλωναν σὰν φωτοστέφανος χρυσᾶ μαλάκια... Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ δὲν σᾶς πρόσφερα... Δὲν φανταζόμουν πῶς καπνίζετε!..

— Δηλαδή, ναί... δὲν καπνίζω... Μὰ ἀπόψε ἤθελα νὰ καπνίσω...Δὲν ξέρω... ἔχω μιὰ ἐπιθυμία ἀκατάσχετη νὰ νοιώσω κι' ἐγώ, τί νοιώθουν ὅλες ἡ ἄλλες γυναῖκες ὅταν καπνίζουν..

Τὸ μικρὸ χεράκι, ἀνακάτεψε μέσα στὴν ἀσημένια ταμπακιέρα ὅλα τὰ σιγαρέττα, πρὶν διαλέξῃ ἀδέξια τὸ ἕνα, κι' ἀκόμα πιὸ ἀδέξια τὸ ἔβαλε στὸ στόμα, προσπαθῶντας νὰ τ' ἀνάψῃ... Τὰ χειλάκια σουρώθηκαν προτεταμένα, τὰ ματάκια μισόκλεισαν, τὸ σιγαρέττο ἄναψε, ἀλλὰ ἕνας βήχας ἔκοψε τὴν πρώτη δοκιμή...

—Πνίγηκα! εἶπε μ' ἕνα μικρογέλιο ποὺ πρόβαλε σὰν ναυαγὸς στὴν ἄκρη τῶν μικρῶν χειλιῶν, κάτω ἀπ' τὰ δακρυσμένα μάτια...

— Δὲν πειράζει!... Θὰ μάθετε!.. Νά!.. Δῆτε!.. Ἔτσι!.. Μπράβο!... Εἴσαστε καλὴ μαθήτρια!... Ἔτσι!.. Ἀκόμη μιά... ὡραία!... Φυσήξετε τώρα τὸν καπνό!...

Τὸ στοματάκι σουρώθηκε πάλι μὲ αὐθάδεια καὶ τίναξε ἕνα συννεφάκι καπνό, πρὸς τὸ ταβάνι...

— Ὡραῖα!... Καὶ τώρα, σκεφθῆτε!..

— Τί νὰ σκεφθῶ;

— Ὅ,τι θέλετε!... Τί σκέπτονται ἡ κυρίες ὅταν καπνίζουν;... Νά!.. Σκεφθῆτε, παραδείγματος χάριν, τὰ «φλέρτ» σας!..

— Δὲν ἔχω!..

— Δὲν ἔχετε;... Ἀλήθεια;... Ἔχετε ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτή!..

Μὲ κύτταξε, γέλασε,... κι' ἄφησε τὸ σιγαρέττο!..

Τί κρῖμα!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Μερικαὶ οἰκοδέσποιναι «συγχρονισμέναι» ἢ «ἁ λὰ πὰζ» διὰ νὰ γίνωμεν ἴσως περισσότερον ἀντιληπτοί, δὲν ἀναφέρουν πλέον ἐπάνω εἰς τὰς προσκλήσεις των τὴν καθιερωμένην λέξιν «μαστίχα», ἀλλὰ τὴν λέξιν «κόκτεϊλ» ἢ «κόκτεϊλ-πάρτυ». Ἐξαμερικανιζόμεθα!

* * *

Ἀλλὰ ὅπως καὶ εἰς τὶς «μαστίχες» δὲν προσφέρεται ποτὲ ἢ σπανίως μαστίχα, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ «κόκτεϊλ πάρτυζ», μὲ τὰ κόκτεϊλ. Εὐτυχῶς! Τελευταίως ὅμως τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει καὶ σᾶς προσφέρουν πράγματι τὰ ἀμερικανικὰ αὐτὰ μίγματα, κάτι μεταξὺ γιατρικοῦ, «νταντιφρὶς» καί... ἐκρηκτικοῦ!

* * *

Ἐπεστρέψαμεν, βλέπετε, ἐκ Παρισίων καὶ ἐντὸς τῶν ἀποσκευῶν μας εὑρίσκεται ἕνα «σέϊκερ», ἢ τὰ πολύχρωμα ἐκεῖνα ποτηράκια μὲ ζωγραφισμένον ἕναν κόκορα μὲ φουντωτὴ οὐρὰ —διότι «κόκτεϊλ» διὰ τοὺς μὴ ἀγγλομαθεῖς, ἐὰν ὑπάρχουν, σημαίνει «πετεινοουρὰν» ἢ ἀκόμη καί... τὸν Τσελεμεντὲν τοῦ «κόκτεϊλ». Ὅλα αὐτὰ πῶς νὰ μείνουν ἐν ἀχρηστίᾳ;

* * *

Ἔπειτα εἶνε πάντοτε κάποιος φίλος τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἔχει κάποιαν «σπεσιαλιτὲ» εἰς τό.... ἀνακάτωμα —αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ μὲ τοὺς «φίλους τοῦ σπιτιοῦ»— καὶ ἀνακατεύει ἐντὸς τοῦ «σέϊκερ» ποτὰ διάφορα, χυμοὺς πορτοκαλιοῦ ἢ λεμονιοῦ, τὰ τετραγωνάκια τοῦ «φριζιντοὶρ», καὶ τίς οἶδε τί ἄλλο —αὐτὸ ἀποτελεῖ τό... μυστικόν!— μὲ ἐπιδεξιότητα τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Γαλόπουλος.

* * *

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως δὲν εἶναι πάντοτε τόσον ἀνώδυνον, ὅσον καὶ ἡ κινίνη τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Τὰ μίγματα αὐτὰ εἶνε σχεδὸν πάντοτε φρικτά, τὰ πίνομεν ὅμως ἔστω καὶ μὲ μορφασμούς. Εἴμεθα «σνὸμπ» καὶ διὰ νὰ φανῶμεν «συγχρονισμένοι» θὰ ἐπίναμεν ἀκόμη καί.... σαπουνόνερον!

* * *

Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν «κόκτεϊλ»: τὰ ἀληθινὰ καί... τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν σὲ «κόκτεϊλ» ὅσον ὁ ὑποφαινόμενος εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Τὰ ἀληθινὰ μόνον οἱ «μπάρμεν» ἠμποροῦν νὰ τὰ κατασκευάσουν καὶ ἀκόμη. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀμφίβολον εἶνε ἐὰν ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν δύο ἢ τριῶν τῶν ὁποίων τὰ μίγματα νὰ μὴ προξενοῦν ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ περιμένει κανείς.

* * *

Ναί, κυρίες μου, ἀποφεύγετε ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ προσφέρετε «κόκτεϊλ»... Ἀρκεσθῆτε εἰς ποτὰ ἁγνά, ὅπως τὸ οὖζο, τὸ οὐΐσκη —ἐὰν τὸ ἐπιτρέπει ἡ τσέπη σας— προστατεύσατε τοὺς Ἑλληνικοὺς οἴνους καὶ τὰ βερμούτ, προστατεύετε οὕτω καὶ τὴν ὑγείαν σας καὶ τὴν ὑγείαν τῶν κεκλημένων σας, προσφέρετέ τους ἀκόμη καὶ .... ρετσίνα καὶ ἂν αὐτὸ «σοκάρει» κάπως τὸν σνομπισμόν σας, ἀποκαλέσατέ την, ἂν θέλετε,.. «ρεζινέ». Ἀφῆστε ὅμως τὶς... πετεινοουρές. ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ «γίνεται εἰς Παρισίους».

Ὁ μπλαζέ

Χοροί

Ὑπενθυμίζομεν τὸν χορὸν τοῦ Ὑδραϊκοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος δίδεται τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ «Ἀκταῖον» Νέου Φαλήρου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ
Θριάμβου
τῆς ΑΝΝΥ ΟΝΤΡΑ
στὸ ἀριστούργημα
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ
Πρωϊνὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΜΗΝΥΤΩΡ

Ὁ κ. Γεώργιος Πράτσικας, ἐφημερὶς «Πρωΐα», ζητεῖ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀγαμ. Ὁρατίου δι' ὑπόθεσίν του.

Ἀνοιξιάτικη Ἀθηναϊκὴ ζωή

Ὕστερα ἀπὸ τὴν χειμωνιά, ἦρθε καὶ ἡ ἄνοιξις καὶ γέμισε τοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας μὲ λουλούδια... Κομισταὶ τῆς θαυμαστῆς ἀνθήσεως, ποὺ δὲν ἔρχεται μονάχα ἀπὸ τὰ ἀττικὰ βουνά, ἀλλὰ ἰδίως ἀπὸ τὸν Βοιωτικὸ κάμπο, ἀνεμῶνες, μαργαρίτες καὶ ζαμπάκια καὶ αἱματοβαμμένες τουλίπες, εἶνε ὑπομονετικοὶ γαϊδαρέλλοι, φέροντες ἐπάνω σὲ σχῖνα καὶ ρείκια τὸ εὐώδιαστο καὶ ἀνωτέρας ποιότητος ἐμπόρευμά τους... Σύντροφοι τῶν ὑπομονετικῶν ὑποζυγίων καὶ πωληταὶ τῶν λουλουδιῶν, δὲν εἶνε, ὅπως θὰ ἔπρεπε, νόστιμες χωριατοποῦλες... Τὸ ρωμαντικὸν αὐτὸ εἶδος, ὡς γνωστόν, δὲν φύεται, ὅπως τὰ ὡραῖα λουλούδια, εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν... Μουστακαλῆδες, ἀξιόλογοι κατὰ τὰ ἄλλα, ἀνθοπῶλαι προσφέρουν τὰ ἄνθη, εἰς λογικὰς μᾶλλον τιμάς... Καὶ τὰ λουλούδια, ποὺ θεωροῦνται κάπως εἶδος πολυτελείας, στολίζουν τώρα ὅλα τὰ σπιτάκια κι' ὅλα τὰ καμαράκια, δίνοντάς τους κάποιαν ὄψη ἐφήμερης χαρᾶς.

Ἀπὸ τὴν συνεργασίαν

Μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸν «Γυρισμὸν» τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ὁ' Νήλ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐγένετο χθὲς βράδυ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἡ ἔναρξις συνεργασίας Μαρίκας — Κυβέλης. Εἰς τὴν παράστασιν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε θρίαμβος τῶν μοναδικῶν καλλιτεχνίδων, εἶχε συρρεύσει ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἶχον νὰ παρουσιάσουν αἱ Ἀθῆναι.

Συγκινήσεις...

Ὅταν τὰ πόδια... γλυστροῦν!

Ἀφοῦ δίστασα λιγάκι, μπῆκα. Νάμαι γύρω ἀπὸ τὴν παγωμένη πίστα ὅπου σιωπηλὰ σὰν σκιές, ἀγόρια καὶ κορίτσια πατινάροντας χαράζουν αἰνιγματικὰ σχέδια, ὁρμοῦν μὲ ταχύτητα γιὰ νὰ σταματήσουν ἀπότομα, στριφογυρνοῦν μ' εὐκολία καὶ ἐπιδίδονται σὲ πολύπλοκες καὶ γραφικὲς ἀκροβασίες.

Πρῶτες... συγκινήσεις!

Ἀλήθεια, φοβοῦμαι. Νὰ ριψοκινδυνεύσω; Καὶ γιατί ὄχι; Τόλμη... Ἐμπιστεύομαι τὰ ἄκρα μου στὰ πατίνια καὶ νάμαι ὀρθός, ὑπερήφανος κι' ὀνειρευόμενος κατορθώματα. Ὤ! αὐτὸ δὲν θὰ διαρκέσῃ πολύ, γιατί μόλις κάνω ἕνα βῆμα νοιώθω τὸν δεξιό μου ἀστράγαλο νὰ λυγίζῃ καὶ χάνω τὴν ὑπερηφάνειά μου κι' ἀρχίζω ζωηρὰ ν' ἀνησυχῶ.

Πῶς χαμογελοῦν οἱ ἀρχάριοι.

Μὲ χίλιες προφυλάξεις, προχωρῶ ὡς τὴν ἄκρη τῆς πίστας, ἀλλὰ δειλὸς σὰν κορίτσι ποὺ πρωτοβγαίνει στὸν κόσμο, περιμένω κυττάζοντας κρυφὰ τριγύρω μου μήπως μὲ παρατηροῦν. Βλέπω ὅμως δυὸ ἀρχαρίους ποὺ πιάνονται ἀπελπιστικὰ ἀπὸ τὸ ξύλινο περίφραγμα τῆς πίστας. Αὐτὸ ἀναζωπυρώνει τὸ θάρος μου, καὶ δειλά, ἀκουμπῶ τὸ δεξί μου πόδι, ἔπειτα τὸ ἀριστερό μου πάνω στὸν καθρέφτη. Ἀπότομος πτῶσις... Πιάνομαι ὅπως μπορῶ ἀπὸ τὸ περίφραγμα. Ἆ! τί σωτήριον ποὺ εἶνε! Πόση εὐγνωμοσύνη δὲν θὰ τοῦ χρωστοῦν οἱ ἀρχάριοι!...

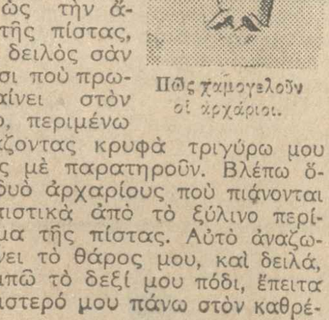

Προσοχή!... Θὰ μὲ κάμῃς νὰ πέσω!

Προσπαθῶ νὰ προχωρήσω. Ἀλλὰ εἶμαι σὰν καρφωμένος πάνω στὸν πάγο. Μοῦ φαίνεται πῶς τὰ πατίνια μου εἶνε δεμένες δυὸ σφαῖρες. Μιὰ μικρὴ προσπάθεια καὶ τοῦ δίνω. Ὤ! δὲν εἶνε λαμπρὸ περπάτημα· εἶνε μιὰ ἐκκίνησις ἐξαιρετικὰ ἀργή: μικρὰ βήματα, γάμπες τεντωμένες, γόνατα ἀλύγιστα. Τί ἐντύπωσις! Αὐτὸ ποὺ μὲ νευριάζει εἶνε πῶς οἱ πελάται περπατοῦν μὲ χάρι, μ' ἕνα ὕφος ξένοιαστο ποὺ μὲ κάνει ν' ἀγανακτῶ· θαλέγες, τόσο ἡ στροφὲς εἶν' ἁπλές, εὔκολες, πῶς ἔχουν φτερὰ στὰ πατίνια τους.

Ἔξαφνα, νοιώθω τὸ ἀριστερό μου πόδι ξαλαφρωμένο. Ἡ γάμπα μου ἀπότομα πετιέται ἐμπρός. Τὰ μπράτσα μου ἀναγράφουν στὸν ἀέρα γεωμετρικὲς γραμμές, κι' ἔξαφνα, γλυστρῶ χάμω ἢ μᾶλλον... στὸν «πάγο».

Ντρέπομαι. Κυττάζω τριγύρω, μήπως διακρίνω στὰ πρόσωπα κοροϊδευτικὰ γέλια. Ἀλλὰ τί ἔκπληξις... Κανεὶς δὲν ἀσχολεῖται μαζί μου. Ἴσως μάλιστα νὰ μὴ μὲ εἶδαν ὅταν ἔπεσα. Ἥσυχος, σηκώνομαι μὲ δυσκολία, βοηθούμενος ἀπὸ τὰ χέρια μου, ποὺ αὐτά, εὐτυχῶς, δὲν φοροῦν... «πατίνια».

Νάμαι κοντὰ στὸ περίφραγμα. Πρέπει νὰ προχωρήσω ἔστω καὶ ἕνα μέτρο. Ἐμπρός, ἃς προσπαθήσωμε σιγά. Δυστυχία! Μπροστά μου, μιὰ νέα γυναῖκα ἀκουμπᾷ ἐπάνω. Γιὰ νὰ περάσω πρέπει ν' ἀφήσω τὸ στήριγμά μου. Δὲν μπορῶ, βέβαια, ν' ἀπαιτήσω ἀπὸ τὸ θελκτικὸ αὐτὸ πρόσωπο νὰ τραβηχθῇ γιὰ νὰ περάσω ἐλεύθερα. Δὲν θὰ ἦταν εὐγενικό· καὶ θάδειχνα ἔτσι τὴν ἀδεξιότητά μου.

Ὁ ἱππονισμὸς καὶ τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Καθὼς διστάζω, μὲ κυττάζει καὶ βλέπω ἕνα χαμόγελο ν' ἀνθίζῃ στὰ χείλη της, πρᾶγμα ποὺ κεντρίζει τὴν φιλοτιμία μου· προχωρῶ ἐμπρός... προσπαθῶ νὰ γυρίσω, κι' ἔξαφνα βρίσκομαι στὴ μέση τῆς πίστας, κι' ἔκπληκτος ζωηρὰ γιὰ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ ἐπιτυχία, κατρακυλῶ. Ἀλλὰ τώρα δὲν φοβοῦμαι πιά· σηκώνομαι μ' ἐλαφρότητα, καὶ παίρνοντας ὕφος ἀδιάφορο, ξαναπηγαίνω ἀργὰ στὸ ξύλινο περίφραγμα, ὅπου ξαναβρίσκω τὴ νέα ποὺ πρὸ ὀλίγου μὲ κοροΐδευε. Μόλις εἶμαι πλάι της, τὸ σκάει μὲ ταχύτητα· ἀλλὰ ξαφνικά, χάνει τὴν ἰσορροπία καὶ πέφτει ἐμπρός μου. Ἐξ ἐνστίκτου, σκύβω καὶ τῆς δίνω τὸ χέρι. Ἀλλοίμονο! Ξέχασα τὰ πατίνια μου.. Τὰ πόδια μου πηγαίνουν πρὸς τὰ πίσω καὶ πέφτω κι' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου.

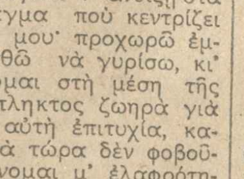

Ἡ ἀπότομη καί... παγερὰ πτῶσις!

...Νάμαι χωρὶς πατίνια: μιὰ ἐντύπωσις ἀνακουφίσεως μὲ κατέχει. Νοιώθω τὸν ἑαυτό μου σταθερὸ στὰ πόδια μου ὅπως δὲν ἤμουνα ποτέ. Εἶμαι τόσο ἐλαφρὸς ποὺ ποθῶ νὰ τρέξω. Πρὶν νὰ φύγω ρίχνω μιὰ τελευταία ματιὰ ἱκανοποιητικὴ στὴν πίστα.

Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου: ἐτόλμησα!

ΖΑΚ ΜΠΟΥΡΓΚΕ

Δωρεαί

Ὁ κ. Γεώργ. Μακρίδης προσέφερεν εἰς τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρείαν δραχ. 250 εἰς μνήμην Βασιλ. Μακρίδου.

— Ἀνώνυμος ἀπέστειλε δραχ. 200 ὑπὲρ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας εἰς μνήμην Β. Παπακώστα.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

τοῦ Ἀεμρικανικοῦ ἔργου τοῦ Ὁ Νὴλ «Ὁ Γυρισμός», μὲ τὸν ὁποῖον ἐθριάμβευσαν χθὲς βράδυ αἱ κυρίαι Κυβέλη—Μαρίκα, δίδεται σήμερον εἰς τὸ Θέατρον «Κεντρικόν».

Τί γέλια

Χθὲς εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ πρωῒ ἕνα ὄργανον τοῦ τμήματος γενικῆς ἀσφαλείας ἐπῆγε εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βάθης καὶ κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἠθοποιοῦ κ. Ν. Ροζὰν καὶ ἀφοῦ τὸν ἐξύπνησε τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ τμῆμα.

Εἰς μάτην ὁ δραματικὸς ἠθοποιὸς διεμαρτυρήθη. Οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ ὕφος ἀσυγκίνητον τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι κάποτε ὡς θιασάρχης ἐν Κρήτῃ εἶχε παραβῆ μίαν ἀστυνομικὴν διάταξιν καὶ ἐρήμην εἶχε καταδικασθῆ εἰς τριήμερον κράτησιν τὴν ὁποίαν ἐκαλεῖτο νὰ ἐκτίσῃ.

Πρὶν ὅμως προφθάσῃ νὰ ὁμιλήσῃ ὁ συμπαθὴς ἠθοποιὸς κατέφθασεν ἀπεσταλμένος τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, εἰς τὸν θίασον τοῦ ὁποίου ἀνήκει ὁ συλληφθεὶς καλλιτέχνης, καὶ εἶπε:

—Μὰ τί κάνετε κύριοι; Αὐτὸς δὲν εἶνε ἁπλῶς ὁ κ. Ροζάν, εἶνε ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ. Ποῦ τὸν πᾶτε λοιπόν;

—Μὰ ἔχει τιμωρηθῆ κύριε.

—Μὲ τί;

—Μὲ τριήμερον κράτησιν.

—Μὰ ἀφοῦ θὰ δολοφονηθῇ ἀπόψε...

Καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀφοῦ ἐκυττάχθησαν, εἶπαν:

—Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι πᾶρτέ τον λοιπόν.

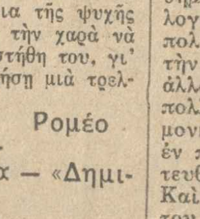

Καὶ ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐξῆλθε πομπωδῶς τοῦ κρατητηρίου καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν Γερουσίαν.

Χρυσάνθεμα

Ἐδίσταζε μέρες νὰ τῆς γράψῃ, γιατὶ δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὸ αἴσθημα ποὺ πλημμυροῦσε τὴν ψυχή του, γιατὶ δὲν φανταζόντανε πῶς τόσο γρήγορα θάβλεπε τ' ὄνειρό του νὰ γίνεται πραγματικότης ὡραία, μιὰ πραγματικότης, ποὺ δὲν θάκρυβε μέσα της, παρὰ τὴν χαρά. Μιὰ χαρὰ παιδική, αὐθόρμητη, ποὺ ἀναβλύζει ὅταν νοιώθουμε τὴν ψυχή μας ξαλαφρωμένη ἀπὸ κάθε πονηρὴ σκέψη, ἀπὸ κάθε κακία.

Εἶνε μερικὲς στιγμὲς τόσο ὄμορφη ἡ ζωή, ποὺ θὰ ποθοῦσε νὰ τὴν ζήσῃ κανεὶς τρελλά, ἐντατικά, καὶ νὰ μεθύσῃ τόσο, ὥστε νὰ λησμονήσῃ παντοτεινὰ ὅσα χρόνια πέρασε. Κρατῶντας στὴν ἀγκαλιά του μιὰ κόρη ὄμορφη,—μιὰν ἀγάπη ὀνειρεμμένη—καὶ φιλῶντας την στὰ χείλη σ' ἕνα ἀτέλειωτο φιλί, θὰ τραβοῦσε μπρὸς στὴ ζωὴ μὲ καινούργιο θάρρος, βλέποντας μονάχα τὰ «θεῖα δῶρα» ποὺ μᾶς χαρίζει...

Ἐδίσταζε μέρες νὰ τῆς γράψῃ... Καὶ τῆς ἔγραψε μονάχα χθές... Κι' εὐθὺς στὴν πρόσκλησή του ἐκείνη ἀπάντησε μ' ἕνα γράμμα λεπτό, ποὺ δείχνει ὅλη τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς της. Γι' αὐτὸ νοιώθει τὴν χαρὰ νὰ φουσκώνῃ ἀπόψε στὰ στήθη του, γι' αὐτὸ ἀπόψε ποθεῖ νὰ ζήσῃ μιὰ τρελλή, μεθυστικὴ ζωή...

Ρομέο

Μαργαρίτα Πέρρα — «Δημιουργία»

Σήμερον εἰς τὰς 11 π.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» θὰ δοθῇ ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῆς αὐριανῆς (6.30' μ.μ.) ἑβδόμης συναυλίας συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ τὸ περίφημον ὀρατόριον τοῦ Ἰωσὴφ Χάϋδν ἐκτελούμενον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν 200ετηρίδα του. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Οἰκονομίδη καὶ τῇ συμπράξει ὁλοκλήρου τῆς χορῳδίας Ἀθηνῶν θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ρόλον τοῦ Ραφαὴλ ἡ διάσημος ἀοιδὸς Μαργαρίτα Πέρα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατ' αὐτὰς παρεπιδημεῖ ἐπ' ἀδείᾳ ἐν τῇ πόλει μας ὁ σεμνὸς καὶ διαπρεπὴς ἐπιστήμων κ. Σταῦρος Ι. Τσουρουκτσόγλου, Ὑφηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βέρνης καὶ προϊστάμενος τοῦ τμήματος τῆς Στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἑλβετίας (Statistisches Amt).

Ὁ κ. Τσουρουκτσόγλου, κατόπιν πολυετῶν ἰατρικῶν σπουδῶν εἰς τὰ μεγαλύτερα ἐπιστημονικὰ κέντρα τῆς Γερμανίας καὶ Ἑλβετίας, ἐτράπη ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὴν εἰδικὴν σπουδὴν τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς εἰς τὴν Βιολογίαν καὶ Εὐγονικήν. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐμβριθεστάτων αὐτοῦ μελετῶν καὶ οὐχὶ τῆς συνήθους δημιουργικῆς καὶ συγγραφικῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ σειρὰ περισπουδάστων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες εἶδον μέχρι τοῦδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, αἵτινες ἔτυχον τῆς ἀρίστης κριτικῆς ὑπὸ τῶν σοβαρωτέρων Ἐπιστημόνων τῆς Εὐρώπης καὶ κατέστησαν τοῦτον πολὺ γνωστὸν καὶ κύρους ἀπολύτου, θὰ ἐλέγομεν, ἐπιστήμονα, εἶνε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ ἐκ πολλῶν ἑκατοντάδων σελίδων ἐκδοθεῖσα ἐργασία αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ βιολογικὰ προβλήματα τῆς Εὐγονίας καὶ οἱ πεπολιτισμένοι Λαοὶ» Die Biologische Probleme der Manenhygiene und die Kulturvölker».

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς λίαν καρποφόρου ταύτης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας του, ἥτις πολὺ ταχέως τῷ ἐξησφάλισε τὴν θέσιν τοῦ Ὑφηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βέρνης, παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν Καθηγητῶν ἐγκριθεῖσαν, ἡ δρᾶσις τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος ἐπιστήμονος δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀπὸ τριετίας λίαν εὐδόκιμον διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἥτις πολὺ ταχέως θὰ τῷ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐκτάκτου Καθηγητοῦ, ἀλλὰ τρέπεται καὶ ἐπεκτείνεται εἰς πολλαπλῆν νέαν παραγωγικὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, πρωτοστατοῦντος ἐν πολλοῖς, εἰς ὅλας τὰς μεγάλας κατευθύνσεις τῆς Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς. Καὶ ἡ ἔξω Πανεπιστημιακὴ δρᾶσίς του ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε πολὺ ταχέως νὰ τῷ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ τμήματος τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἑλβετίας. Εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀγῶνα ὑπῆρξεν ὁ ἀκαταπόνητος πρωτεργάτης, ὁ βαθὺς ἐκτιμητὴς τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀλκοολισμοῦ κακῶν καὶ ὁ δημιουργὸς καὶ συντάκτης τοῦ πρὸ διετίας ψηφισθέντος αὐστηροῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου διὰ τὸν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀγῶνα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ σειρᾶς κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ὧν ἡ ψυχὴ τῆς δημιουργίας ὑπῆρξεν ὁ εὐρυτάτης ἀντιλήψεως Ἕλλην Ἐπιστήμων κατώρθωσε νὰ γίνουν διὰ τῆς προβολῆς αὐτῶν εἰς ἔκτασιν γνωστὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀνεπανόρθωτα κακά. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν τόσης σημασίας ἀπὸ ἀπόψεως Δημοσίας Ὑγιεινῆς προσπάθειάν του προετοιμάζει τὴν ἐγκαινίασιν τῆς Στατιστικῆς τῶν κληρονομικῶς οὐχὶ φυσιολογικῶν ἀνθρώπων (Anormalstatistik), τὴν συγκέντρωσιν δηλονότι ὅλων τῶν γενεαλογικῶν καὶ κληρονομικῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔχουσι σκοπὸν τὸν περιορισμὸν τῶν ἐκ τῆς καταπτώσεως τῆς φυλῆς προκυπτουσῶν φθορῶν. Ἐκτὸς ὅμως τῆς προσπαθείας ταύτης, βλέπομεν τὸν κ. Τσουρουκτσόγλου πρωταγωνιστὴν καὶ ἔνθερμον ὑποστηρικτὴν τῆς καθιερώσεως εἰς τὴν Ἑλβετίαν τῶν ὑπαιθρίων σχολείων (Freiluftschulen), καθὼς καὶ σοβαρὸν συντελεστὴν πάντοτε εἰς πᾶσαν πλευρὰν τῶν μεγάλων γραμμῶν τῆς εὐρυτέρας ἀντιλήψεως τῆς Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθόλου Βιολογικῆς τοιαύτης καὶ Εὐγονικῆς.

Αὐτὴ εἶνε ἐν ὀλίγοις ἡ ἐπιστημονικὴ δρᾶσις τοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος Ἐπιστήμονος κ. Τσουρουκτσόγλου, ἥτις ἐνῷ τόσον μεγάλως τιμᾷ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένῃ συγχρόνως ὅμως φρονοῦμεν ὅτι δημιουργεῖ τὸ πλέον ἐπιτακτικὸν καθῆκον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως σπεύσῃ καὶ χρησιμοποιήσῃ τοιούτου εἴδους καὶ σημασίας ἐπιστημονικὰ κεφάλαια, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας καὶ τῆς Ἐπιστήμης μας, ἐχούσης ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνισχύσεως τοιούτων τέκνων της.

Χ.—

Μύριελ Σάρπης Μπακάναν

Ἄσπρα Σημάδια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ Ταίημς ἐγνώριζε αὐτὴν τὴν γυναῖκα. Ἦτο βέβαιος. Ὁ Ταίημς ἦτο προειδοποιημένος γιὰ τὴν ἐπίσκεψίν της, καὶ εἶχε φροντίσῃ ὥστε νὰ μὴν εἶναι κανεὶς στὸ σπίτι τὴν ὥρα ἐκείνη. Ἴσως αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες, δίδοντας τὴν περιγραφὴν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ θύματος, νὰ κατώρθωναν τὴν πιστοποίησιν τῆς ταὐτότητός της. Δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ τίποτε ἄλλο. Ἀλλὰ ὁ Μπάουεν ἦτο αἰσιόδοξος. Εἶχε πεποίθησιν στὸ ἀστέρι του, καὶ ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἱκανόν, νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁπωσδήποτε τὰ γεγονότα.

Ἐξήτασεν ἐκ νέου προσεκτικὰ τὰ ἐνδύματα ποὺ ἔφερε ἡ γυναῖκα, ἀλλὰ εἰς μάτην.

Ἐν τούτοις, ὅταν ἔφθασε στὰ ὑποδήματα, ὁ Μπάουεν ἤλπισε πρὸς στιγμήν. Ἡ ἄγνωστος ἔφερε ὑποδήματα ἀπὸ σεβρῶ ποὺ θὰ εἶχαν κοστίσει πολὺ ἀκριβά. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ ὑποδήματα, τὸ ἀριστερό, παρουσίαζε κάποιαν ἐξόγκωσι, κάτω ἀπὸ τὴν στρώση τοῦ ἐσωτερικοῦ δέρματος. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐσήκωσε τὸ πετσὶ καὶ βρῆκε ἀπὸ κάτω πολλὰ κομμάτια ἐφημερίδος, σχισμένα στὸ σχῆμα τῆς σόλας, καὶ τοποθετημένα ἐκεῖ, χωρὶς ἄλλο ἐπειδὴ τὸ παποῦτσι εἶχε χαλάσει.

Στὴν ἀρχή, τὰ κομμάτια αὐτὰ τοῦ φάνηκαν ἀσήμαντα, καὶ ὁ Μπάουεν εἶχε μιὰ στιγμὴ κάποιαν ἀπογοήτευσι, ἀλλὰ εἶδε σὲ λίγο, ὅτι ἦσαν ὅλα κομμένα στὸ ἴδιο φύλλο μιᾶς ἢ πολλῶν ἐφημερίδων, στὸ φύλλο τῶν ἐνοικιαστηρίων. Καὶ ἦταν γεμᾶτες ἐνοικιαστήρια, ποὺ ἦταν σὲ ὅλες τὶς συνοικίες τοῦ Φενγουΐκ, ἰδίως στὶς πτωχότερες.

Ἦταν φανερὸ πῶς ἡ νέα εἶχε ψάξει γιὰ δωμάτιον μέσα στὶς ἀγγελίες τῶν ἐφημερίδων. Εἶχε σχίσει τὶς σελίδες τῶν ἀγγελιῶν ποὺ τῆς ἄρεσαν. Κατόπιν τὰ εἶχε βάλει τὸ ἕνα ἐπάνω στ' ἄλλο, καὶ τὰ εἶχε κόψει κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ χρησιμεύσουν γιὰ σόλα στὸ παποῦτσι, ποὺ δὲν ἦταν ἀκριβῶς στὸ πόδι της. Εἶχε τάχα νοικιάσει ἕνα ἀπὸ τὰ δωμάτια ποὺ ἔγραφαν αἱ ἀγγελίαι; Ὁ Μπάουεν ἐνόμισε καθῆκον του νὰ τὸ μάθῃ.

Καὶ ἔτσι εὑρέθηκε ἐπὶ τέλους εἰς τὸ δωμάτιον ποὺ εἶχε ἡ Μπέσση Ρίντλε στὸ σπίτι τῆς Μίσες Μύρτλε Μάρτιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Ἡ Μίσες Μάρτιν ὁμιλεῖ

Ἡ Μίσες Μάρτιν ἔρριψε, τρέμοντας, μιὰ ματιὰ στὸ πορτραῖτο τῆς γυναίκας, ποὺ τῆς ἔδειχνε ὁ ντετεκτίβ.

— Δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ ἰδῶ πεθαμμένον! εἶπε γυρίζοντας ἀλλοῦ τὸ κεφάλι. Ἀπ' ὅσο μπορῶ νὰ κρίνω, ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶναι πράγματι ἡ Μπέσση Ρίντλε, ποὺ ἔφυγε χθὲς ἀπὸ τὸ σπίτι μου.

— Μήπως εἴδατε τὶς ἐφημερίδες, σήμερα τὸ πρωΐ, Μίσες Μάρτιν; Ἔχουν ὅλες τὴν εἰκόνα καὶ τὴν περιγραφὴ τῆς γυναίκας αὐτῆς. Ζητοῦν ἀπ' ὅσους τὴν ἐγνώρισαν νὰ παράσχουν κάθε πληροφορίαν.

— Ναί!.... τὶς εἶδα, ἀπήντησεν ἡ Μίσες Μάρτιν συνωφρυωμένη, καὶ ἀναδιπλώνοντας τὴν ξεθωριασμένη ρόμπα της... Ἀλλὰ δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεση ν' ἀνακατευθῶ!... Ἡ Μπέσση ἦταν παράξενη κοπέλλα!... Καὶ στὸ κάτω-κάτω, δὲν ξέρω τίποτε γι' αὐτήν!... Γιατὶ ν' ἀνακατευθῶ σ' αὐτὴν τὴν δουλειά; Ἔπιασα τὴν τσάντα ποὺ εἶχε τὴν μποτίλλια, μὲ τὴν ὁποίαν ἔκανε τὸ φρικτὸ ἔγκλημά της. Θεέ μου!...Καὶ νὰ σκέπτωμαι πῶς κράτησα τὴν μποτίλλια, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπῆγε νὰ παραμορφώσῃ ἕναν ἄνθρωπον, σὰν τὸν κ. Ταίημς.

(Ἀκολουθεῖ).

Κοινωνικὰ

Φαρμακεῖα ἀνοικτά

Σήμερον Κυριακὴν διημερεύει, διανυκτερεύει τὸ ἐπὶ τῆς πλατ. Ὁμονοίας ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΒΑΛΤ. καὶ ΛΕΜΟΥ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον καὶ σεβαστόν μας πατέρα καὶ πάππον ΙΩΑΝΝΗΝ ΔΗΜ. ΚΑΜΠΑΝΗΝ θανόντα, ἐκηδεύσαμεν χθές, 2αν Ἀπριλίου.

Τὰ τέκνα: Μαρία Χ. Σχορτσανίτη, Ἀριάδνη χήρα Δ. Κανδήλη, Χρῆστος Σχορτσανίτης. Οἱ ἔγγονοι: Ἰωάννης Δ. Κανδήλης, Τιτίκα Ν. Μπέκα, Κων. Ν. Μπέκας. Ὁ δισέγγονος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς Σάββατον, 2 Ἀπριλίου, ἐτελέσαμεν τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
Εἰσηγητοῦ Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Γεωργίας

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1932
Ἡ σύζυγος: Δήμητρα Γ. Ζαχαρίου
Ἡ Μήτηρ: Θεοδώρα Α. Ζαχαρίου
Οἱ ἀδελφοί: Μαρίκα Μ. Χατζηθεοδώρου, Μιχαὴλ Γ. Χατζηθεοδώρου

Ἀπ' τὴν παρθενία τὴν πολλή
Θεολογική
Μοῦπρεπε σχολή.
Μ' ἀπὸ μιᾶς μικρῆς τ[μπουντουὰρ]
Βγῆκα ξαφνικά...
«Σουαρὲ Νουάρ».

Ἀπὸ τὰ τραγουδάκια τῆς Γαλλικῆς ὁμιλούσης καὶ Μουσικῆς Κωμῳδίας τοῦ Γκὺ ντὲ Μωπασσὰν

«Ο ΠΑΡΘΕΝΟΣ 100 %»
(LE ROSIER DE Mme HUSSON)

ποὺ προβάλλεται συνεχῶς ἀπὸ 4 μῆνες τώρα στὸ Παρίσι μὲ πρωτοφανῆ θρίαμβον.

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:
ἡ ὡραιοτάτη COLETTE DARFEUIL
ἡ γνωστὴ FRANCOISE ROSAY
καὶ ὁ ἀμίμητος FERNANDEL στὸ ρόλο τοῦ Παρθένου
(Ἀκατάλληλη διὰ Δεσποινίδας)

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
Ὁδὸς Σταδίου
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
Τὸ μεγαλείτερο σημερινὸ ἀστέρι
Ἡ περίφημη πρωταγωνίστρια τοῦ «Ἐρωτικὴ παρέλασις»
Ἡ θεία
ΖΑΝΕΤ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ
Ἐμφανίζεται στὴ θαυμασία Comedie
11 ΩΡΕΣ ...ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ
Δὲν θὰ μείνῃ κανεὶς ποὺ δὲν θὰ τρέξῃ νὰ περάσῃ δυὸ ὧρες ἀλησμόνητες μὲ τὸ ἴνδαλμά του, τὴν ἀνυπέρβλητη
ΖΑΝΕΤ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

ΑΚΤΑΙΟΝ
Τὴν διεύθυνσίν του ἀνέλαβεν ὁ κ. ΜΙΧ. ΡΟΥΣΣΟΣ
Τιμαὶ λογικαί
Πανσιὸν δρ. 150

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	6.—
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6–15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.50
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100–20

Μοδέρνα Ἀφρικανικὴ κόμμωσις

Αἱ γυναῖκες τῆς φυλῆς Σβαχίλι τῆς Ζανζιβάρης ἐπιμελοῦνται ἰδιαιτέρως τὴν κόμμωσίν των, ὅπως δὲ φαίνεται τὰ γοῦστα των δὲν διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὰς λευκὰς ὁμοφύλους των. Ἡ πρώτη τουλάχιστον τῶν εἰκονιζομένων, μὲ τὸν καθρέφτη στὸ χέρι, ἔχει ἐπιτύχει κόμμωσιν ἀρκετὰ μοδέρναν...

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1932
Κύριον
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Σινεμὰ «Πάνθεον»
Ἀθήνας
Ἔρχομαι προσεχῆ Δευτέραν μὲ τὴν Τιτίναν καὶ τὴν συμμορίαν μου. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ «ΠΑΝΘΕΟΝ»
Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κοινοῦ ὅτι «Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛ», τὸ νέον ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται αὔριον ὁ δημοφιλὴς ΜΠΟΥΜΠΟΥΛ, εἶναι τὸ καλλίτερον κωμικὸν—μουσικὸν φίλμ ποὺ ἐπαίχθη μέχρι τώρα. Εἰς τὴν «Συμμορίαν τοῦ Μπουμποὺλ» συμπράττει καὶ ἡ γνωστὴ ἀπὸ τὰς τόσας ἐπιτυχίας της ΜΟΝΑ ΓΚΟΓΙΑ.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...
ἓν μέρος τῆς ἀπολαυστικῆς γεύσεως τοῦ καπνίσματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιβλαβῆ διὰ μερικοὺς ὀργανισμοὺς ΝΙΚΟΤΙΝΗΝ;
Εἰς τὰ σιγαρέττα «22» καὶ «33» ΑΝΤΙΝΙΚΟΤ δὲν ἔχει ἀφαιρεθῇ ἡ ΝΙΚΟΤΙΝΗ, ἀλλ' ἔχει ΔΕΣΜΕΥΘΗ.
Δύο λοιπὸν τὰ ἀγαθὰ τῶν σιγαρέττων αὐτῶν. Διατηροῦν τὴν γεῦσιν καὶ τὸ ἄρωμά των καὶ δὲν βλάπτουν τὸν ὀργανισμόν.
Κάμετε συνεχῆ δοκιμὴν ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὰ ἀποτελέσματά των.
(Δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπ' ἀριθ. 3533)
ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΩΝ

Ὑγειονομικὰ προβλήματα ποὺ λύονται χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν

Ἕνα πρότυπον σανατόριον εἰς τὴν ὡραίαν τοποθεσίαν τῶν Μελισσίων

Πῶς ἀνακτᾶται ἡ χαμένη ὑγεία

Μετὰ τὸ Μαροῦσι ἢ μᾶλλον πρὶν τὸ προσπεράσωμε, στρίβοντας δεξιά, παίρνουμε τὸν ἥσυχο δρομάκο ποὺ ὁδηγεῖ στὰ Μελίσσια. Τὰ πρῶτα ὑψώματα τῆς Πεντέλης καταπράσινα ἀπὸ τὸ πεῦκο κι' ἀνάμεσα στὴν πρασινάδα, μοντέρνο, ἐπιβλητικό, ἄνετο, λουσμένο στὸν ἥλιο τὸ Σανατόριον τῶν Μελισσίων.

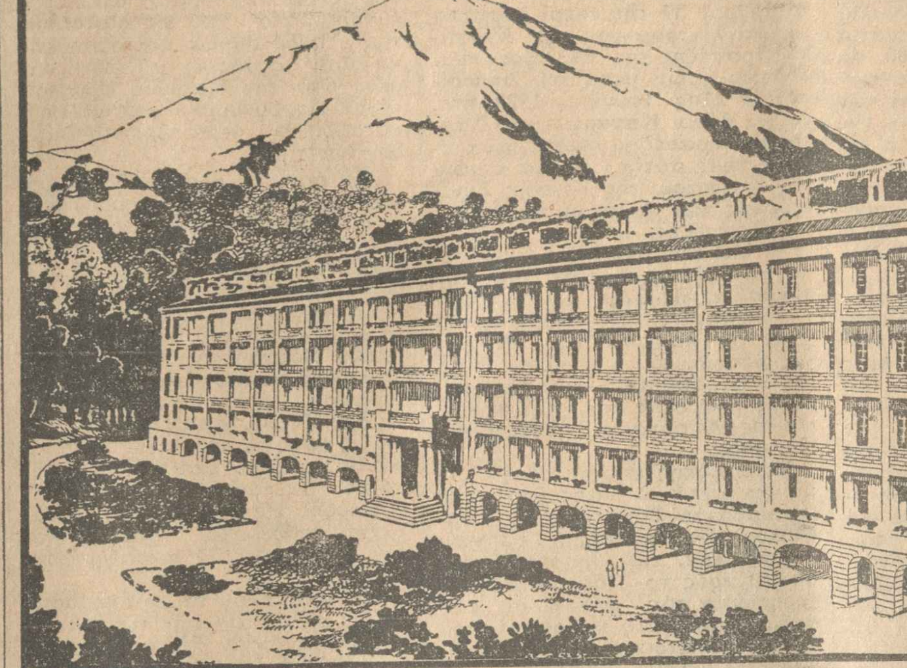

Ὅσοι ἔτυχε νὰ γνωρίσουν τὴ «Σωτηρία» καὶ ὅσοι εἶχαν τὸ ἀτύχημα ν' ἀναζητήσουν λίγον καθαρὸν ἀέρα γιὰ προσφιλεῖς ἀρρώστους των, μποροῦν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ καταλάβουν τὴ σημασία ἑνὸς θεραπευτηρίου σὰν αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

Ὁ τρόπος ποὺ βλέπει κανεὶς καὶ κρίνει ἕνα τέτοιο ἵδρυμα εἶνε διπλός. Ὁ τρόπος τῶν μεμυημένων καὶ ὁ τρόπος τῶν ἀνιδέων. Αὐτοὶ ποὺ ξέρουν εἶναι οἱ γιατροὶ καὶ οἱ ἄρρωστοι. Αὐτοὶ ποὺ δὲν ξέρουν εἶναι ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ μόνον κάποιον ἀόριστο φόβο ἐκδηλώνουν ὅταν ἀκοῦνε γιὰ φυματίωση. Στὸν περίπατο ποὺ ἔκαμα χρησιμοποίησα καὶ τὰ δύο κριτήρια. Ἐγὼ ἤμουν ὁ ἀνίδεος καὶ ἡ συντροφιά μου ἦταν ὁ μεμυημένος, ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε γνωρίσει ξένα σανατόρια ποὺ ὅλην τὴν πλούσια μάθησή του τὴν χρωστοῦσε στὸ πάθημά του. Πάθος μάθος ὅπως λέει καὶ ὁ Αἰσχύλος.

Ἀφέθηκα πρῶτα στὶς πρῶτες προσωπικὲς ἐντυπώσεις ἑνὸς ἐπισκέπτου ποὺ ἂν δὲν ξέρει σπουδαῖα πράματα ἀπὸ σανατόρια, καταλαβαίνει κάτι ἀπὸ ὀργάνωσι καὶ τάξι νοσοκομειακή. Κι' ἐδῶ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ ἔτυχε νὰ κάμω ἔρευνες δημοσιογραφικὲς στὰ νοσοκομεῖα, νὰ τὰ γνωρίσω, νὰ μιλήσω μὲ γιατρούς, ν' ἀκούσω γνῶμες, νὰ τολμήσω συγκρίσεις.

Καὶ ἔτυχε νὰ ἰδῶ νοσοκομεῖα ποὺ εἶχαν ἀπὸ τὴν εἴσοδό τους, ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς πόρτας καὶ τῶν τοίχων τὴ σφραγῖδα τῆς προχειρότητος, μέσα στοὺς διαδρόμους τὸ θόρυβο καὶ τὴν ἀταξία καὶ μέσα στοὺς θαλάμους αἰσθάνθηκα ν' ἁπλώνεται ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἐπίσημη ἐγκατάλειψη. Κι' ἐλυπήθηκα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔπρεπε γιὰ νὰ γίνουν καλὰ νὰ περάσουν μιὰ θητεία τόσο ἀποκαρδιωτικὴ μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον.

Ἔτυχε ὅμως νὰ ἰδῶ καὶ νοσοκομεῖα ποὺ ἀπὸ τὴν πόρτα πάλι, ἀπὸ τὸ χρῶμα τῶν τοίχων, τὴ γυαλιστερὴ ριπολίνα τῶν ἐσωτερικῶν θυρῶν, τὸ γυαλισμένο μωσαϊκό, τὴν ἀπόλυτη ἡσυχία, τὴν πάστρα, τὴν ἐμφάνιση τοῦ προσωπικοῦ, τὴν κουζίνα, τὸ φαρμακεῖο καὶ τὸ χειρουργεῖο, τὸ μικροβιολογικὸ ἐργαστήριο καὶ τὶς ἀκτῖνες, τὰ γαλήνια καὶ συμπαθητικὰ πρόσωπα τῶν γιατρῶν, ἔνοιωσα πῶς καμμιὰ προχειρότητα δὲν ἔσπερνε τὸν ἀφανισμό, ἀλλὰ πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶδα καθαρὰ νὰ διαγράφεται ἕνας νοῦς καὶ μιὰ καρδιά.

Ἡ Γνώση ποὺ ξέρει καὶ ποὺ ρυθμίζει καὶ ἡ συμπόνια, τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ στοργὴ ποὺ κάνουν καὶ τὸν πιὸ αὐστηρὸ κανονισμὸ νὰ ἀγγίζῃ τὸν ἄρρωστο σὰν θωπεία, σὰν ἀπαγόρευση μάννας, σὰν συμβουλὴ γονειοῦ.

Καὶ εἶναι περιττὸ μοῦ φαίνεται νὰ πῶ ἐγὼ πειὸ ἀπὸ τὰ δυὸ νοσοκομεῖα εἶναι κεῖνο ποὺ ἀγγίζει τὸ σκοπό του, εἶναι κεῖνο ποὺ ὑπηρετεῖ τὸν ἄρρωστο, ποὺ προσφέρει μιὰ ὑπηρεσία κοινωνική.

Ὁ δεύτερος τύπος τοῦ καλοῦ νοσοκομείου, ὅπου ὁ ἄρρωστος ξαναπαίρνει κουράγιο, ξανανασταίνει τὸ ἠθικό του, ὅπου ἀποκτᾷ καὶ πάλι τὴν χαμένη πεποίθηση γιὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὰ καλὰ τῆς ζωῆς εἶναι χωρὶς ἄλλο τὸ σανατόριο τῶν Μελισσίων.

Καὶ δὲν εἶναι μονάχα τὸ μέρος ποὺ τὸ κάνει τέτοιο. Δὲν φθάνει μονάχη ἡ φύση γιὰ νὰ φτιάξῃ τὴν ὑγεία τοῦ ἀρρώστου. Εἶναι ὅλα, συντρέχουν ὅλα. Καὶ τὸ σπίτι καὶ τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ δωμάτια καὶ ἡ τροφὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι.

Ἡ καθαριότης τοῦ κτιρίου, τῶν θαλάμων, τῶν ἐργαστηρίων, τῆς κουζίνας καὶ τοῦ προσωπικοῦ, τὰ εὐγενικὰ καὶ χαρούμενα πρόσωπα, ἡ τελειότης, ἡ τελευταία, θὰ ἔλεγα, λέξις τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, τὰ ἄρτια μέσα τῆς ἀπολυμάνσεως τῶν πάντων, ὅλα μαζὶ μέσα εἰς αὐτὸ τὸ περιβάλλον ἦσαν ἡ πλέον εὔγλωττος ἐγγύησις ὅτι ἐκεῖ μέσα οἱ ἀσθενεῖς ἔχουν ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται διὰ ν' ἀνανεώσουν ὅ,τι ἡ ἀρρώστεια ἐπῆγε ν' ἀφανίσῃ.

Καὶ τὸ καταλαβαίνει κανεὶς αὐτὸ βλέποντας πόσο περίφημα μελετημένοι εἶνε οἱ θάλαμοι τῆς γ' θέσεως, πόση χαρούμενη ἄνεσις ἐπικρατεῖ ἐκεῖ ὅπου ἡ μόνη διαφορά, ἡ ἀποκλειστικὴ διαφορὰ μὲ τὴν πρώτη, εἶνε ὅτι ἀντὶ ἑνὸς ὑπάρχουν τρία κρεββάτια. Τίποτε ἄλλο. Ἡ ἰδία ἄνεσις, ἡ ἰδία τροφή, ἡ αὐτὴ περιποίησις, αἱ αὐταὶ μέθοδοι, τὰ ἴδια θεραπευτικὰ μέσα.

Καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ κάτι μαρτυροῦν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ μάτια τῶν ἀρρώστων. Κάτι ἀφηγοῦνται.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐντύπωσις ἡ ἐξωτερικὴ ἑνὸς ἀμύητου. Ἀλλὰ εἶπα ὅτι ἤθελα μίαν ὁλοκληρωμένη ἐντύπωσι, ἤθελα καὶ τὰ κριτήρια ἀνθρώπων ποὺ ἔπαθαν καὶ εἶχαν τὴν ἁρμοδιότητα νὰ συγκρίνουν.

«Εἶνε ἐφάμιλλον, μοῦ εἶπαν, μὲ τὰ καλὰ τοῦ Νταβός».

Βρῆκαν πῶς τὸ μέρος ἰδίως εἶνε μοναδικὸ καὶ ἡ ὀργάνωσις ὑποδειγματική.

Δὲν ἔφθαναν τάχα αὐτά;

Μοῦ φαίνεται πῶς μὲ τὸ παραπάνω.

Γιατί, ἂν σ' ὅλα προσθέσῃ κανεὶς καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν γιατρῶν ποὺ εἶνε ὅ,τι καλύτερο διαθέτει σὲ ἐπιστημονικὰ κεφάλαια ὁ τόπος, τότε καταλαβαίνει πῶς καὶ γιατὶ ἀπεκτήσαμε ἕνα ἄρτιο σανατόριο.

Ἂν καὶ ἀμύητος, ὅμως φαίνεται πῶς δὲν ἔπεσα ἔξω στὴ διάγνωσί μου. Αὐτὸ ποὺ εἶδα παντοῦ, τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιὰ νὰ ρυθμίζουν τὰ πάντα ἐκεῖ μέσα, καὶ ὄχι τὸν Ἑλληνικὸ τσαπατσουλισμό, τὴν προχειρότητα καὶ τὴν ἀδιαφορία, ἤτανε κάτι ποὺ δὲν τὸ συναντᾷ κανεὶς συχνὰ γύρω του.

Καὶ νομίζω πῶς αὐτὰ εἶνε ἀρκετὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ὑποδειγματικὸ σανατόριο, ἕνα πρότυπο ποὺ θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ πολύ, ὅταν οἱ καιροὶ τὸ ἐπιτρέψουν, γιὰ νὰ ἱδρυθοῦν καὶ νὰ ὀργανωθοῦν λαϊκὰ σανατόρια ποὺ τόσο εἶνε χρήσιμα καὶ τόσον λείπουν ἀπὸ τὸν τόπον.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΑΥΡΙΟΝ
2 ΩΡΕΣ ΓΕΛΟΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ
Μὲ τὴν ξεκαρδιστικὴ φάρσα τῶν μεγάλων θεατρικῶν συγγραφέων
ΑΡΝΟΛΝΤ ΚΑΙ ΜΠΑΧ
Ο ΔΙΑΒΟΛΑΚΟΣ
Τὴ φάρσα ποὺ ἔπαιξε 120 βραδυὲς ὁ θίασος τοῦ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
μὲ τοὺς ἠθοποιοὺς
ΡΑΛΦ ΡΟΜΠΕΡΤΣ
ΦΕΛΙΞ ΜΠΡΕΣΣΑΡ
καὶ τὴν χαριτωμένην
ΑΝΝΥ ΑΛΕΡΣ
τῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου
Σκηνοθεσία: ΧΑΝΣ ΣΤΑ Ι·ΧΩΦ
Μουσική: ΓΚΟΥΓΤΜΑΝ καὶ ΣΑΛΤΕΡ
ἡ ΚΑΛΥΤΕΡΑ καὶ ἡ πλέον ΠΟΛΥΤΕΛΩΣ ΑΝΑΒΙΒΑΣΜΕΝΗ κα. ΠΑΙΓΜΕΝΗ μέχρι σήμερον ΦΑΡΣΑ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΡΙΩΝ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ταπητουργικὸς Ὀργανισμὸς δέχεται προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ἐρίων:

1) Πέντε (5) τόννων ἐρίων λευκῶν Ἠπείρου καὶ Θράκης ἢ Λήμνου καὶ Θράκης, παραδοτέων ἀμέσως.

2) Πέντε (5) τόννων ἐγχωρίων ἐρίων λευκῶν Ἠπείρου, Θράκης, Λήμνου, Θεσσαλίας,παραδοτέων τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Μαΐου ἐ.ἔ.

3) Πέντε (5) τόννων ἐρίων λευκῶν τύπου Καραχισὰρ ἀρίστης ποιότητος, παραδοτέων μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 12 ,Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου α΄ ὄροφος) καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 1ης μ.μ.

(Ἑλλ. Ταπ. Ὀργανισμός)

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου Ἀδαμαντοπωλῶν — Ἀργυροχρυσοχόων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, ἐξελέγησαν οἱ κ.κ.

Ἠλ. Νικολόπουλος, Πρόεδρος,
Βασ. Δερτιλῆς, Ἀντιπρόεδρος
Ἀντ. Κατραμόπουλος, Γ. Γραμματεὺς
Νικ. Ἀνδρονικάκης, Ταμίας.

Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Ἀθ. Τουλούπας, Παν. Τζίνης, Γρ. Βιτσιλάκης, Ἀντ. Λεούσης, Ι. Φραγκάκης, Παντ. Σαπουντζάκης.

«ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ»

Λίαν προσεχῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τῶν κ.κ. Ξεν. Ζολώτα, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ Ἀγγ. Ἀγγελοπούλου, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τετραμηνιαῖον ἐπιστημονικὸν περιοδικόν, οἰκονομικοῦ καὶ δημοσιονομικοῦ περιεχομένου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις Κοινωνικῆς καὶ Δημοσίας Οἰκονομικῆς». Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸν Ἐκδοτικὸν Οἶκον Δημητράκου.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α. Β. Ε. Σ.
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὸ Σάββατον καὶ Κυριακήν, 2αν καὶ 3ην Ἀπριλίου, θὰ πωληθῶσιν εἰς ὅλα τὰ περίπτερα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τὰ σιγαρέττα μας Νο 1 καὶ Νο 2 καὶ εἰς μεταλλικὰ κυτία μὲ τὴν συνήθη τιμὴν τῶν χαρτίνων κυτίων, δηλαδή:
Νο 1 δραχ. 13.—
Νο 2 » 12.50
Διὰ πᾶν παράπονον ἢ τυχὸν παρατηρηθησομένην ἔλλειψιν εἰς τὰ περίπτερα δύνανται οἱ καπνισταί μας νὰ ἀποτανθῶσιν εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρατήριά μας:
ΑΘΗΝΑΙ: Γωνία Πατησίων καὶ Σολωμοῦ.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Γωνία Πλούτωνος καὶ Γραβιᾶς.

Ἰταλικὰ ἱππικὰ γυμνάσια

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας παρηκολούθησε πρό τινος τὰ γυμνάσια τῆς περιφήμου Ἱππευτικῆς Σχολῆς τῆς Ρώμης, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν πρὸς τιμήν του δυσκολώταται ἀσκήσεις. Μία εἰκὼν καθόδου ἀρκετὰ ἐπικινδύνου...

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πρόσκλησις

Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 ½ π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ὁδὸς Γλάδστωνος ἀρ. 1.

Ἀντικείμενα τῆς Συνελεύσεως ἔσονται:

1). Ἀκρόασις τῶν ἐκθέσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931 συζήτησις καὶ ἔγκρισις αὐτοῦ.
2). Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν.
3). Ἐπικύρωσις ἐκλογῆς Συμβούλου.
4). Ἐκλογὴ δύο συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων ἐξερχομένων.
5). Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν διὰ τὸ ἔτος 1932 καὶ προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς των.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν κ.κ. Μετόχων νὰ συμμετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ταύτης ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των εἴτε περὰ τῇ Ἑταιρείᾳ, εἴτε παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε παρά τινι Ἑλληνικῇ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ.

Αἱ μετοχαί, ἀποδείξεις καταθέσεως, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια πρέπει νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν.

Ἀθῆναι, 2 Ἀπριλίου 1932
Ἐντολῇ τοῦ Δ. Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ι. ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ κόπτης τῶν Παρισίων, γνωρίζων καὶ καλὴν ραπτικήν, ζητεῖ θέσιν εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ ἢ Θεσσαλονίκην. Γράψατε Γ. Μπακαβέλην, Ξενοδ. «Ὡραία Θεσσαλία, Πατησίων 11.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ γκαρσονιέρα ἐκ δύο δωματίων, λουτροῦ, μετ' ἐπίπλων ἢ ἄνευ. Πολυκατοικίαν Ἀγαθουπόλεως 4. Στάσις Λεβίδη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
Πρωϊνὴ 10.30 π.μ.
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι.
Τὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΙΒΑΝ ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ
ΜΠΙΛΛ ΜΠΟΚΕΤ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΛΟΧΙΑΣ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς ἰατρὸς ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΑΦΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 10—12 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. Μαυροκορδάτου 2.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ «ΓΚΟΛΦ» ΑΘΗΝΩΝ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου Γκὸλφ Ἀθηνῶν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῇ 4ῃ Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρᾳ 6 μ.μ., γενησομένην ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου ἀριθ. 18 πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων:

1. Λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1931.
2. Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1931.
3. Ὑποβολὴ καὶ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1932.
4. Ἐκλογὴ νέου Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1932.
5. Ἐκλογὴ Ἐκλογικοῦ Συμβουλίου.

Πᾶν μέλος, μὴ δυνάμενον νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συνέλευσιν, δύναται νὰ ὁρίσῃ καὶ δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἕτερον μέλος ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν μέλος δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ πλείονα τῶν τριῶν μελῶν.

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρισθείσης Γενικῆς Συνελεύσεως, τὰ μέλη συνέρχονται αὐτοδικαίως μετὰ ὀκτὼ ἀκριβῶς ἡμέρας εἰς ἐπαναληπτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἥτις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν ἐννέα τοὐλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν ὦσι παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1932
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἑταιρεία Φαουντέσιον δέχεται ἐνσφραγίστους προσφοράς, ὑποβληθησομένας εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γραφεῖα αὐτῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς Δευτέρας, 11ης Ἀπριλίου, διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς χαλυβδίνου σκάφους μετὰ χαλυβδίνου καταστρώματος τῶν ἀκολούθων διαστάσεων:

Μῆκος περὶ τὰ 30 μέτρα.
Πλάτος περὶ τὰ 6 — 6.50 μέτρα.
Ὕψος περὶ τὰ 2.50 μέτρα.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Δραγατσανίου 6, Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας)

ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Ὄχι ἁπλῶς Ἑλληνικὰ Μεταξωτά, Ἀλλὰ τὰ ἀνώτερα τῆς Α.Ε. Δ. Ναθαναὴλ & Σία καὶ ἀπαραιτήτως μὲ τὸ σῆμα εἰς τὴν οὔγιαν
CREPE DE CHINE
GEORGETTE
MAROCAIN
SATIN
MONGOL
SOCOL
ROMAIN
MIGNON
BARRÉ
FAILLE
LINGERIE
CHEMISIER
CREPON
FOULARD
ΤΡΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ
Α.Ε. Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ κ Σία

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΕΤΗΣΙΑΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 1931

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐν ἀρχῇ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1931 ὡς καὶ τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 μετ' ἀναλύσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προκυψάντων ἀποτελεσμάτων.

Παρὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος σημειωθεῖσαν ἐπίτασιν τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἐξεδηλώθη ἐντονώτερον ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ἐξηκολούθησαν σταθερῶς ἀναπτυσσόμεναι.

Ἐνδεικτικὰ τῆς ἀναπτύξεως ταύτης εἶναι α) ἡ κατὰ δρχ. 475.307.555.22 αὔξησις ἑκατέρου τῶν σκελῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἀνελθόντος εἰς δρχ. 9.469.912.014.32 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1931 ἔναντι δρ. 8.994.604.459.10 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930 καὶ β΄) ἡ κατὰ δρχ. 43.053.336.42 αὔξησις τῶν ἀνεκκαρίστων κερδῶν, ἅτινα ἀπὸ δρχ. 669.050.403.15 κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἀνῆλθον εἰς δρχ. 712.103.739.57 κατὰ τὸ ἔτος 1931.

Ἡ κατὰ κλάδον ἐργασιῶν ἐπελθοῦσα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1931 μεταβολὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀκόλουθος:

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 ἀρξαμένη σημαντικωτάτη αὔξησις τῶν καταθέσεων ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, σημειωθείσης κατ' αὐτὸ αὐξήσεως ἐκ δρχ. 608 ἑκατομμυρίων, ἥτις ἀνεβίβασε τὸ ὑπόλοιπον αὐτῶν ἀπὸ δρχ. 6.865 ἑκατ. ἐν τέλει 1930 εἰς δρχ. 7.473 ἑκατ. ἐν τέλει 1931.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν διαφόρων κατηγοριῶν καταθέσεων ἀπὸ τῆς 14 Μαΐου 1928, ἡμέρας ἀποσχίσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ κλάδου, μέχρι τέλους 1931 ὑπῆρξεν ἡ ἀκόλουθος:

	Τῇ 14 Μαΐου 1928	31 Δ)βρίου 1928	31 Δ)βρίου 1929	31 Δ)βρίου 1930	31 Δ)βρίου 1931
	(εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν)				
Ὄψεως	3.437	3.522	4.009	3.692	3.360
Ταμιευτηρίου	899	994	1.329	1.712	2.017
Διαρκεῖς & καὶ ἐπὶ προθεσμ.	473	763	873	1.461	2.096
	4.809	5.279	6.211	6.865	7.473

ἤτοι ἐσημειώθη αὔξησις:

ἀπὸ 14 Μαΐου 1928 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1928	δρχ. 470 ἑκατ.
κατὰ τὸ ἔτος 1929	δρχ. 932 ἑκατ.
κατὰ τὸ ἔτος 1930	δρχ. 654 ἑκατ.
κατὰ τὸ ἔτος 1931	δρχ. 608 ἑκατ.

Οὕτω ἀπὸ 14 Μαΐου 1928 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1931 ἔχομεν αὔξησιν δρχ. 2.664 ἑκατ. ἀντιστοιχοῦσαν εἰς 55.40 %.

Ἀξία ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶναι, Κύριοι Μέτοχοι, ἡ σημαντικὴ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὔξησις τῶν καταθέσεων Ταμιευτηρίου καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἀνερχομένη εἰς δρχ. 940 ἑκατ. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τῆς ὁλονὲν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν συγκεντρουμένης ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ, ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξεν ἔτος κατ' ἐξοχὴν δυσπραγίας καὶ στενότητος.

Ἡ παρατηρουμένη μείωσις τῶν ἐν ὄψει καταθέσεων ὀφείλεται κυρίως εἰς ἀνάληψιν καταθέσεων Τραπεζῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Ἀντιθέτως, αἱ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν ἐν ὄψει καταθέσεων περιλαμβανόμεναι καταθέσεις ἰδιωτῶν ἐσημείωσαν αὔξησιν 78 ἑκατομμυρίων.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Α΄) Ἐμπορικαὶ ἐργασίαι

Αἱ εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας τοποθετήσεις τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1931 εἶχον ὡς ἀκολούθως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930 εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν:

	Τῇ 31 Δ)βρίου 1930	Τῇ 31 Δ)βρίου 1931
Προεξοφλήσεις	1.916	2.250
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων	818	937
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	1.024	922
	3.758	4.109

ἤτοι ἔχομεν ἐν συνόλῳ αὔξησιν τῶν κυρίων ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης ὡς ἐμπορικῆς κατὰ Δρχ. 351 ἑκατομμύρια.

Εἰδικώτερον:

α΄) Προεξοφλήσεις

Παρ' ὅλην τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἔντασιν τῆς ἐμπορικῆς κρίσεως ἡ Τράπεζα ἐξηκολούθησε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν παροχὴν πιστώσεων καὶ τὴν ἐν γένει ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Οὕτω τὰ εἰς γραμμάτια καὶ εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς ἐπὶ προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ διατεθειμένα παρ' αὐτῆς κεφάλαια συμποσούμενα ἐν τέλει 1930 εἰς δρχ. 1.915.732.162.11 ἀνῆλθον ἐν τέλει τοῦ ἔτους 1931 εἰς δρχ. 2.249.556.756.29 σημειωθείσης αὐξήσεως 334 ἑκατομμυρίων, ἀντιστοιχούσης εἰς 17.43 %.

Κατ' ἀναλογίαν ηὐξήθησαν καὶ αἱ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφέλειαι τῆς Τραπέζης, ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς δρ. 199.013.890.24 ἔναντι δρχ. 156.801.531.83 κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

β΄) Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων

Καὶ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἡ Τράπεζα ἀποβλέπουσα, κατὰ τὰς τόσον κρισίμους στιγμὰς διὰ τὴν κοινωνίαν, εἰς τὸ νὰ ἀμβλύνῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς ἐκ τῆς κρίσεως συνεπείας, οὐ μόνον δὲν περιώρισεν, ἀλλ' ἀντιθέτως ηὔξησε τὰς χορηγήσεις της, λαμβάνουσα πάντοτε τὰ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς. Ἡ αὔξησις αὐτή, ὀφειλομένη κατὰ μέγα μέρος εἰς δάνεια πρὸς Τραπέζας καὶ Χρηματιστάς, ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 119 ἑκατ. ἀντιστοιχοῦσα εἰς 14.55 %, τοῦ ὑπολοίπου τῶν δανείων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων ἐξιχθέντος ἀπὸ δρ. 818.448.811.69 ἐν τέλει 1930 εἰς δρχ. 937.237.160.43 ἐν τέλει 1931.

Καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφέλειαι ηὐξήθησαν ἀναλόγως ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς δρχ. 70.269.540.06 ἔναντι δρχ. 54.178.936.22 κατὰ τὸ ἔτος 1930.

γ΄) Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων

Τὰ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην διατεθειμένα κεφάλαια ἐμφανίζουσιν ἐν τέλει τοῦ λήξαντος ἔτους μείωσιν δρχ. 102 ἑκατ. περιορισθέντα ἀπὸ δρχ. 1.023.819.503.45 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930 εἰς δρχ. 921.512.455.66 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1931.

Ἡ μείωσις αὐτὴ ὑπῆρξε φυσικὴ συνέπεια τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους, ὡς ἐκ τῶν ληφθέντων περιοριστικῶν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος μέτρων πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Κατ' ἀκολουθίαν καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κέρδη τῆς Τραπέζης περιωρίσθησαν ἀπὸ δρχ. 77.740.729.45 κατὰ τὸ ἔτος 1930 εἰς δρχ. 58.283.245.56 κατὰ τὸ ἔτος 1931.

Β΄) Χορηγήσεις εἰς γεωργούς, κτηματίας καὶ γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς

Ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1930 ἀρξαμένη, μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ρευστοποίησις τῶν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπησχολημένων κεφαλαίων ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, τοῦ ὑπολοίπου αὐτῶν περιορισθέντος ἀπὸ δρχ. 513.714.948.94 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930 εἰς δρχ. 390.811.967.17 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1931, ἤτοι κατὰ δρχ. 123 ἑκατ. Ἡ ρευστοποίησις αὐτὴ θὰ ἦτο μεγαλυτέρα, ἂν δὲν ἐμεσολάβουν, ὡς γνωστὸν ὑμῖν, ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, γενικώτερον δὲ αἱ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας καὶ ἡ ἀγροτικὴ τάξις ἀντιμετωπίζει συνεπείᾳ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη μειώσεως τῆς παραγωγῆς ἐκ θεομηνιῶν κλπ.

Αἱ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφέλειαι ἐμειώθησαν ἀπὸ δρχ. 66.713.254.86 κατὰ τὸ ἔτος 1930 εἰς δρχ. 26.380.557.83 κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1931. Ἡ μείωσις αὐτὴ ὀφείλεται τὸ μὲν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν διατεθειμένων κεφαλαίων, τὸ δὲ εἰς τήν, λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως, καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως τῶν τόκων, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Τραπέζῃ συντηρητικὴν ἀρχὴν εἰς τὰ κέρδη λαμβάνονται μόνον οἱ εἰσπραττόμενοι τόκοι.

Γ΄) Δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ ὁμολογίαι νομικῶν προσώπων

Τὰ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον διατεθειμένα κεφάλαια ἐμφανίζουσιν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους αὔξησιν δρχ. 42 ἑκατ. ἀνελθόντα ἀπὸ δρχ. 350.808.727.81 ἐν τέλει 1930 εἰς δρχ. 393.240.906.06 ἐν τέλει 1931.

Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1931 γενομένων νέων χορηγήσεων πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα εἶναι αἱ ἑξῆς:

α΄) Προκαταβολὴ £ 200.000 πρὸς τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς ἐξοφλητέα ἐκ συναφθησομένου δανείου ἐν Λονδίνῳ.

β΄) Δάνειον δρχ. 15.000.000 πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ΣΠΑΠ.

γ΄) Καταβολαὶ πρὸς τοὺς ἐν Κρήτῃ παραγωγοὺς στεμφυλοπνεύματος διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ἐργοστασίων Οἰνοπνευματοποιΐας Β΄ κατηγορίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ δρχ. 41.000.000. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξωφλήθη ὁλοσχερῶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Πλὴν τούτων διετέθησαν τὰ κάτωθι ποσὰ πρὸς ἀπόκτησιν ὁμολογιῶν δανείων πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα:

α΄) £ 37.117.9.0 δι' ἀξίαν 1270 ὁμολογιῶν τοῦ δαν. £ 400 χιλ. 7% 1926 Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, Σειρᾶς Β΄, αἵτινες παρέχουσι δικαίωμα μετατροπῆς εἰς μετοχάς, ἀσκηθὲν ἤδη παρὰ τῆς Τραπέζης μας.

β΄) £ 34.068.10.11 δι' ἀξίαν 2.056 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου £ 600.000 7 ½ % 1931 Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, αἵτινες ἀπέμειναν ἐκ τοῦ ἀναληφθέντος παρ' ἡμῶν πρὸς διάθεσιν ἐν Ἑλλάδι ἡμίσεος τοῦ δανείου.

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἡ Τράπεζα συνῆψε νέαν μετὰ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ σύμβασιν «περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931—1932», διὰ τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῆς συνήθους χρηματοδοτήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τακτικῶν αὐτοῦ σκοπῶν κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931—1932, ἀνέλαβε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν προσθέτως δρχ. 171 ἑκατ. διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τοῦ πάγου καὶ χαλάζης πληγέντων σταφιδοπαραγωγῶν. Τὸ χορηγηθησόμενον διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν ποσὸν μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ εἶνε ἐξοφλητέον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ἀσφαλίζεται ἐκ τῆς εἰδικῆς πεντακοσιοδράχμου εἰσφορᾶς κατὰ ἐξαγόμενον χιλιόλιτρον σταφιδοκάρπου. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀνερχόμενον ἐν τέλει τοῦ ἔτους 1930 εἰς δρχ. 197 ἑκατ. περιωρίσθη ἐν
τέλει τοῦ ἔτους 1931 εἰς δρχ. 103 ἑκατ., εἰς ἃς περιλαμβάνονται καὶ δρχ. 25 ἑκατ., αἵτινες εἶχον χορηγηθῆ μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν τῶν παγετοπλήκτων καὶ χαλαζοπλήκτων.

Ὡσαύτως ἐντὸς τοῦ ἔτους 1931 ὑπεγράφη μεταξὺ τῆς Τραπέζης, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν σύμβασις περὶ χορηγήσεως εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πιστώσεως δρχ. 200 ἑκατ. ἐπ' ἀλληλοχρέῳ λογαριασμῷ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐξοφλητέας τὸ βραδύτερον μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1934. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πιστώσεως ταύτης, ὡρίσθη, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου θὰ τελῶσιν ἐνεχυριασμένα εἰς τὴν Τράπεζαν μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τῆς πιστώσεως μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων πάντα τὰ ἀγορασθησόμενα καπνά.

Τόκος ἐπί τε τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς καὶ διαθέσεως καπνῶν ὡρίσθη ὁ προεξοφλητικὸς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἠλαττωμένος κατὰ 1 % μὲ ἐλάχιστον 8 %. Προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθῶσι τοιοῦτοι κοινωφελεῖς σκοποὶ ἐκρίναμεν, ὅτι ἡ Τράπεζα ὤφειλε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς χαμηλὸν ἐπιτόκιον.

Ε΄) Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ κίνησις ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ ὑπῆρξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περιωρισμένη λόγῳ τῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ μαρασμώδους καταστάσεως τῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς, ἥτις ἐπιταθεῖσα ἐκ τῆς ἀγγλικῆς κρίσεως ὡδήγησε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τῆς προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τὴν δίοδον τοῦ ἔτους ἡ Τράπεζα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγορᾶς προέβη κατόπιν συστάσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀγορὰς τινας ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων καὶ μετοχικῶν τίτλων Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρειῶν ἐκ τῶν καλυτέρων, κατέβαλε δὲ καὶ τὴν γ΄ δόσιν τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1930 συσταθείσας Ἑταιρείας Ἠλεκτρισμοῦ «Γαλιλαῖος» καὶ Τηλεφωνικήν, περὶ ὧν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν Ὑμῖν ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ Τράπεζα ἐνήργησε πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πλὴν τῆς ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου ἔτους 1930 χορηγηθείσης ἐκ £ 600.000 καὶ νέαν προκαταβολὴν ἐνιαυσίου προθεσμίας πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἐκ £ 300.000 ἐπὶ ἐνεχύρῳ 30.000 ὁμολογιῶν τοῦ ἀνεκδότου τμήματος τοῦ δανείου Φρ. 500 ἑκατ. 1914. Ἡ προκαταβολὴ αὕτη, λήξασα ἤδη, ἀνενεώθη, καθ' ἣν εἴχομεν ἀναλάβει διὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ὑποχρέωσιν, ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος. Ὡσαύτως κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1931 ἀνενεώθη δι' ἓν ἐπίσης ἔτος καὶ ἡ προκαταβολὴ τῶν £ 600.000, καθ' ὁμοίαν δυνάμει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ὑποχρέωσιν.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1930 ἀγορασθέντα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἔντοκα γραμμάτια £ 1.320.000 καὶ $ 3.370.000 ἐκ προκαταβολῶν ἔναντι δανείου πρὸς ἐκτέλεσιν Παραγωγικῶν Ἔργων εἰσεπράχθησαν κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῶν, ἠγοράσθησαν δ' ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους νέα τοιαῦτα ἔντοκα γραμμάτια ἐκ τῆς νέας Ἀμερικανικῆς προκαταβολῆς τῶν $ 7.500.000 ἀξίας $ 1.000.000, ἅτινα λήγουσι τῇ 5 Μαΐου τρέχοντος ἔτους.

Πλὴν τούτου συμμετέσχομεν διὰ ποσὸν £ 1.000.000 εἰς τὸ κατὰ Μάρτιον 1931 συναφθὲν ἐν Λονδίνῳ δάνειον £ 4.600.000 πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Παραγωγικῶν Ἔργων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐξεχωρήσαμεν τὸ ἥμισυ, κατὰ μὲν £ 100.000 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ δὲ £ 400.000 εἰς διάφορα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, διεθέσαμεν δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος εἰς τρίτους ποσὸν £ 255.740 ἀπομείναντος τῇ Τραπέζῃ ποσοῦ £ 244.260.

ΚΕΡΔΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Τὰ ἀνεκκαθάριστα κέρδη τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς	δρχ. 712.103.739.57
ἔναντι κατὰ τὸ ἔτος 1930	» 669.050.403.15
Ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ ἔτος 1931	δρχ. 43.053.336.42
Ἀπέναντι τοῦ ἀνεκκαθαρίστων κερδῶν τοῦ ἔτους 1931 ἐκ	δρχ. 712.103.739.57
ἔχομεν τὰς ἀκολούθους δαπάνας, τόκους ἀποσβέσεις κλπ.:	
α΄) Ἔξοδα διαχειρίσεως	δρχ. 179.376.255.61
β΄) Ἐνίσχυσιν Ταμείων Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Αὐτασφαλείας Προσωπικοῦ	» 17.711.324.25
γ΄) Φόρους καθαρᾶς προσόδου κλπ.	» 16.445.795.28
δ΄) Τόκους	» 260.776.055.51
ε΄) Ἀποσβέσεις καὶ προβλέψεις	» 117.887.216.33
Ἐν ὅλῳ	δρχ. 592.196.656.98
Τὰ αὐτὰ ἔξοδα ἐν γένει διὰ τὸ ἔτος 1930 ἦσαν	δρχ. 556.108.382.96
Ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ 1931 ὀφειλομένη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως, τῶν τόκων τῶν αὐξηθεισῶν καταθέσεων καὶ τὰς μείζονας ἀποσβέσεις καὶ προβλέψεις.	δρχ. 36.088.274.02
Ἀπομένουσι κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καθαρὰ κέρδη ἐκ	δρχ. 119.907.082.59
ὧν προτείνομεν τὴν διάθεσιν ὡς ἀκολούθως:	
α΄) Εἰς μέρισμα πρὸς δρχ. 3.400.— κατὰ μετοχὴν πλέον φόρου καθαρᾶς προσόδου	δρχ. 85.616.969.70
β΄) Πρὸς ἀπόσβεσιν ἐκ τῆς ζημίας τῆς προκυψάσης ἐκ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων, συμφώνως συμβάσει 3 Ἰουνίου 1929	» 20.000.000.—
γ΄) Εἰς ἀμοιβὴν Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ	» 1.898.141.65
δ΄) Εἰς ἀμοιβὴν προσωπικοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ	» 7.592.566.50
ε΄ Εἰς συμμετοχὴν Δημοσίου (ἄρθρ.3 συμβάσεως 3 Φεβρουαρίου 1928)	» 3.000.000.—
στ΄) Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον	» 1.799.404.64
	δρχ. 119.907.082.59

Τὸ μέρισμα, οὗτινος προτείνομεν τὴν διανομήν, Κύριοι Μέτοχοι, εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐκ δρχ. 3.400.— κατὰ μετοχήν. Νομίζομεν, ὅτι, παρ' ὅλην τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον αὔξησιν τῶν κερδῶν, νέα αὔξησις τοῦ μερίσματος δὲν θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένη λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἃς διανύομεν, ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι ξέναι Τράπεζαι ἢ διετήρησαν τὸ αὐτὸ μέρισμα ἢ καὶ ἠλάττωσαν αὐτό. Ἐξ ἑτέρου, ἀκολουθοῦντες τὴν πάντοτε ἐν τῷ παρελθόντι τηρηθεῖσαν συντηρητικὴν πολιτικήν, ἐθεωρήσαμεν, ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν σοβαρωτέρα ἐνίσχυσις τῆς θέσεως τῆς Τραπέζης διὰ τῆς ἐνεργείας γενναίων ἀποσβέσεων καὶ προβλέψεων χρησιμοποιηθέντος:

α΄) ποσοῦ δρχ. 20.175.794.95 δι' ἀπόσβεσιν ἀξίας τῶν Καταστημάτων καὶ Κτημάτων τῆς Τραπέζης.

β΄) ποσοῦ δρχ. 11.711.421.38 πρὸς ὁλοσχερῆ ἀπόσβεσιν, κατὰ τὴν ἀπὸ τριετίας ἀκολουθουμένην ἀρχήν, τῶν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως καὶ

γ΄) ποσοῦ δρχ. 86.000.000 εἰς κράτησιν δι' ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.

* * *

Τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως εἶχον ὡς ἀκολούθως ἐν συγκρίσει μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος:

	1931	1930
Ἀποσβεσθὲν διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ ποσὸν	179.376.255.61	167.826.289.42
Πλέον ἐκπεσθέντων ἐκ τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως:		
α΄) Συμμετοχῆς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως ἡμῶν	4.250.000.—	9.500.000.—
β΄) Ἀποζημιώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παρ' αὐτῆς χρησιμοποίησιν τῶν ὑποκαταστημάτων μας	17.630.007.60	13.310.835.—
	201.256.263.21	190.637.124.42

ἤτοι τὸ 1931 εἴχομεν αὔξησιν τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως κατὰ δρχ. 10.619.138.79 ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ἐπιβληθεῖσαν πρόσθετον δαπάνην, εἰς τὴν πρόσληψιν νέου προσωπικοῦ καὶ εἰς τὴν συνεπείᾳ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης ἀναγκαίαν αὔξησιν τῶν γενικῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Παρὰ τὴν ἐμφανιζομένην αὔξησιν τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως, ταῦτα συγκρινόμενα πρὸς τὰς ηὐξημένας ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος καταθέσεις, αἵτινες κατὰ παραδεδεγμένην ἐν τῇ τραπεζικῇ ἀρχὴν λαμβάνονται ὡς μέτρον ἐκτιμήσεως τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, παρουσιάζουσιν ἠλαττωμένην ἀναλογίαν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀκολούθου εἰκόνος:

	1930	1931
	(εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν)	
Καταθέσεις, ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους	6.865	7.473
Ἔξοδα διαχειρίσεως	190.6	201.3
Ἀναλογία ταῖς ἑκατὸν	2.78	2.69

Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶνε κατὰ πολὺ μικροτέρα τῆς τῶν ἄλλων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

* * *

Κατ' Αὔγουστον τοῦ λήξαντος ἔτους κατεβάλομεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ δεύτερον ¼ ἐκ δρχ. 62.500.000 τοῦ ἐκ δρχ. 250 ἑκατ. ποσοῦ, ὅπερ κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1929 Σύμβασιν μετὰ τοῦ Δημοσίου, δι' ἧς ἐρρυθμίσθη τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, ἀπέμεινε πρὸς καταβολὴν αὐτῷ εἰς τέσσαρας ἐτησίας δόσεις.

Ἐκ τῆς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης προβλεπομένης ἐτησίας καταβολῆς τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν χρεῶν αὐτοῦ ἀνερχομένης διὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς δρχ. 147.288.166 τὸ Δημόσιον κατέβαλεν ἡμῖν πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1930 προκαταβολῆς ἐκ δρχ. 75.000.000 ἑτέρας δρχ. 47.288.166 αἵτινες ἤχθησαν εἰς μείωσιν τῆς ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου ἐκ καταβολῶν τοῖς μετρητοῖς εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας τοῦ Α΄ Μητρώου.

* * *

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἐν τέλει, Κύριοι Μέτοχοι, ὅπως συμφώνως τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει κυρώσητε, τὰς ἀκολούθους συμβάσεις ἡμῶν:

α) Τῆς 3ης Ἀπριλίου 1931, μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, «περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῆς εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὀφειλομένων χρεῶν κλπ.» (κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 5151, δημοσιευθέντος ἐν τῷ φύλλῳ ὑπ' ἀριθμ. 207 τῆς 16ης Ἰουλίου 1931 τεῦχος Α΄ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως), καί:

β) Τῆς 3ης Μαΐου 1931, μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων 4332 καὶ 4454 περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1929 καὶ 8 Δεκεμβρίου 1929 συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» (κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 5277, δημοσιευθέντος ἐν τῷ φύλλῳ ὑπ' ἀριθ. 275 τῆς 14ης Αὐγούστου 1931, τεῦχος Α΄, τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως).

Τὸ θέμα τοῦτο φέρομεν ἐνώπιον Ὑμῶν, ὡς ἐπράξαμεν καὶ τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1930, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τῆς «περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» συμβάσεως ἡμῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου τῆς 27ης Ἰουνίου 1929, ἥτις ἐπέχει θέσιν Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Τραπέζης ταύτης, αἱ τροποποιήσεις αὐτῆς δέον νὰ κυρῶνται καὶ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς ἡμετέρας Τραπέζης.

Αἱ διὰ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεών μας ἐπιφερόμεναι εἰς τὴν σύμβασιν τῆς 27ης Ἰουνίου 1929 τροποποιήσεις, ὧν εἰσηγούμεθα Ὑμῖν τὴν κύρωσιν, δὲν θίγουσι τὰς βάσεις, αἵτινες εἶχον τεθῆ παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ λύπης ἀνακοινοῦμεν Ὑμῖν τὸν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης Γεωργίου Ἡλιοπούλου, τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὁποίου πρὸς τὸ Ἵδρυμα θὰ διατηρήσωμεν τὰς καλυτέρας τῶν ἀναμνήσεων. Εἰς πλήρωσιν τοῦ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ου δημιουργηθέντος κενοῦ, τὸ Συμβούλιον Ὑμῶν ἐξέλεξε μέλος αὐτοῦ, διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας ἤτοι μέχρι τοῦ ἔτους 1933, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Καταστατικοῦ τὸν κ. Ἀντώνιον Ἐμμ. Μπενάκην, διὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ ὁποίου εἴμεθα εὐτυχεῖς. Τὴν ἐκλογὴν ταύτην ὑποβάλλομεν ὑμῖν πρὸς κύρωσιν συμφώνως τῷ Καταστατικῷ.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐδέησε νὰ στερηθῶμεν καὶ τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου Συμβούλου τῆς Τραπέζης κ. Μανουὴλ Καμάρα, ὅστις, καθ' ὃ ἐκλεγεὶς Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπέβαλεν ἡμῖν, λόγῳ ἀσυμβιβάστου τῆς θέσεως, τὴν ἀπὸ μέλους τοῦ Ὑμετέρου Συμβουλίου παραίτησίν του, ἣν μετὰ πολλῆς λύπης ἀπεδέχθημεν. Εἰς πλήρωσιν τῆς οὕτω κενωθείσης θέσεως τὸ Συμβούλιον Ὑμῶν ἐξέλεξε μέλος αὐτοῦ, συμφώνως τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ 22 τοῦ Καταστατικοῦ, τὸν μέχρι τοῦ 1928 Διοικητὴν τῆς Ὑμετέρας Τραπέζης, ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι πρό τινος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλέξανδρον Διομήδην, τοῦ ὁποίου ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ὑμῶν ἐπάνοδος θὰ τύχῃ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, τῆς πλήρους ἐπιδοκιμασίας Ὑμῶν.

Σὺν τῇ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ κυρώσει καὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε καὶ εἰς τὴν ἐκ νέου διὰ μίαν τριετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦδε, πλήρωσιν τῆς οὕτω ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξ. Διομήδους καταληφθείσης θέσεως τοῦ κ. Μ. Καμάρα, οὗτινος ἔληγεν ἐφέτος ἡ θητεία, ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ τὴν πλήρωσιν, διὰ τριετίαν ὡσαύτως, τῶν θέσεων τῶν ἐπίσης ἐξερχομένων Συμβούλων κ.κ. Ἰακώβου Δαμαλᾶ, Κωνσταντίνου Κυριακοῦ, Ἀνδρέα Μαντζούνη καὶ Σπυρίδωνος Χαροκόπου.

Κατὰ τὸ καταστατικόν, οἱ ἐξερχόμενοι Σύμβουλοι εἰσὶν ἐπανεκλέξιμοι.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Κατὰ τὸ 1931 ἡ μαστίζουσα ἀπὸ διετίας τὴν ἀνθρωπότητα οἰκονομικὴ κατάπτωσις προσέλαβε τὴν ὀξυτάτην αὐτῆς μορφήν.

Ἡ σημειωθεῖσα ἐν τέλει τοῦ ἔτους 1930 χαλάρωσις τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀποτελοῦσα μίαν τῶν κυριωτέρων ἀφορμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκδηλώσεων τῆς κρίσεως, βραχεῖαν ἔσχε τὴν διάρκειαν καὶ οὕτως ἀπεδείχθησαν φροῦδαι αἱ ἐλπίδες, ἃς εἶχεν ἐμπνεύσῃ αὕτη ὡς φαινόμενον ἐξασθενίσεως τῆς πρὸς τὰ κάτω φορᾶς. Δυστυχῶς ἡ ἀνισορροπία παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, βασικὴ αἰτία τῆς πτώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, ἐξηκολούθησεν οὐ μόνον ἀμείωτος, ἀλλὰ καὶ ἐντεινομένη, ἐπενεγκοῦσα καὶ περαιτέρω ἐξευτελισμὸν αὐτῶν (1), ἐπιτεινόμενον καὶ ἀπὸ τὴν ἀσκουμένην συγκεντρωτικὴν πολιτικὴν χρυσοῦ τῶν πιστωτριῶν χωρῶν (2), αὐξάνουσαν τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς παραγωγῆς τοῦ κιτρίνου μετάλλου ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαρκῆ αὔξησιν τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως. Διότι αἱ χρεώστριαι χῶραι, μὴ ἔχουσαι τὴν εὐχέρειαν τῆς καλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν των διὰ χρήματος, ἐν τῇ ἀτονησάσῃ μάλιστα διεθνεῖ πίστει, ρίπτουσιν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν τὰ ἐμπορεύματα των εἰς οἱανδήποτε τιμήν, ἡ δὲ ἀθρόα καὶ σπασμωδικὴ αὐτὴ προσφορά, μὴ ἀντικρυζομένη ἀπὸ τὴν διαρκῶς ἐξαντλουμένην εἰς δύναμιν κατανάλωσιν, καταρρίπτει περαιτέρω τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν.

Τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν τῆς ἀνωμάλου κατανομῆς τοῦ χρυσοῦ δέον ν' ἀναζητήσωμεν εἰς τὰς ἐπανορθώσεις καὶ τὰ πολεμικὰ χρέη, τὸ ἀφόρητον τοῦτο βάρος τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας καὶ τὴν κυριωτέραν πηγὴν τῆς κρίσεως. Ἡ στενὴ ἀντιστοιχία τοῦ ποσοῦ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, ἀνελθουσῶν κατὰ τὰ ἔτη 1922—1931 εἰς 650.000.000 χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας, πρὸς τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον καθαρᾶς εἰσροῆς χρυσοῦ εἰς τὰς χώρας ταύτας, ἀνελθούσης εἰς 550.000.000 χρυσᾶς λίρας, ἀποδεικνύει μαθηματικῶς τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρατηρήσεως ταύτης.

Τὴν ἀνώμαλον ταύτην κατάστασιν ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν προϊόντων ἐπεδείνωσαν περαιτέρω κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1931 οἱ φραγμοί, οἵτινες παρενεβλήθησαν εἰς τὴν ἐλευθέραν διεξαγωγὴν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, οἱ ἐπιβληθέντες νέοι τελωνειακοὶ δασμοί, οἱ περιορισμοὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ οἱ ἔλεγχοι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἐπενεγκόντες νέαν μείωσιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου (3). Αὐτὴ ἡ Ἀγγλία, ἡ ἀκρόπολις τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ἤχθη εἰς ἐπιβολὴν προστατευτικοῦ συστήματος διὰ βαρέων τελῶν πρὸς προστασίαν τῆς βιομηχανίας της, τοῦ νομίσματός της καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ της. Λησμονεῖται οὕτω παρὰ τῶν καθ' ἕκαστον κρατῶν, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ μιᾶς χώρας εἶνε ἡ ἐξαγωγὴ ἄλλης, ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς μιᾶς χώρας ἀποτελεῖ περιορισμὸν τῶν ἐξαγωγῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ὅτι ἡ τάσις αὕτη, ἐπιτεινομένη, ἀπειλεῖ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον διὰ πλήρους καταστροφῆς καὶ φέρει εἰς ἀδυναμίαν τὰς ἐξαγωγικὰς χώρας νὰ ἐξεύρωσι τὰ μέσα νὰ πορισθῶσι τ' ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὰς εἴδη, ἅτινα οὕτω μένουσιν ἀδιάθετα εἰς ἄλλας χώρας καὶ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποχρεώσεις των.

Ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων, ἀτονοῦσα τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῶν παραγωγικῶν τάξεων αὐξάνει τὰ ἀδιάθετα ἀποθέματα, κάμπτει καὶ περαιτέρω τὰς τιμὰς καὶ οὕτω τ' ἀποτελέσματα ἀποβαίνουσι νέαι αἰτίαι διαρκῶς ἐν ἀλληλεπιδράσει, ὡς ἐν φαύλῳ κύκλῳ, ἐπιδεινοῦσαι τὴν κατάστασιν, ἐμφανίζουσαι κύρια χαρακτηριστικὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀνεργίας (4), τῶν πτωχεύσεων (5), τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῆς παθητικότητος τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἰσοζυγίων τῶν πλείστων χωρῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη μοιραίως ἔφερεν ἔντασιν τῆς κρίσεως τῆς πίστεως, μὲ εἰδικώτερον σύμπτωμα καὶ ἐκδήλωσιν ἐν ἔτει 1931 τὴν νομισματικὴν κρίσιν. Κατάλυσις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κεφαλαίου πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ οἱανδήποτε ἀξίαν ἐστέρησε τὴν οἰκονομίαν, τὴν διεθνῆ καὶ τῶν καθ' ἕκαστον κρατῶν, τῆς ζωογόνου πνοῆς του. Ἡ δυσπιστία ἤρξατο κυρίως ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου 1930 μετὰ τ' ἀποτελέσματα τῶν γερμανικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἔδωσαν ἀνησυχαστικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀνατρεπτικῶν κομμάτων, ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν, προκαλέσασαν ἐσπευσμένας ἀνακλήσεις πιστώσεων ἐκ Γερμανίας, τὸ κακὸν τῶν ὁποίων ἐπεδεινώθη ἐκ τῆς ἀθρόας ἐξαγωγῆς κεφαλαίων καὶ παρὰ τῶν ἰδίων Γερμανῶν.

Ἡ δυσπιστία πρὸς τὴν γερμανικὴν ἀγορὰν ἐπεξετάθη καὶ πρὸς τὰς χώρας καὶ τὰ ἱδρύματα, ἅτινα εἶχον παραχωρήσει πιστώσεις ὑπερόγκους πρὸς τὴν χώραν ταύτην, πιστώσεις ἀκινητοποιηθείσας κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς βιομηχανικὰς καὶ ἄλλας ἐγκαταστάσεις.

Ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως πίστεως ὠξύνθη ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν τῆς κυριωτέρας Αὐστριακῆς Τραπέζης Credijanstalt, χωρὶς ἡ παρασχεθεῖσα τότε εἰς τὴν Αὐστρίαν διεθνὴς ἀρωγὴ ν' ἀποβῇ τελεσφόρος. Οὕτω δὲ τὸ ἀτυχὲς αὐτὸ συμβὰν ἐσημείωσε τὴν ἔναρξιν πιστωτικοῦ πανικοῦ, ὅστις ἐξηπλώθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Εὐρώπην, κατόπιν δὲ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν, προκαλέσας σειρὰν πτωχεύσεων τραπεζιτικῶν καὶ ἄλλων οἴκων, κλείσιμον τῶν χρηματιστηρίων καὶ ὁμαδικὴν ἐκποίησιν ἀξιῶν, ἀθρόας ἀνακλήσεις ἐξωτερικῶν πιστώσεων, ἀνάληψιν τῶν ξένων καταθέσεων καὶ εἰς πολλὰς χώρας φυγάδευσιν τῶν ἐγχωρίων κεφαλαίων.

Ἡ μὲ κέντρον τὴν Γερμανίαν κρίσιμος ἀποβᾶσα ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ κατάστασις ἤγαγε τὸν πρόεδρον Χοῦβερ εἰς τὴν πρότασιν ἐτησίας ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ πολεμικῶν χρεῶν. Ἡ γενναιόφρων καὶ ἐπίκαιρος πρότασις αὕτη ἐνέπνευσεν αἰσιοδοξίαν καὶ ἀνακούφισιν ἀνὰ τὸν κόσμον, κριθεῖσα ὡς τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, δυστυχῶς ὅμως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἠτόνησε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θὰ εἶχεν ἡ ἔγκαιρος ἀποδοχή της, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ κακὸν εἶχε προχωρήσει πολύ, ὥστε ἡ προσωρινὴ αὕτη ρύθμισις νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ἱκανὴ νὰ μεταβάλῃ τὸν πρὸς τὰ κάτω ροῦν. Ἡ συνδιάσκεψις τῶν πολιτικῶν ἐν Λονδίνῳ, εἰς ἣν τόσαι ἐστηρίχθησαν ἐλπίδες διὰ τὴν γενικὴν βελτίωσιν δὲν ἔσχεν ἄλλο ἀποτέλεσμα πλὴν τῆς ἁπλῆς συστάσεως πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας διὰ τὴν Γερμανίαν Τραπέζας περὶ ἀναστολῆς τῆς ἀνακλήσεως τῶν πιστώσεων, ἥτις καὶ συνετελέσθη, χορηγηθείσης ἑξαμήνου μόνον προθεσμίας διὰ τῆς καλουμένης περὶ χρεωστασίου συμφωνίας (Standstill Agreement).

Αἱ ξέναι Τράπεζαι, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αὐξηθεισῶν δυσχερειῶν ἐκ τοῦ χορηγηθέντος εἰς τὴν Γερμανίαν χρεωστασίου καὶ ἀνησυχοῦσαι διὰ τὴν παρὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Λονδίνου ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τὴν Γερμανίαν ὑπέρμετρον ἐπιείκειαν, ἐπηρεασθεῖσαι δὲ ἐκ τῆς δυσκόλου καταστάσεως τοῦ βρεταννικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἣν ἀπεκάλυψεν ἡ ἔκθεσις May, προϋπολογισμοῦ στένοντος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν διαρκῶς αὐξανομένων ἐπιδομάτων ἀνεργίας, καὶ ἐν τῇ τάσει τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἰδίων διαθεσίμων, ἔσπευσαν νὰ ἀποσύρουσι τὰς καταθέσεις των ἐκ Λονδίνου καὶ νὰ πωλήσωσι μεγάλην ποσότητα ἀγγλικῶν χρηματογράφων, ἅτινα, ὅσον καὶ ἂν περισσότερον παντὸς ἄλλου ρευστοποιῶνται εὐκόλως, ὑπέστησαν λόγῳ ἀθρόας πωλήσεως σοβαρὰν πτῶσιν, ἐπηρεάσασαν περαιτέρω τὴν κατάστασιν.

Γενικῶς ἀναγνωρίζεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς στερλίνας ἀπὸ τὸ χρυσοῦν ἀγκυροβόλιόν της, ἣν δὲν κατώρθωσαν ν' ἀποτρέψουν οὔτε ἡ ἄλλοτε ἐπαρκὴς πρὸς ρύθμισιν τῆς οἰκονομικῆς πλάστιγγος ὕψωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου, οὔτε τὰ συναφθέντα ἐν Παρισίοις καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ δάνεια (ἐκ 50 ἑκατομ. λιρῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας καὶ 80 ἑκατομ. λιρῶν τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως). Τὴν 19ην Σεπτεμβρίου αἱ πιστώσεις αὗται εἶχον ἐξαντληθῆ, τὴν δὲ 21ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Ἀγγλία εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναστείλῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ἀφοῦ κεφάλαια ὑπερβαίνοντα τὰς λίρας Ἀγγλίας 200.000.000 μετηνάστευσαν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὸ δὲ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἐμειώθη κατὰ λίρας Ἀγγλίας 30.000.000. Μετὰ τὴν Ἀγγλίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ᾐσθάνθησαν μὲ τὴν σειράν των τὴν πίεσιν τῆς κρίσεως τῆς πίστεως, ἡ δὲ ἀγορὰ τῆς Ν. Ὑόρκης ἀπώλεσεν ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς χρυσὸν ἀξίας 550.000.000 δολλαρίων, ἐνῷ αἱ πτωχεύσεις ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν ἐπυκνοῦντο καὶ ἡ ὅλη δημοσιονομικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς πλουσίας αὐτῆς χώρας εἰσήρχετο εἰς νέαν κρίσιμον φάσιν.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ χρυσοῦ κανόνος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὸ σπουδαιότερον καὶ ἀτυχέστερον γεγονὸς τοῦ ἔτους. Ὁ ἀντίκτυπος αὐτῆς ὑπῆρξεν ἄμεσος εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἡ κρίσις ἐκορυφώθη, ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῶν περισσοτέρων ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν ὑψώθη, ὁ ἀποθησαυρισμὸς ἐγενικεύθη. Τὸ πιστωτικὸν καὶ νομισματικὸν οἰκοδόμημα τῆς ὑφηλίου διεσαλεύθη ἐκ βάθρων. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ πλεῖσται τῶν χωρῶν ἐγκατέλειψαν τὴν χρυσῆν βάσιν ἢ ἔλαβον περιοριστικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦντα πρὸς οὐσιαστικὴν ἀναστολὴν τοῦ χρυσοῦ κανόνος, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους αἱ μόναι χῶραι αἵτινες διετήρησαν πραγματικῶς ἀκώλυτον τὴν λειτουργίαν τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ἦσαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Γαλλία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ὁλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον. Διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, κυρίως δὲ κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον αὐτοῦ, τ' ἀποτελέσματα τῆς κρίσεως καθίσταντο ὁλονὲν πλέον ἔκδηλα. Ἡ δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ οἰκονομία τῶν πλείστων χωρῶν ἤγγισε τὰ ὅρια τῆς ἐξαντλήσεως. Ὡς ἐκ τούτου αὐστηρὰ μέτρα προστασίας τοῦ νομίσματος, περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς, ὑποστηρίξεως κλονιζομένων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν, ἀνακοπῆς χρηματιστηριακῶν πανικῶν καὶ ἀνατροπῆς τῶν ἀπειλούντων τοὺς δημοσίους προϋπολογισμοὺς ἐλλειμμάτων ἢ καλύψεως τῶν ὑφισταμένων ἤδη τοιούτων, ἐχρειάσθη νὰ υἱοθετηθῶσιν ὑπὸ τῶν περισσοτέρων κρατῶν. Ἔνιαι χῶραι ἀνέστειλαν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου αὐτῶν χρέους, ἄλλαι δὲ μόλις ἀπέφυγον τοῦτο χάρις εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτὰς ἐξωτερικὴν συνδρομήν. Ἡ Γερμανία ἐδήλωσεν ἀδυναμίαν καταβολῆς τῶν δι' ἐπανορθώσεις πληρωμῶν, τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο, ὁμοῦ μετὰ τοῦ προβλήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν καί, γενικώτερον, τῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς μαστιζούσης τὸν κόσμον φοβερᾶς κρίσεως ἐνδεικνυομένων μέτρων, ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν συγκληθεῖσαν διὰ τὴν 25ην Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐν Λωζάννῃ καὶ ἀναβληθεῖσαν διὰ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον διεθνῆ συνδιάσκεψιν. Εἰς αὐτὴν συγκεντροῦνται τὴν στιγμὴν ταύτην αἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου.

⁂

Δι' ὅσων γεγονότων καὶ στοιχείων ἀνεφέρομεν ἀνωτέρω διαγράφεται ἀδρῶς καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ θλιβερὰ ἱστορία τοῦ λήξαντος ἔτους. Κατ' αὐτὸ τοὺς ἰθύνοντας τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου ἀπησχόλησεν, ὑπὸ τὴν βίαν τῶν πραγμάτων, περισσότερον ἡ προσπάθεια προλήψεως γενικῆς καταρρεύσεως τοῦ πιστωτικοῦ, τραπεζιτικοῦ καὶ νομισματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς οἰκουμένης ἢ ἡ ἀνακοπὴ τῆς ἀπ' ἀρχῆς τῆς παγκοσμίου κρίσεως συνεχιζομένης μὲ μικρὰ διαλείμματα πτώσεως τῶν τιμῶν, δηλ. τῆς αὐξήσεως τῆς κτητικῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ, ἥτις ἐδιπλασιάσθη ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑξαετίας, ὑπερβᾶσα τὰ ἐπίπεδα τοῦ 1913 καὶ καταστήσασα ἐπαχθεστέραν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑφισταμένων χρεῶν. Δὲν ἕπεται ὅμως ἐκ τούτου, ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν τιμῶν ἔχασε τὴν μεγίστην αὐτοῦ σπουδαιότητα. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν καὶ ἡ ἀκολουθήσασα ταύτην πιστωτικὴ συστολὴ (déflation) ἔθεσαν τὴν ἀνθρωπότητα πρὸ δεινοῦ διλήμματος: ἢ τὰ σημερινὰ χαμηλά, ἐνδεχομένως δὲ καὶ χαμηλότερα, ἐπίπεδα τῶν τιμῶν θὰ διατηρηθῶσιν, ὁπότε ἐπιβάλλεται γενικὴ καὶ ἀντίστοιχος ἐλάττωσις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν χρεῶν, ὡς καὶ τοῦ ὅλου ἐπιπέδου τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν, κρατικῶν τε καὶ ἰδιωτικῶν, διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἀπειλοῦσα τὸν κόσμον καθολικὴ χρεωκοπία καὶ οἰκονομικὴ καταστροφή, ἢ θὰ ληφθῶσι μέτρα ἀνακοπῆς τῆς περαιτέρω πτώσεως καὶ πιστωτικῆς συστολῆς καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ πλέον ὕψωσις τῶν τιμῶν εἰς ἐπίπεδον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθὲν καθεστὼς χρηματικῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῆς παγκοσμίου δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας. Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τοὺς ἁρμοδίους εἰς ὅλα τὰ κράτη. Διάφοροι γνῶμαι διατυποῦνται περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις τῶν πολυπλόκων προβλημάτων, ἅτινα ἀντιμετωπίζει ὁ κόσμος, ὡς καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας, τολμηραὶ δὲ νομισματικαὶ καὶ ἄλλαι θεωρίαι προβάλλονται ἐν τῇ ἀγωνιώδει προσπαθείᾳ ὅπως ἡ ἀνθρωπότης ἐξέλθῃ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου, εἰς ὃ περιῆλθε.

Δὲν εἶνε ἔργον ἡμῶν ν' ἀσχοληθῶμεν ἐνταῦθα μὲ τὰς γνώμας καὶ τὰς θεωρίας ταύτας, ἐπὶ τῶν πλείστων τῶν ὁποίων ὑφίστανται ριζικαὶ διαφωνίαι. Νομίζομεν ὅμως ὅτι δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀντὶ προόδου τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἐσημείωσαν σημαντικὴν ὀπισθοδρόμησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιθυμητὴν λύσιν τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἰδίᾳ διὰ τῶν ληφθέντων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν περισσοτέρων κρατῶν ποικίλων μέτρων περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, ἐλέγχου τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων καὶ αὐξήσεως τῶν δασμολογίων. Εἶνε προφανὴς ἡ ἀντινομία μεταξὺ τῆς ἐπιδιώξεως ὅλων τῶν χωρῶν ὅπως αὐξήσωσι τὸ ἐξαγωγικὸν αὐτῶν ἐμπόριον ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν συγχρόνως λαμβανομένων ἀπαγορευτικῶν μέτρων εἰσαγωγῆς ἀφ' ἑτέρου, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἀκήρυκτον οἰκονομικὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν κρατῶν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἀνάγκη τῆς εἰρήνης εἶνε διάχυτος ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λαῶν. Ἐξακολουθοῦμεν πιστεύοντες ἀκραδάντως, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ὑψώσεως δασμολογικῶν τειχῶν. Ἡ ἀνθρωπότης τότε μόνον θὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ θὰ ἴδῃ ἐπανερχομένην μετὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν εὐημερίαν, ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν λαῶν καὶ οἱ οἰκονομικοὶ αὐτῶν σύμβουλοι, ὑπεράνω ἐθνικῶν προκαταλήψεων, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι κοινὰ εἶνε πλέον τὰ συμφέροντα καὶ κοινὴ ἡ τύχη ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀποφασίσουν νὰ συνεργασθοῦν, καὶ δὴ ἐγκαίρως, μὲ ἀλληλεγγύην καὶ εἰλικρίνειαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς οἰκουμένης, καταστρώνοντες ἑνιαῖον οἰκονομικὸν πρόγραμμα καὶ εἰσφέροντες ὅλοι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των ἠθικά, πνευματικὰ καὶ ὑλικὰ μέσα. Τότε καὶ ἡ πίστις καὶ τὸ πρόβλημα τῆς κατανομῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν καὶ αἱ ἐπανορθώσεις καὶ τὰ πολεμικὰ χρέη καὶ οἱ δασμολογικοὶ φραγμοὶ καὶ ἡ ἐλευθερία κινήσεως τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κεφαλαίων, ὡς καὶ τὰ καθαρῶς πολιτικῆς φύσεως ζητήματα, τὰ ἐπιδρῶντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῶν κρατῶν, θὰ τύχουν τῆς δεούσης ρυθμίσεως. Ἡ ἔντασις καὶ ἡ ἔκτασις τῆς οἰκονομικῆς καταπτώσεως καὶ τῆς δυστυχίας, ἥτις ἁπλώνεται ἐφ' ὅλων τῶν κρατῶν, νικητῶν καὶ ἡττημένων, πιστωτῶν καὶ χρεωστῶν, ἐμπνέει τὴν μεγαλυτέραν ἐλπίδα ὅτι ἐπὶ τέλους αἱ κυβερνήσεις ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀπογνώσεως τῶν λαῶν θ' ἀναγκασθῶσι νὰ λάβωσι τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, προβαίνουσαι εἰς τὰς ἀπαραιτήτους ἐκείνας θυσίας, αἵτινες θὰ σώσωσιν ἀπὸ τῆς ἀπειλουμένης καταστροφῆς τὰ ξένα ἔθνη, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδιά των, ἅτινα, ἀπεδείχθη πλέον, πόσον συνδέονται ἐν τῷ οἰκονομικῷ πεδίῳ διὰ κοινῆς τύχης καὶ ἀλληλεγγύης. Τότε δὲ πλέον θ' ἀνατείλουν ἀσφαλῶς καλύτεραι ἡμέραι διὰ τὴν χειμαζομένην σήμερον ἀνθρωπότητα.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἀξιοθαύμαστος ἀντοχή, ἣν ἐπεδείξατο ἡ ἡμετέρα χώρα ἀπέναντι τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως, ἦτο φύσει ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ἀμείωτος ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ συνταράσσουσα ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν τὸν κόσμον θύελλα οὐ μόνον δὲν ἐμετριάσθη, ἀλλὰ τοὐναντίον κατέστη ἰσχυροτέρα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Θὰ ἦτο ἀληθῶς παράδοξον ν' ἀπαιτήσωμεν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἐν μέσῳ τῆς κλυδωνιζομέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

---

(1) Οἱ δεῖκται τῶν τιμῶν εἰς τὰς ἀκολούθους χώρας παρουσιάζουσι τὴν κάτωθι πτῶσιν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη:

1913 = 100

ΧΩΡΑΙ	Μέσος ὅρος 1929	Δεκέμβριος 1930	Δεκέμβριος 1931
Ἡνωμ. Πολ. Ἀμερικῆς	138.3	112,3	95.
Γαλλία	124.1	99.	82.1
Ἰταλία	121.9	95.4	87.
Ἰαπωνία	166.2	121.5	114.1
Μ. Βρεττανία	136.5	108.9	105.8(*)
Γερμανία	137.2	117.8	103.7
Ὁλλανδία	142.	107.	85.

(*) Σεπτέμβριος 99.2. Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως ἐσημειώθη, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐλαφρὰ ὕψωσις τοῦ εἰς λίρας χαρτίνας πλέον τιμαρίθμου.

(2) Αὔξησις ἀποθεμάτων χρυσοῦ ἐκδοτικῶν τραπεζῶν κατὰ τὸ 1931 εἰς ἑκατομ. δολλαρίων: Γαλλίας 577, Κάτω Χωρῶν 183, Βελγίου 163, Ἑλβετίας 326. Μείωσις Ἀγγλίας 122, Γερμανίας 293, Ἰαπωνίας 168. Ἡ Γαλλία μετὰ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κατεῖχον ὁμοῦ ἐν τέλει 1931 τὰ 59.4 % τῶν παγκοσμίων ἀποθεμάτων χρυσοῦ, ἔναντι 52.27 κατὰ τὸ 1925 καὶ 39.8 μόνον κατὰ τὸ 1913.

3) Τιμάριθμοι ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου 1929 = 100

ΧΩΡΑΙ	1930		1931	
	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ
Ἀγγλία	86	78	72	53
Γαλλία	90	85	72	61
Γερμανία	77	90	50	73
Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς (*)	70	73	48	46
Ἰταλία	80	79	54	66
Καναδᾶς	78	75	48	50
Ἑλβετία	94	84	82	64

(*) Συμπεριλαμβανομένου τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου.

Ἡ ἀξία τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ὑπολογιζομένη ἐν ἔτει 1929 εἰς δολλάρια 68.460.000.000, ἐμειώθη εἰς δολλάρια 55.285.000.000 κατὰ τὸ 1930, ἤτοι κατὰ 19 %, ἐνῷ ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὑπολογίζεται εἰς 12 — 13 %. Κατὰ συνέπειαν ἡ εἰς ποσότητα μείωσις ἀνέρχεται εἰς 7 — 8 %. Ἡ μείωσις τῆς ἀξίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι τέλους 1931 προϋπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ 40 %.

(4) Αὔξησις τῆς ἀνεργίας κατὰ τὸ 1931 ἐν Γερμανίᾳ 1.284.344, ἐν Ἀγγλίᾳ 409.125, Τσεχοσλοβακίᾳ 97.310, Ὁλλανδίᾳ 109.753, Αὐστρίᾳ 34.750, Γαλλίᾳ 154.415, Ἰταλίᾳ 340.152, Βελγίῳ 29.947, Ἰαπωνίᾳ 63.476. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ τιμαριθμικὸς μέσος ὅρος τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν βιομηχανίαν προσώπων κατῆλθεν ἀπὸ 75.1 εἰς 65.3.

(5) Ἡ στατιστικὴ τῶν πτωχεύσεων εἰς τὰς 17 κυριωτέρας χώρας ἀναγράφει πραγματοποιηθείσας κατὰ μηνιαῖον μέσον ὅρον 7.608 ἐν ἔτει 1931, ἔναντι 6.729 τοῦ 1930.

Φρέδ. Πόνσονμπυ

Η ζωὴ μιᾶς Αὐτοκρατείρας

Ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα τῆς «Πρωΐας»

61ον

Τὸ κοινοβούλιον ἐψήφισε νόμον (τῇ ἐμπνεύσει τοῦ Βίσμαρκ), διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεοῦντο οἱ ἐργάται νὰ ἱδρύσουν, τῇ συνδρομῇ τῆς κυβερνήσεως, ταμεῖον προνοίας διὰ τοὺς γέροντας καὶ τοὺς παθόντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Τὴν 18 Μαΐου ἡ αὐτοκράτειρα ἔγραφε πρὸς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν:

«Ἡ ἀπεργία τῶν μεταλλωρύχων εἶνε σοβαρωτάτη! Μὲ κατέλαβε φρίκη μὲ τὸν λόγον τοῦ Γουλιέλμου: εἶπεν εἰς τοὺς ἀπεργούς, ὅτι ἂν εὑρίσκοντο δι' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς «Σοσιάλ-Δημοκρατίας», θὰ διέτασσε νὰ τοὺς τυφεκίσουν! Μὲ τὴν παραμικροτέραν εὐκαιρίαν χρησιμοποιεῖ μεγάλας λέξεις καὶ φαντάζεται, ὅτι ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπόν του!... Ὁ ἀγαπητός μου Φρίτς δὲν θὰ ἐπεχείρει ποτὲ νὰ διευθετήσῃ δι' ἀπειλῶν τὰ πράγματα. Τί παιδαριώδεις!... Ἐπὶ τέλους οἱ φιλελεύθεροι τοῦ Ράϊχσταγ κατώρθωσαν, μετὰ πολλοῦ κόπου, νὰ προκαλέσουν συμβιβασμὸν μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ὑπαλλήλων... Ὁ νέος νόμος «Ἀσφαλείας γήρατος καὶ ἀνικανότητος», συνταχθεὶς ἐν σπουδῇ, δὲν εἶνε νόμος καλός· ἐπιζητεῖ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐργάτας, ἐνῷ πραγματικῶς δὲν τοὺς προσφέρει τίποτε τὸ οὐσιῶδες. Ἀλλὰ τέτοιοι νόμοι «πιάνουν» εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει οὐδόλως τὸ ζήτημα καὶ πιστεύει, ὅτι «αἱ ἐργατικαὶ τάξεις θὰ ἐπωφεληθοῦν ἐξ αὐτοῦ τεραστίως».

Ἡ ἀπεργία τῶν μεταλλωρύχων τῆς Βετσφαλίας ἔληξε τὴν 31 Μαΐου, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τὸ κίνημα ἔγινε ἐντονώτερον.

Τὴν 15 Ἰουνίου, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἡ αὐτοκράτειρα γράφει:

«...Ἀναθυμοῦμαι μὲ ἀγωνίαν τὰς παραμικροτέρας λεπτομερείας τῆς χρονιᾶς ποὺ πέρασε... Αἱ σκληραὶ αὐταὶ ἀναμνήσεις μὲ βασανίζουν... Βλέπω ἀκόμη τὸν Φρίτς νὰ φιλῇ τὴν Σοφίαν καὶ νὰ τῆς δίδῃ λουλούδια μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν του... Οἱ δώδεκα αὐτοὶ μακροὶ μῆνες ὑπῆρξαν γιὰ μένα βραδεῖα ἀγωνία... Πάλη ὑπεράνθρωπος... Μόνον χάρις εἰς τὴν ἰδικήν σας τρυφερότητα, τὰς φροντίδας σας, τὴν συμπάθειαν μερικῶν πραγματικῶν φίλων καὶ τὴν ἡλιόχαρην παρουσίαν τῶν ἀγαπητῶν μου θυγατέρων ἠδυνήθην νὰ ζήσω!... Ὁ πρῶτος αὐτὸς χρόνος μιᾶς νέας βασιλείας ὑπῆρξε σειρὰ σφαλμάτων, γκάφες ἐπάνω σὲ γκάφες. Τόσοι καὶ τόσοι ποὺ κατεδιώχθησαν, προσεβλήθησαν, ὑβρίσθησαν, ἐσυκοφαντήθησαν! Οὔτε μία πρᾶξις εὐγενὴς ἢ γενναία! Ἀλλοίμονον! Ὑπάρχουν πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορῶ οὔτε νὰ συγχωρήσω, οὔτε νὰ λησμονήσω. Ὅ,τι δύναμαι νὰ κάμω εἶνε νὰ τὰ ὑφίσταμαι ἐν σιγῇ, χωρὶς νὰ προσπαθῶ νὰ ἐκδικηθῶ... Ὁ χρόνος θὰ μετριάσῃ ἴσως τὰς ἐντυπώσεις αὐτάς, ἴσως νὰ σβύσῃ καὶ τὴν ἀδικίαν, ἡ ὁποία μοῦ ἔγινεν εἰς τὰ ὄμματα ὅλης τῆς Γερμανίας καὶ τῶν τριῶν παιδιῶν μου, δείχνοντάς τους ὅτι ἡ μητέρα των δὲν εἶνε οὔτε συνωμότης, οὔτε προδότης, οὐδέποτε ὅμως θὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὴν μνήμην μου ὅ,τι ἐγένετο!»

Ἡ ἀπάντησις τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ κινήσῃ αἰσθήματα δικαιότερα εἰς τὴν αὐτοκράτειραν, τὸ ἀκόλουθον δὲ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου τὴν 21 Ἰουνίου, μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι μόνη ἡ γηραιὰ βασίλισσα κατώρθωνε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν κόρην της ὑπομονὴν καὶ μετριοπάθειαν:

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΖΗΤΕΙΤΑΙ
ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ
μικρὰ κατοικία ἐκ δύο δωματίων καὶ λουτροῦ. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας».

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

βέρνησις ἐκείνη ἠναγκάσθη εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ μόνου ἔτους, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1919 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1920, νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 1 δισεκατομ. καὶ τὴν 11ην Μαρτίου τοῦ 1920 νὰ ἐκδώσῃ τὸ λαχειοφόρον δάνειον τῶν 300 ἑκατομ.; Εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτήν, διότι ὁσάκις ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς Συμμάχους νὰ δώσουν ποσόν τι ἀπέναντι τοῦ δανείου τοῦ συνομολογηθέντος μὲ τὰς Δυνάμεις ἀπήντων: «Κάμετε καὶ σεῖς ἐσωτερικὴν προσπάθειαν, πορισθῆτε χρήματα ἀπὸ τὸν τόπον σας διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν καὶ ἡμεῖς.» Αὐτὴ ἦτο ἡ διαρκὴς ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις ἔδιδον ὁσάκις ἐζητοῦντο ἀπέναντι τῶν πιστώσεων αὐτῶν χρήματα. Βεβαίως ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἠδύνατο εὐχερῶς καὶ εὐκόλως νὰ λάβῃ τὰ χρήματα αὐτῶν τῶν πιστώσεων, δὲν θὰ ἦτο ὑποχρεωμένη ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους νὰ συνομολογήσῃ δάνεια 1 δισεκατομ. μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ 300 ἑκατομ. μὲ τὸ κοινόν, καθόσον μάλιστα τὰ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δάνεια ἐπέδρασαν, ἔστω καὶ εἰς μικρὰν κλίμακα, καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἶνε πάντοτε μία φαγέδαινα οἰκτρά.»

Σᾶς παραθέτω μόνον ταῦτα τὰ ἔγγραφα, διότι φαντάζομαι ὅτι ὁ πρὸς δημοσίευσιν τῆς ἀπαντήσεώς μου χῶρος τῆς «Πρωΐας» δὲν ἐπαρκεῖ διὰ πλειότερα.

Ἀλλὰ καὶ διότι νομίζω ὅτι τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν τοῦ παρελθόντος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ λῆξαν διὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν βενιζελικῶν προκληθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου συζητήσεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἐξετασθῇ ἐν καταλλήλῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν.

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Η ΤΡΕΛΛΑ ΤΗΣ ΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

στὸν ξένο. Δὲν θέλομε πιὰ νὰ μᾶς προδίδῃ τὸ Κράτος ποὺ μᾶς ταπεινώνει ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν δυστυχίαν».

Οἱ μυστικοπαθεῖς ἀπήγγελαν μερικὰς κατηχητικὰς φράσεις τοῦ (ἐκ τῶν ὑπαρχηγῶν τοῦ Χίτλερ) Ρόζεμπεργκ, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν καλὰ τὸ νόημά των: «Ὁ μῦθος τοῦ αἵματος καὶ τῆς ἐλευθέρας ψυχῆς μᾶς ξυπνᾷ εἰς μίαν νέαν ζωήν... Τὸ τετράγαμμα εἶναι ἡ κλεὶς τῆς ἀπολυτρώσεως... Τὸ βόρειον αἷμα ἀντιπροσωπεύει τὸ μυστήριον ποὺ θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν παλαιὰν μετουσίωσιν...»

Ἀλλὰ τὴν πραγματικὴν ἀπάντησιν τῆς Χιτλερικῆς νεολαίας τὴν ἐδιάβασα εἰς τοὺς τοίχους τοῦ Βερολίνου, ὀλίγον πρὶν ἡ ἀποκολληθοῦν ἐκεῖθεν, χάριν τῆς «πολιτικῆς ἐκεχειρίας τοῦ Πάσχα», αἱ ἐκλογικαὶ πινακίδες:— Τώρα, εἶναι ἀρκετὰ αὐτά... Αὐτά, τὰ 12 ἑκατομμύρια τῶν ἐκλογέων ποὺ ἐψήφισαν τὴν 13 Μαρτίου ὑπὲρ τοῦ Χίτλερ, συνεννοοῦνται καλύτερα ἐπὶ τῶν ἀρνήσεών των παρὰ ἐπὶ τῶν καταστάσεών των. «Θέλουν νὰ τελειώσουν ἅπαξ διὰ παντὸς μὲ τὴν ἐντροπήν των καὶ μὲ τὴν δυστυχίαν των....» Ἀλλὰ πῶς; Δὲν ἀρκεῖ νὰ δώσουν μίαν ψῆφον, δὲν ἀρκεῖ ν' ἀκούουν ὄρθιοι τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους τῶν προφητῶν, δὲν ἀρκεῖ νὰ ὀργανώνουν διαδηλώσεις ἠρέμους μὲ τὴν ἄδειαν τῶν ἀρχῶν. Ἂν ὁ Μουσσολίνι ἠρκεῖτο εἰς τὰς μεθόδους αὐτάς, θὰ ἦτο ἀκόμη ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ δὲ ρωμαϊκὴ μίμησις τῶν νέων Ἐθνικοσοσιαλιστῶν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὑποκάμισον οὔτε εἰς τὸν χαιρετισμόν. Ὁ νεαρὸς Λούντβιχ, περὶ οὗ ὡς ἄνω ὁ λόγος, ὅταν εἰς τὰ γυμνάσια ἐκτελεῖ τὰς κατὰ διαταγὴν κινήσεις, ὀνειρεύεται, μαζὶ μὲ τὰς χιλιάδας τῶν συντρόφων του ποὺ μετέχουν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα τμήματα, τὴν «πορείαν πρὸς τὸ Βερολῖνον», κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Μουσσολινείου πορείας πρὸς τὴν Ρώμην. Ἴσως, ὅλη αὐτὴ ἡ νεολαία ἐκπλήσσεται διὰ τὴν «νομιμοφροσύνην» εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ὑποχρεώνουν οἱ ἀρχηγοί της. Ἡ ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν εἶχε, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, τὸ Χιτλερικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ἐντὸς δύο μόνον ἐτῶν κατώρθωσε νὰ διπλασιάσῃ τὰς δυνάμεις του, φαίνεται εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς ὡς ἧττα. Διαισθάνεται ἀορίστως ὅτι διεπράχθη ἕνα λάθος, ὅτε αἱ μεγάλαι πολιτικαὶ ἀνατροπαὶ δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν νομοταγείαν, ὅτι αἱ ταραχώδεις μειονότητες ἐθριάμβευσαν πάντοτε ἔναντι τῶν ἀμόρφων πλειοψηφιῶν.... Καὶ θλίβονται διὰ τὴν πλάνην των λόγῳ τῆς ὁποίας ἐσημάδευσαν μὲ ὅπλα νομιμόφρονα ἕνα στόχον ὁ ὁποῖος νομιμοφρόνως ἦτο ἀνέφικτος. Αὔριον, ἡ νεολαία αὐτὴ θὰ κατηγορήσῃ ἴσως τοὺς ἀρχηγούς της ἐπὶ δειλίᾳ, ἐπὶ λιποψυχίᾳ, ἐπὶ ἀναρμοδιότητι.... Ἰδοὺ ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς τρέλλας αὐτῆς!

Εὐτυχῶς, αἱ ἐπαναστάσεις δὲν γίνονται ἐξ ἀντιγράφου. Καὶ ἡ δύναμις τῶν ἀντιπάλων τοῦ Χίτλερ εἶνε πραγματική. Οἱ «σοῦπο» (ἡ ἔνοπλος ἀστυνομία) εἶνε γενναῖοι, δὲν τοὺς λείπουν δὲ οὔτε ἡ ἐνεργητικότης, οὔτε τὰ πολεμεφόδια. Εἶδα τελευταίως, εἰς τὸ Βερολῖνον, πέντε «σοῦπο» νὰ «ἀδειάζουν» ἕνα ὑπόγειον κατάστημα ὅπου εἶχαν καταφύγει μερικοὶ ἀνεπιθύμητοι. Ἔδωσαν ἕνα λεπτὸν τῆς ὥρας προθεσμίαν εἰς τοὺς πελάτας τοῦ καταστήματος διὰ νὰ φύγουν. Ἐστάθησαν μὲ τὸ ὅπλον «ἐπὶ σκοπὸν» καὶ τὸ χρονόμετρον εἰς τὸ χέρι. Ἀλλὰ μισὸ λεπτὸν ἤρκεσε διὰ νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ πορεία πρὸς τὸ Βερολῖνον (τῶν Χιτλερικῶν) δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ἕνας ἁπλοῦς περίπατος.

Ὁ Λούντβιχ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λόγος, θὰ βγάλῃ αὔριον, ὅταν μεγαλώσῃ, τὰ κοντά του πανταλόνια καὶ τὴν χακὶ μπλοῦζά του, ὅπως καὶ τὸ μαῦρο πουκάμισο. Οἱ σημερινοὶ τρελλοὶ θὰ γίνουν γνωστικοί. Ἀλλ' ἡ ἐθνική των πληγὴ δὲν θὰ κλείσῃ....

ΛΟΥ·Ι· ΡΟΥΜΠΩ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1931

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

νης ἀνθρωπότητος παραμείνῃ μόνη αὐτὴ ἀκλόνητος μέχρι τέλους, μὴ ἐπηρεαζομένη ἐκ τοῦ σάλου, ὃν διήγειρεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆς ἡ λυμαινομένη τὴν ὑφήλιον πρωτοφανὴς καταιγίς. Τὴν ἐπίδρασιν τῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς χώρας ἡμῶν βλέπαμεν ἤδη ἐκδηλουμένην σαφῶς εἴς τε τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν δημοσίαν ἡμῶν οἰκονομίαν. Ἡ ἐπίδρασις αὕτη κατέστη ἐντονωτέρα μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ κανόνος καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐπιδείνωσιν τῆς διεθνοῦς κρίσεως.

Εἰς τὰς ἑπομένας παραγράφους δίδομεν περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ παρ. ἔτους δι' ἕνα ἕκαστον τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὡς καὶ διὰ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ τῆς ἡμετέρας χώρας.

ΓΕΩΡΓΙΑ. Αἱ καλλιεργηθεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐκτάσεις φέρονται ηὐξημέναι διὰ τὰ περισσότερα τῶν προϊόντων, πλὴν τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἀρωματικῶν (ἰδίᾳ τοῦ καπνοῦ) καὶ τῶν ζωοτροφικῶν προϊόντων, ἡ καλλιέργεια τῶν ὁποίων ἠλαττώθη, τῶν μὲν βιομηχανικῶν καὶ ἀρωματικῶν κατὰ 217,822, τῶν δὲ ζωοτροφικῶν κατὰ 35,884 στρέμματα. Τῶν δύο κυριωτέρων γεωργικῶν ἡμῶν προϊόντων ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὸ 1931 συμποσοῦται, τῆς μὲν σταφίδος (κορινθιακῆς καὶ σουλτανίνας) εἰς τόννους 79,775, ἀξίας δραχμῶν 933,575,050, ἔναντι τόννων 86,432, ἀξίας δρ. 967.281.114 κατὰ τὸ 1930, τοῦ δὲ καπνοῦ εἰς τόννους 43.044, ἀξίας δραχ. 2.248,556,205, ἔναντι τόννων 49,195, ἀξίας δραχ. 3,382,003,602 κατὰ τὸ 1930. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐλαιολάδων, ἥτις παρουσιάζεται κατά τι ηὐξημένη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἡ κυβέρνησις ἐσυνέχισεν ἐντατικῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος αὐτῆς. Ἡ προσπάθειά της ἐστράφη κυρίως: Α) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καλλιεργείας σιτηρῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου καὶ κριθῆς, διὰ τῆς ἀπονομῆς βραβείων εἰς τοὺς γεωργούς, τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως 7 ἑκατ. ὀκάδων σπόρου σίτου, τῆς συστάσεως, κατὰ περιφερείας, ἀγρῶν ὑποδειγματικῆς καλλιεργείας, τῆς παροχῆς δανείων καὶ ἀραβοσίτου εἰς γεωργοὺς παθόντας ἐκ θεομηνιῶν. Β) Εἰς τὴν προστασίαν τοῦ καπνοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀπηγορεύθη ἡ καλλιέργεια καπνῶν εἰς βαλτώδη καὶ ἀκατάλληλα ἐδάφη καὶ ἡ συλλογὴ τῶν πατοφύλλων, ἱδρύθη Ἰνστιτοῦτον καπνοῦ, ἐπραγματοποιήθη ἐξαγορὰ πρὸς ἐξαφάνισιν 7 ½ περίπου ἑκατομ. ὀκάδων βεβλαμμένου καπνῶν καὶ διετέθησαν διὰ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης 200 ἑκατ. δραχμῶν πρὸς ἀγοράν, ἐπεξεργασίαν, ἀποθήκευσιν καὶ διάθεσιν τῶν εἰς χεῖρας τῶν καπνοπαραγωγῶν εὑρισκομένων ἐμπορευσίμων καπνῶν, παραγωγῆς 1930 καὶ προηγουμένων ἐτῶν, 5 ἑκατ. ὀκάδων. Γ) Εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἐλαίου διὰ τῆς τελευταίως ἀρξαμένης ἀγορᾶς τῶν πλεονασμάτων τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐπὶ ἱκανοποιητικῇ διὰ τοὺς παραγωγοὺς τιμῇ. Δ) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σταφιδοπαραγωγῆς διὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν παγετοπλήκτων σταφιδοπαραγωγῶν ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ, χρηματοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης. Ε) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμπέλου διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐξαγωγῆς σταφυλῶν καὶ νωπῶν ὀπωρῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἱδρυθείσης ἑταιρείας ἐξαγωγῆς, εἰς ἣν συμμετέσχε καὶ ἡ ἡμετέρα Τράπεζα διὰ ποσοῦ 1.000.000 δραχμῶν. ΣΤ) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βαμβακοπαραγωγῆς, ἱδρυθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ βάμβακος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνετέθη ἡ μελέτη καὶ ὁ τρόπος προαγωγῆς τῆς βαμβακοπαραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι. Ζ) Εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων ἀναδασώσεων. Η) Εἰς τὸν ἐξευγενισμὸν ἀγρίων δένδρων διὰ τῆς λειτουργίας μεταβατικῶν σχολείων ἐκπαιδευόντων εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τοὺς γεωργούς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμβολιασθέντων δένδρων ὑπερβαίνει τὰς 600.000. Θ) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἱδρύθησαν νέοι σταθμοὶ ἐπιβητόρων, παρεσχέθησαν δωρεὰν ἄνω τῶν 2 ἑκατομμ. ἐμβολίων καὶ ἱδρύθη κτηνοτροφικὸν μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον. Ι) Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας διὰ τῆς παροχῆς ἀτελειῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὀργάνων πτηνοτροφικῶν καὶ διευκολύνσεων εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ χώρου τοῦ κατεχομένου ὑπὸ τῶν ἐπιτυχῶς λειτουργουσῶν βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων. Ἐπὶ πλέον ἱδρύθησαν νέοι ἀναγκαστικοὶ συνεταιρισμοί, ἀρδευτικοὶ καὶ ἀποξηραντικοί, ἐξετελέσθησαν δέ, βοηθούντων καὶ ἡμῶν χρηματικῶς, ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα εἰς διαφόρους περιφερείας.

Ἰδιαιτέρας μνείας χρήζει τέλος ἡ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καταβληθεῖσα μέριμνα διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων (χάρις εἰς τὰ συναφθέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δάνεια καὶ τὰς καταβολὰς ἡμῶν πρὸς τὸ Κράτος), ἡ ἀποπεράτωσις τῶν ὁποίων θ' ἀποτελέσῃ, ἐκ παραλλήλου μὲ τὰ ἄλλα μέτρα γενικωτέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τὰ ἀσφαλῆ θεμέλια τῆς περαιτέρω οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ὑπολογίζεται ὅτι ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς δρ. 6.079.838.800 ἔναντι δραχμῶν 6.671.221.300 τοῦ ἔτους 1930. Εἰς ὅλους τοὺς βιομηχανικοὺς κλάδους παρατηρεῖται ἐλάττωσις τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1930, ἡ δὲ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ διεκυμάνθη μεταξὺ 4 % καὶ 40 %, ἐκτὸς τῆς ἀξίας τῆς ἠλεκτροπαραγωγῆς, ἥτις εἶνε ἀνωτέρα κατὰ 15 %. Κατὰ μέσον ὅρον ἡ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐμειώθη κατὰ 8.85 %.

Κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἱδρύθησαν 91 νέα ἐργοστάσια δυνάμεως 2,797 ἵππων, ἔναντι 45 νέων ἐργοστασίων δυνάμεως ἵππων 1,636 τοῦ 1930. Ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν σχετικῶς μεγάλον ἀριθμὸν τῶν ἱδρυθέντων μικρῶν ἀλευρομύλων καὶ παγοποιείων.

Ἡ εἰσαγωγὴ βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἦτο μικροτέρα τῆς τοῦ 1930 τόσον εἰς τὴν ποσότητα ὅσον καὶ εἰς ἀξίαν, κατελθοῦσα ἀπὸ 396.857.230 χιλιόγραμμα, ἀξίας δραχ. 4.296.860.580, εἰς 333.261.990 χιλιόγραμμα, ἀξίας δρ. 3.598.965.870.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ. Τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930 ὁ ἐμπορικὸς στόλος τῆς Ἑλλάδος ἀπηρτίζετο ἐκ 559 ἀτμοπλοίων ὁλικῆς χωρητικότητος 1.413.000 τόννων γκρός. Διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 1931, ἐσημειώθησαν ἀλληλοδιαδοχικαὶ αὐξομειώσεις, ἐκταθεῖσαι ἐν τῷ συνόλῳ των εἰς ἐγγραφὰς 39 νέων πλοίων, τόννων γκρὸς 129.646 καὶ εἰς διαγραφὰς 23 πλοίων, τόννων γκρὸς 54.746. Τὸ ἐναπομεῖναν καθαρὸν ὑπόλοιπον, δι' οὗ ἐνισχύθη ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος ἀπηρτίζετο ἐκ 575 ἀτμοπλοίων ὁλικῆς χωρητικότητος τόννων γκρὸς 1.487.623. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν νέων πλοίων διετέθη κεφάλαιον 347.000 λιρῶν Ἀγγλίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1930 διετέθη διὰ τὴν ἀγορὰν 40 πλοίων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 3 νεότευκτα τόννων γκρὸς 128.873, κεφάλαιον 627.975 λιρῶν Ἀγγλίας. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν διατεθέντων κεφαλαίων διαφαίνεται, πόσον καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπελθοῦσα ἔκπτωσις τῆς ἀξίας τῶν πλοίων, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους 1931, λόγῳ τῆς ὀξυτάτης ναυτιλιακῆς κρίσεως.

ΑΛΙΕΙΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἁλιείας κατὰ τὸ ἔτος 1931 ὑπολογίζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὅτι ἀνῆλθεν εἰς 20.000 τόννων περίπου, ἔναντι 23.000 τόννων, εἰς οὓς ὑπελογίσθη αὕτη κατὰ τὸ ἔτος 1930. Εἰς ἀξίαν ἡ ἀπόδοσις τῆς ἁλιείας ἦτο μειωμένη. Αὕτη ἀνῆλθε κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὑπολογισμοὺς εἰς δραχ. 360.000.000 ἔναντι δραχ. 415.000.000 τοῦ ἔτους 1930.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ. Ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1931, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1930 παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως:

Εἰσαγωγὴ
Εἰς χιλιάδας δραχμῶν

1930	1931
10.525.245.	8.825.657

Ἐξαγωγὴ
Εἰς χιλιάδας δραχμῶν

1930	1931
5.985.686	4.202.429

Ἤτοι κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἡ εἰσαγωγὴ ἠλαττώθη κατὰ δραχ. 1.699.588.000, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ κατὰ δραχ. 1.783.257.000. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς ποσότητα ἦτο περίπου ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ ἔτους 1930. Ἀντιθέτως ἡ ἐξαγωγὴ ἦτο σημαντικῶς μειωμένη (1930: 766.174 τόννοι· 1931: 588.766 τόννοι). Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ὡς ἄνω στατιστικῶν δεδομένων ἐξάγεται ὅτι τὸ ὁλικὸν ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1931 ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 4.623.228.000, ἔναντι ἐλλείμματος τοῦ 1930 ἐκ δραχμῶν 4.539.559.000, ἤτοι τὸ ἔλλειμμα ηὐξήθη κατὰ δραχ. 83.669.000.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1931 παρ' ἐλπίδα σημειωθεῖσα μεγαλυτέρα μείωσις εἰς ποσότητα καὶ ἀξίαν, τῆς ἐξαγωγῆς τῆς χώρας, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν μείωσιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἡ συνεπείᾳ ταύτης ἐλαφρὰ ἐπιδείνωσις τῆς παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ἰσοζυγίου, προκληθεῖσα ἐν μέρει καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ διαφόρων χωρῶν ἐφαρμοσθείσης «νεοεμποροκρατικῆς» πολιτικῆς, ἐδημιούργησαν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ἡμετέρας χώρας. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπεβάλλετο ἄλλως τε καὶ ἐκ γενικωτέρων λόγων ἐμπορικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συνεπείᾳ τῆς κρίσεως δημιουργηθείσης παθητικότητος τοῦ γενικοῦ ἰσοζυγίου τῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς δοσοληψιῶν ἡμῶν, ἐξ αἰτίας τῆς μειώσεως τῶν ἀδήλων πόρων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων κεφαλαίων. Ἡ Κυβέρνησις ἐπεδίωξεν ὅθεν καὶ ἐπέτυχε θετικὰς ὑποχρεώσεις ἐξαγορᾶς ἑλληνικῶν προϊόντων ὑπό τινων χωρῶν [Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας] προέβη εἰς ἐπιβολὴν ἀπαγορευτικῶν δασμῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς προϊόντων ἐκ χωρῶν μὴ συνδεομένων μετὰ τῆς Ἑλλάδος δι' ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἀπηγόρευσεν ἢ περιώρισε τὴν χορήγησιν συναλλάγματος εἰς εἰσαγωγεῖς εἰδῶν ὄχι πρώτης ἀνάγκης καὶ συνέδεσε τὰς κρατικὰς προμηθείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ἀνταλλαγὴν ἐγχωρίων προϊόντων. Γενικώτερον δέ, ἀκολουθεῖ τὴν ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυομένην πολιτικὴν ἰσορροπήσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, ἀποφασίσασα τὴν μείωσιν καθ' ὡρισμένα ποσοστὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ (confingentement), καὶ τὴν καταγγελίαν τῶν ὑφισταμένων ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ ξένων κρατῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνταλλαγῆς εἰς τὰς μετ' αὐτῶν ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος δι' εἰδικῆς ὀργανώσεως. Βεβαίως τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε ἀντίθετα ἐν πολλοῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας. Ἀλλ' ὅταν τὰ πλεῖστα, καὶ δὴ τὰ ἰσχυρότερα, κράτη ἀνεγείρουν δασμολογικὰ τείχη καὶ ἐφαρμόζουν ἐντατικῶς προστατευτικὴν πολιτικήν, ὅταν αἱ χῶραι, εἰς τὰς ὁποίας ἐξάγομεν ἢ θέλομεν νὰ ἐξάγωμεν τὰ προϊόντα μας, υἱοθετοῦν μέτρα παρεμποδίζοντα τὴν ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν εἰδῶν, τότε καὶ ἡμεῖς, μετὰ λύπης μέν, ἀλλὰ μοιραίως, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν περιστάσεων στοιχειώδη οἰκονομικὴν ἄμυναν.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ—ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ. Ἡ κίνησις τῶν σιδηροδρόμων καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκμεταλλεύσεως τῶν χρήσεων 1930—31, 1929—30 καὶ 1928—29 ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

	Μεταφοραί: Ἐμπορικαί Τόννοι	Ἐπιβατικαί Ἀριθμὸς ἐπιβατῶν	Εἰσπράξεις ἐκμεταλλ. Δρχ.
1930—31	1.244 182	3.287.531	312.157.000
1929—30	1.302 578	3.524.520	346.230 291
1928—29	1.245.035	3.778 608	358.206.577

Τὸ τελικὸν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως 1930—31 ἦτο γενικὸν ἔλλειμμα ποσοῦ δραχμῶν 32.302.838.62.

Ἡ κίνησις ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἐμειώθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνεπείᾳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἀντιστρόφως, ἱκανοποιητικὴ ἦτο ἡ κίνησις, ἣν ἐσημείωσεν ἡ πολιτικὴ ἀεροπορία.

Ἀπόρροια τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως ἦτο καὶ ἡ χαλάρωσις, ἥτις παρετηρήθη εἰς τὴν ὅλην κίνησιν τοῦ τουρισμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1931.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἐπεκταθεῖσα ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐπέδρασεν, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν, τοῦ εὐπαθοῦς τούτου βαρομέτρου οἰκονομικῆς καταστάσεως ἑνὸς τόπου, ἐπιτείνασα τὴν ὑποτιμητικὴν φορὰν τοῦ προπαρελθόντος ἔτους καὶ γενικῶς ἐπιδεινώσασα τὴν χρηματιστηριακὴν κατάστασιν. Ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιδράσεως ὑπῆρξε διάφορος ἐφ' ἑκάστης τῶν δύο κατηγοριῶν χρηματογράφων, τῶν ἀξιῶν δηλονότι μὲ σταθερὸν εἰσόδημα (ὁμολογιῶν) καὶ τῶν ἀξιῶν μεταβλητοῦ εἰσοδήματος (μετοχῶν). Αἱ τιμαὶ τῶν δημοσίων χρεωγράφων παρέμειναν, ἐν τῷ συνόλῳ των ἐξεταζόμεναι, μᾶλλον σταθεραὶ κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰανουαρίου—Σεπτεμβρίου 1931, σημειώσασαι μάλιστα βελτίωσιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ 1930. Ἡ βελτίωσις αὕτη ὠφείλετο εἰς πραγματικοὺς καὶ ψυχολογικοὺς παράγοντας. Ἐκ τῶν πραγματικῶν παραγόντων δύο ἦσαν οἱ ὅλως ἰδιαζόντως συντελέσαντες εἰς τὴν ἀνατίμησιν τῶν δημοσίων χρεωγράφων, πρὸς τὰ ὁποῖα κυρίως ἐστράφη τὸ ζητοῦν ἀσφαλῆ καὶ ἐπὶ καλῷ τόκῳ τοποθέτησιν κεφάλαιον: α) ἡ μεγαλυτέρα αὐτῶν ἀπόδοσις, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν παραλλήλως πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων ἐλαττούμενον τόκον ἐν τῇ χρηματαγορᾷ καὶ β) τὰ στερεὰ ἐχέγγυα ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἐνεφάνιζον τὰ δημόσια χρεώγραφα. Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν, ἤτοι μετὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς στερλίνας, ἡ κίνησις τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ πλέον ἐπακριβῶς, δεδομένου ὅτι τὸ χρηματιστήριον παρέμεινεν ἀπὸ τῆς 18ης Σεπτεμβρίου κλειστόν, αἱ δὲ διαπραγματεύσεις χρεωγράφων καὶ ἡ δημοσίευσις τιμῶν ἀπηγορεύθησαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. Εἰς τὰ χρηματιστήρια τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅμως, ἐν οἷς διαπραγματεύονται τίτλοι ἑλληνικῶν δανείων, ἡ ὀξυνθεῖσα ἐκ τῆς πτώσεως τῆς λίρας γενικὴ κρίσις—προκαλέσασα καθολικὴν ὑποτίμησιν τῶν δημοσίων χρεωγράφων ὅλων τῶν κρατῶν—ἔσχε κατ' ἀνάγκην δυσμενῆ ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων.

Σοβαρῶς ἀφ' ἑτέρου ἐπηρεάσθησαν ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ αἱ χρηματιστηριακαὶ ἀξίαι μεταβλητοῦ εἰσοδήματος, αἱ μετοχαὶ δηλαδὴ τῶν ἰδιωτικῶν ἑταιρειῶν. Οὕτως ὁ τιμάριθμος τῶν μετοχικῶν τίτλων, μὲ βάσιν 100 τὴν 15ην Μαΐου 1928, δεικνύει τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν κατὰ τὸ 1931, μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὁπότε ἔκλεισε τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν:

Μετοχαὶ	Δεκέμβρ. 1930	Σεπτέμβρ. 1931
τραπεζῶν	105.82	96.67
σιδηρ. ἑταιρειῶν	86.22	70.67
οἰνοποιητ. »	32.15	21.81
βιομηχαν. »	71.45	62.22
ἀτμοπλ. »	64.69	35.02
μεταλλευτ. »	25.82	23.74
οἰκοδομικῶν »	77.04	75.93
ἑταιρ. φωτισμοῦ	80.84	53.33
διαφόρων ἑταιρ.	77.87	66.81

Οἱ λόγοι τῆς ὑποτιμήσεως ταύτης τῶν ἰδιωτικῶν μετοχικῶν ἀξιῶν εἶνε διττῆς πάλιν μορφῆς: οἰκονομικοὶ καί, ἰδίως, ψυχολογικοί, ἀπότοκοι τῆς γενικῆς κρίσεως. Ἐκ τῶν οἰκονομικῶν λόγων σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἰδιωτικῶν χρεωγράφων ἤσκησεν ἡ ἐλάττωσις τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ κατ' ἀκολουθίαν ταύτης προβλεπομένη μείωσις τῶν μερισμάτων, ὡς καὶ ἡ προμνησθεῖσα τροπὴ τοῦ κεφαλαίου πρὸς τὰ μείζονος ἀποδόσεως δημόσια χρεώγραφα.

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἦλθε καὶ πάλιν ἀρωγὸς κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ἔτος εἰς τὸ χρηματιστήριον, πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν ἐντὸς λογικῶν ὁρίων καὶ διευκόλυνσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξίας κοινοῦ.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ. Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια ἠλαττώθησαν διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, κατελθόντα ἀπὸ δραχ. 4.802.907.375 ἐν τέλει τοῦ 1930 εἰς δραχ. 4.002.998.595 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1931. Ἀντιστοίχως ἠλαττώθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καλύμματος τῆς κυκλοφορίας ἀπὸ δραχμὰς 3.011.404.492,24 εἰς δραχμὰς 1.916.042.449,35. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν κατῆλθεν οὕτως ἀπὸ 62.7 % εἰς 47.87 %, πρὸς δὲ τὴν δυναμικὴν τοιαύτην ἀπὸ 46.11 % εἰς 40.73 %. Ἅμα τῇ ἐγκαταλείψει τοῦ χρυσοῦ κανόνος ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐξεδόθη διάταγμα δι' οὗ ὡς βάσις πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς ὡρίζετο τοῦ λοιποῦ ἀντὶ τῆς λίρας στερλίνας τὸ δολλάριον. Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, ἤτοι τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος δι' εἰδικοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου, συμπληρωθέντος τὴν 8ην Ὀκτωβρίου διὰ νεωτέρου τοιούτου. Οἱ δύο οὗτοι νόμοι, τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διέπουν ἔκτοτε τὰς ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πράξεις ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως, διενεργουμένας μονοπωλιακῶς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπὸ ἄλλων Τραπεζῶν, διὰ λογαριασμὸν ὅμως ταύτης. Ἡ δὲ χορήγησις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος γίνεται κατόπιν αἰτήσεως καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λίρας διὰ τοῦ δολλαρίου ηὐξήθη καὶ ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 9 % εἰς 12 %, ὑποβιβασθεὶς εὐθὺς ὡς ἐκόπασεν ὁπωσδήποτε ὁ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς λίρας δημιουργηθεὶς σάλος, ἤτοι κατ' Ὀκτώβριον, εἰς 11 %. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸ ἐπιτόκιον ηὐξήθη ἐκ νέου εἰς 12 %, ὑπεβιβάσθη ὅμως καὶ πάλιν κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου, εἰς 11 % ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον καὶ παραμένει ἔκτοτε. Ὡς μέτρον προνοίας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετέτρεψε, κατ' Ὀκτώβριον ἐπίσης, μέρος τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα διαθεσίμων της εἰς αὐτούσιον χρυσόν. Οὐχ ἧττον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν τὸ κάλυμμα τῆς κυκλοφορίας ἔβαινε πλέον, παρ' ὅλην τὴν στενότητα παραχωρήσεως συναλλάγματος μειούμενον σοβαρῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐεξήγητον. Εἰς τοὺς πραγματικοὺς λόγους, τοὺς ἀνακόψαντας τὴν ἔλευσιν ξένων κεφαλαίων ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς προϊόντων καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν προκαταβολῶν, πιστώσεων καὶ δανείων,
καὶ μειώσαντες προσέτι τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀδήλους πόρους τῆς χώρας (τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα π. χ. ἠλαττώθησαν ἀπὸ δολλάρια 40.666.472 τὸ 1930 εἰς δολλάρια 32.387.621 τὸ 1931), προσετέθησαν καὶ ψυχολογικοὶ λόγοι φυγαδεύσεως τοῦ κεφαλαίου, ἀφ' ἑνὸς μὲν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου καὶ ἐντεῦθεν ἐπιτάσεως τῆς κρίσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατ' ἀκολουθίαν τῶν περιοριστικῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐχρειάσθη νὰ ληφθῶσιν, ὅπως ἐλήφθησαν καὶ εἰς πλείστας ἄλλας χώρας καὶ τὰ ὁποῖα ἤγαγον ἐπὶ πλέον εἰς τὴν δημιουργίαν παρανόμου ἐλευθέρας ἀγορᾶς, δι' ἧς ἐκρέει μέγα μέρος τοῦ ἐξ ἀδήλων πόρων εἰσερχομένου εἰσέτι εἰς τὴν χώραν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ Κράτους ἄφησαν πάντοτε σημαντικὰ περισσεύματα. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τελευταίου ἔτους 1931—1932 ὑπελογίσθη ἀρχικῶς ὅτι θὰ ἔκλειεν ἐν ἰσοζυγίῳ, μὲ μικρὸν μάλιστα περίσσευμα. Ἡ παράτασις καὶ ἡ ἐπιδείνωσις τῆς κρατούσης παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως κυρίως ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ ἄλλα γεγονότα συμβάντα μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, συνεπήγαγον σημαντικὴν μείωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων. Οὕτως, ἐκτὸς τῆς δυσμενοῦς ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐπιδράσεως τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἐπῆλθον καὶ ἄλλαι ἐλαττώσεις τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀφειλόμεναι εἰς τὸ χρεωστάσιον Χοῦβερ, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν προϋπολογισμοῦ ἐμειώθησαν κατὰ 80 ἑκατομ. καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, γενομένην κατάργησιν τῶν 3)4 τῆς φορολογίας Οὔλεν, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς ἀπώλεσε περὶ τὰ 50.000.000 δραχμῶν. Ἡ σοβαρωτέρα ἐν τούτοις μείωσις ἐσόδων προέκυψεν ἐκ τῶν ληφθέντων ἀναγκαστικῶν μέτρων πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, λόγῳ μειώσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τελωνιακῶν δασμῶν. Ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα διὰ νὰ κατασφαλισθῇ τὸ κινδυνεῦον νὰ διασαλευθῇ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προέβη εἰς περικοπὰς δαπανῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, εἰς ἀναβολὴν τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ προγράμματος, εἰς ἀναβολὴν διορισμῶν, προαγωγῶν, μεταθέσεων καὶ εἰς περικοπὴν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς περιορισμὸν τῶν προμηθειῶν καὶ ἀποφυγὴν πάσης νέας δαπάνης μὴ ἀπολύτως ἀπαραιτήτου. Ἀφ' ἑτέρου, ἐκτὸς τῆς ἐλαττώσεως τοῦ σκέλους τῶν ἐξόδων, ἐνισχύθη καὶ τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων διὰ τῆς διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων τῆς παρελθούσης χρήσεως, τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων τῶν διαφόρων ὑπουργείων, τῆς συγχωνεύσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν καταργηθέντων εἰδικῶν ταμείων μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους καὶ τῆς ἐξοικονομήσεως διαφόρων ἄλλων κονδυλίων. Ἐξ ἄλλου, παρὰ τὰς μεγάλας δυσχερείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων προσέκρουσεν ἡ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν παρέλειψεν αὕτη νὰ παράσχῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, καὶ ὡρισμένας φορολογικὰς ἀνακουφίσεις καὶ διαρρυθμίσεις (φορολογικαὶ ἐκπτώσεις μέχρι 50 % εἰς τοὺς ὀφειλέτας φόρων παρελθουσῶν χρήσεων, ταμειακαὶ διευκολύνσεις, μείωσις τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος κατὰ 10 % καὶ ἄλλων φόρων, ἁπλούστευσις τῶν ὑφισταμένων φορολογιῶν καθαρᾶς προσόδου, τῆς φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ τοῦ φόρου κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν, ἵδρυσις συμβουλίου ἀμέσου φορολογίας, σύστασις φορολογικῶν δικαστηρίων κλπ.)

Οὕτως ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1931—1932 δὲν θὰ παρουσιάσῃ, ὡς ἐλπίζεται κατόπιν τῶν ληφθέντων μέτρων, ἔλλειμμα, ἀλλ' ὁ προσεχὴς προϋπολογισμὸς ἐμπνέει σφοδρὰς ἀνησυχίας. Πρὸ τῆς δυσαρέστου ταύτης τροπῆς τῶν πραγμάτων καὶ τῆς σταθερᾶς μειώσεως τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα διαθεσίμων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην, τὸν Ἰανουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, ν' ἀποταθῇ πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. ἀντιπροσωπευομένων Δυνάμεων καὶ πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε., ἐκθέσασα εἰλικρινῶς τοὺς λόγους οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τὰ νέα μέτρα ἅτινα προτίθεται αὕτη νὰ λάβῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς παροδικῆς, ὡς πιστεύεται, ἀδυναμίας, εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ τόπος, καὶ ζητήσασα τὴν συνδρομὴν τῶν πιστωτριῶν τῆς Ἑλλάδος χωρῶν καὶ τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς προσωρινὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν αὐτῆς διὰ θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν μέτρων ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἀντεπεξέλθωμεν τὴν δύσκολον περίοδον τῆς κρίσεως καὶ δυνηθῶμεν ν' ἀγάγωμεν εἰς πέρας τὰ ἀρξάμενα παραγωγικὰ ἔργα. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν διαβημάτων τούτων τῆς κυβερνήσεως καὶ αἰτήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Ἄγγλος οἰκονομολόγος κ. Νημάγιερ καὶ ἐμελέτησε κατ' ἐντολὴν τοῦ συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν κατάστασιν τῆς χώρας. Τὰ πορίσματά του ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν συνελθοῦσαν κατὰ Μάρτιον ἐν Παρισίοις δημοσιονομικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις ὑπέβαλε τὰ πορίσματά της εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. συνερχόμενον ἐν Γενεύῃ τῇ 12 τρέχοντος μηνός. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε., ἐκτιμῶσα δεόντως οὐ μόνον τὰς δυσκόλους περιστάσεις, ἃς διέρχεται μεθ' ὅλου τοῦ κόσμου ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ καὶ τὴν συνέπειαν, ἣν μετὰ τόσων θυσιῶν ἐν μέσῳ ἀντιξόων περιστάσεων ἐπέδειξεν αὕτη πάντοτε πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της, θὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν σύμφωνον πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις.

Περαιτέρω θὰ χρειασθῇ ὅπως τὸ κράτος λάβῃ, μετὰ βαθεῖαν καὶ ἐξονυχιστικὴν μελέτην, ἀκουομένων καὶ πάντων τῶν ἁρμοδίων παραγόντων, ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα ἐν ἀμοιβαίᾳ συνοχῇ καὶ ἁρμονίᾳ, ἅτινα θὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς πλάστιγγος τῶν συναλλαγῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Τὰ μέτρα κατ' ἀνάγκην θὰ εἶνε σκληρά, θὰ γίνωσιν ὅμως ἀνεκτὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, διότι θὰ ἐννοήσῃ ὅτι αἱ θυσίαι αὗται εἶνε ἀναγκαῖαι διὰ τὴν σωτηρίαν του. Τὰ μέτρα ἄλλως τε ταῦτα δὲν θὰ ἔχωσι διαρκῆ τὸν χαρακτῆρα, προωρισμένα ν' ἀρθῶσιν, ὅταν θὰ ἐπιφέρωσι τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ αἰθριάσῃ ὁ διεθνὴς οἰκονομικὸς ὁρίζων.

⁂

Πάντως ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ὀργανωθῇ εἰς συγχρονισμένον οἰκονομικὸν Κράτος, τεῖνον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς του διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀτελῶν μεθόδων, αἵτινες διέπουσιν ἤδη αὐτήν, διὰ ν' ἀποβῇ σὺν τῷ χρόνῳ ὅσον ἔνεστιν αὐτάρκης εἰς τὰ εἴδη, ἅτινα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὸν τόπον. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἶνε ἀνεπαρκὴς πλέον ὑπὸ τὴν παροῦσαν διαμόρφωσιν τῶν πραγμάτων νὰ ὀργανώσῃ καὶ βαστάσῃ εἰς τοὺς ὤμους της τοιαύτην προσπάθειαν. Οὕτω τὸ καθῆκον τοῦ κράτους διαγράφεται σαφές. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ ταύτῃ καὶ μέγιστον περιθώριον κινήσεως ἔχομεν καὶ δὲν πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς δυσχερείας, ὑφ' ἃς ταλανίζονται τὰ ἐξαγωγικὰ κράτη πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τῶν προϊόντων των. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐξαγωγικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, ταῦτα καὶ ὀλίγα καὶ ἐκλεκτὰ εἶνε καὶ δὲν θὰ παρουσιάσουν ἀνυπερβλήτους δυσχερείας πρὸς διάθεσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς δεόντως ρυθμιζομένου.

Εἶνε βέβαιον ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, καὶ ἂν παραδεχθῶμεν τοὺς ἀριθμοὺς τῆς πλέον αἰσιοδόξου στατιστικῆς, εἶνε ἀνίκανον νὰ διαθρέψῃ, ἔστω καὶ ἐν σχετικῇ ἐπαρκείᾳ, πληθυσμὸν 6 ½ ἑκατομ. αὐξανόμενον ἐτησίως κατὰ 80.000—100.000 ψυχῶν καὶ μὴ ἔχοντα διέξοδον ἔξω τῶν ὁρίων τῆς χώρας. Εἶνε ἀνάγκη κατὰ συνέπειαν τὸ εἰσόδημα τοῦτο ν' αὐξηθῇ, οἱ δὲ τεχνικοὶ παράγοντες πιστεύουσιν ἀκραδάντως ὅτι τοῦτο καὶ δυνατὸν καὶ εὐχερὲς εἶνε, καὶ δὴ εἰς μεγάλην κλίμακα. Πάντως εἶνε ἀπαραίτητον. Ἡ ἀπόδοσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων πολλοστημόριον μόνον τοῦ περιθωρίου αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καταλαμβάνει. Τὸν μεγαλύτερον τομέα κατέχει ἡ βελτίωσις καὶ ἡ συστηματοποίησις τῶν μέσων καὶ τῶν μεθόδων τῆς παραγωγῆς, ἰδίᾳ τῆς γεωργικῆς. Δὲν παραγνωρίζομεν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀποδοτικότητα τῶν γενομένων προσπαθειῶν, τοὐναντίον πιστεύομεν ὅτι ὁ σχετικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ὀλίγων τελευταίων ἐτῶν ὑπερβαίνει τὴν σχετικὴν ἐργασίαν ὁλοκλήρων προηγουμένων δεκαετηρίδων. Ἀλλ' ὑπολείπονται πολλά, ἅτινα πρέπει νὰ περιλάβῃ πρόγραμμα ἀρτίως διαγραφόμενον καὶ πυκνῶς ἐφαρμοζόμενον, διότι οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

Μόνον τοιοῦτον πρόγραμμα, ἐκτελούμενον παρ' ἁρμοδίων καὶ ἐμπνευσμένων προσώπων, πιστευόντων εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς φυλῆς καὶ τῆς χώρας, θὰ βελτιώσῃ τὴν δυσμενῆ οἰκονομικὴν πλάστιγγα, θὰ στηρίξῃ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, θὰ ἐξασφαλίσῃ προϋπολογισμὸν πολιτισμένου κράτους καὶ θὰ παράσχῃ τὴν ἄνεσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς.

Ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος καὶ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀποτελοῦν τὸ ὑγιὲς καὶ σταθερὸν βάθρον τῆς οἰκονομίας καὶ εἰς αὔξησιν ἀμφοτέρων τούτων δέον νὰ τείνωσιν αἱ προσπάθειαι τῶν κυβερνήσεων, τῶν ὀργανισμῶν καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ποθητῆς εὐημερίας. Τὰ τεχνικὰ μέτρα δυνατὸν νὰ εἶνε χρήσιμα καὶ ἐπιβεβλημένα προσωρινῶς πρὸς διατήρησιν τῆς καταστάσεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῶν ἄλλων βασικῶν προσπαθειῶν, ἀλλὰ δὲν σώζουσιν, οὔτε θεραπεύουσι μονίμως παθητικὴν κατάστασιν, οἵαν δημιουργεῖ ἀνεπαρκὲς ἐθνικὸν εἰσόδημα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως καὶ πρὸ παντὸς δέον νὰ διατηρηθῇ πάσῃ θυσίᾳ ἀμείωτος ἡ ἀκεραιότης τῆς πίστεως τῆς χώρας. Ἂν ἐν τῷ σημερινῷ πυκνῷ πλέγματι συμφερόντων καὶ σχέσεων ἡ πίστις ἀποτελῇ δι' ὅλα τὰ ἔθνη ἐφόδιον ἀνεκτιμήτου ἀξίας διὰ τὴν πρόοδον καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν, διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις πάντοτε, ὡς ἀποδεικνύει ἡ οἰκονομικὴ της ἱστορία, ἔζησε διὰ τῆς ἐξωτερικῆς βοηθείας (κυρίως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐργαζομένων τέκνων της), καλυπτούσης τὰ κενὰ καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν προσόδων της, ἡ πίστις ἀποτελεῖ στοιχεῖον ἀπαραίτητον, βασικὸν στοιχεῖον ζωῆς. Οἱονδήποτε κέρδος, ὁσονδήποτε μέγα, ὅπερ ἠθέλομεν περισώσῃ ἐκ παραβιάσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας, θὰ εἶνε φευγαλέον καὶ πενιχρὸν ἀπέναντι τῆς ζημίας, ἣν θὰ ὑποστῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ οἰκονομία μας, δημοσία καὶ ἰδιωτική, ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἧς τοσαύτην ἔχομεν ἀνάγκην ἰδίᾳ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐξοπλισμοῦ μας.

* * *

Ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως ταύτης τῆς περιπετειώδους οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἐπεδεινώθη σοβαρῶς κατ' αὐτό. Μοιραῖον ἦτο ἑπομένως νὰ προσβληθῇ καὶ ἡ χώρα ἡμῶν ἐκ τῆς κατατρυχούσης τὴν ἀνθρωπότητα ὀξείας νόσου. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ ὑπὸ πάντων ποθητὴ συνεργασία τῶν λαῶν θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν δι' ὅλους, οὕτως ὥστε, ἐκλειπόντων τῶν αἰτίων τῆς παρατεινομένης διεθνοῦς κρίσεως καὶ αἰρομένων τῶν ἐπιπροσθούντων εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶν ἐμποδίων, νὰ δυνηθῶσι ταῦτα νὰ ἐπουλώσουν τὰς πολλὰς αὐτῶν πληγάς, χωροῦντα μὲ νέας δυνάμεις καὶ ἐν ἀπολύτῳ μεταξύ των συμπνοίᾳ πρὸς τὰ ὑψηλότερα ἐκεῖνα ἐπίπεδα πνευματικῆς προόδου καὶ ὑλικῆς εὐημερίας, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος δύναται ἀναμφισβητήτως καὶ δικαιοῦται νὰ φθάσῃ. Ὅσον ἀφορᾷ δ' ἡμᾶς, ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, τοῦ ὁποίου ἡ εὐαγία, ἡ σωφροσύνη, ἡ λιτότης καὶ ἡ καρτερία εἶνε ὄντως μεγάλαι ἀρεταί, αἰρόμενος εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ κωφεύων εἰς ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις καὶ κακοβούλους εἰσηγήσεις, θὰ κατανοήσῃ πλήρως καὶ θ' ἀποδείξῃ εὐπράκτως, ὅτι οἱ λαοὶ μόνον διὰ σιδηρᾶς πειθαρχίας εἰς τὰς νομίμους κυβερνήσεις αὐτῶν, δι' ἀόκνου καὶ ἐπιμόχθου ἐργασίας, δι' αὐστηρᾶς οἰκονομίας, διὰ περιορισμοῦ ὄχι ἁπλῶς τῶν δαπανῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκῶν, διὰ συνέσεως καὶ ἐν πατριωτισμῷ δύνανται νὰ προαχθῶσι καὶ νὰ εὐημερήσωσιν. Εἰς τὴν καταβληθησομένην οὕτως ἐντατικὴν προσπάθειαν βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν τῆς ἡμετέρας χώρας, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ πέρυσιν, ὅπως ἀνέκαθεν, θὰ ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας, θέτουσα προθύμως καὶ πατριωτικῶς εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τὰς ὑπηρεσίας, τὸ κῦρος καὶ τὴν ὑλικὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Δροσοπούλου, τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931 ἐπεκυρώθη ἡ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου γενομένη κατὰ τὸ 1931 ἐκλογὴ τῶν κ.κ. Ἀλ. Διομήδη καὶ Ἀντ. Μπενάκη ὡς συμβούλων.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
Νο 5 ΠΛΑΚΕ Δρχ. 6.

ΑΤΕΛΙΕ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ ΣΠΑΧΗ
ΒΟΥΛΗΣ 1. ΑΘΗΝΑΙ
Νο 5
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α·Β·Ε·Σ· ΑΘΗΝΑΙ
5

γιὰ κείνους ποὺ ἰά προτιμοῦν σ' ἕνα κομψὸ κουτί.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ "ΧΡΟΝΟΣ" ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΣΧΟΝΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΚΡΑΤΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΟΒΗΘΗ Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ ΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐπικειμένη σύνοδος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., ὁρισθεῖσα διὰ τὴν 12ην τρ., προκαλεῖ ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τονιζούσης ἀπεριφράστως ὅτι αἱ δυσχέρειαι τῶν μικρῶν κρατῶν ὀφείλονται πρὸ πάντων εἰς τὰ γενικὰ αἴτια τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καὶ ἑπομένως ἄνευ τῆς καταστολῆς τῶν αἰτίων τούτων εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀνακούφισις τῶν μικρῶν χωρῶν. Ἡ σύστασις τῆς δημοσιονομικῆς ὅπως ἐξευρεθῇ κατεπειγόντως τρόπος ἐνισχύσεως τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν ἐπικροτεῖται γενικῶς, ὑποδεικνύονται δὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ οἱ ὑφιστάμενοι εὐρύτεροι κίνδυνοι εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελε προληφθῇ ταχέως ἡ οἰκονομικὴ κατάρρευσις τῶν ὡς ἄνω κρατῶν.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ»

Ὁ «Χρόνος» ἀφιερώνει κύριον ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζει ὅτι τὸ ἀγωνιῶδες πρόβλημα τῶν κρατῶν τῆς κεντρικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης δύναται νὰ ἔχῃ φοβερὰς ἀπηχήσεις εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, δεδομένης τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων ταύτης μετὰ τῶν ἐν λόγῳ κρατῶν. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἐνώπιον τοῦ κινδύνου τούτου, λέγει ὁ «Χρόνος». Εἶναι ἀνάγκη, προσθέτει, ὅπως προληφθῇ ἡ κατάρρευσις τῶν ὡς ἄνω κρατῶν καὶ ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς αὐτὰ ν' ἀνασυνταχθοῦν, πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς εἰδικὸν δάνειον διὰ τὰ κράτη ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης.

Προβλέπεται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συζητηθῇ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Λονδίνου μεταξὺ τῶν συναντηθησομένων ἐκεῖ ἀντιπροσώπων τῶν Μ. Δυνάμεων ὥστε τὸ ἔδαφος νὰ εἶναι ἕτοιμον κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. ἐν Γενεύῃ.

Η ΜΟΡΦΗ
ΤΩΝ ΧΟΡΗΓΗΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 2. (Ἀθην. Πρ.). — Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνακοινωθὲν χθὲς κείμενον τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγνώσθη ὅτι προτείνει ὅπως τὰ παρασχεθησόμενα, εἰς τὰ ἔχοντα ἀνάγκην οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Κράτη, δάνεια εἶναι τοῦ ἰδίου τύπου μὲ τὰ δάνεια συνδρομῆς τὰ παρασχεθέντα κατὰ τὸ 1923. Ἡ διάρκεια τῆς καταβολῆς των δὲν θὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 3—5 ἐτῶν. Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ ἐξοφλοῦνται διὰ τοῦ προϊόντος ἄλλων μακροπροθέσμων δανείων τὰ ὁποῖα αἱ ὀφειλέτιδες χῶραι θὰ συνάψουν. Ἐπίσης αἱ ἐν λόγῳ χῶραι θὰ ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Κ. Τ. Ε. θὰ ὑποδείξῃ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων των οἰκονομικῶν καὶ τῶν τῆς Ἐθνικῆς των Τραπέζης.

Ἡ ἔκθεσις ἐν τέλει ἐξαίρει τὸ σχέδιον τῆς παραδουναβίου οἰκονομικῆς ἑνώσεως.

ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Μιλλιέτ» ἀναφερομένη εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Τουρκία θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξεύρῃ χρήματα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν της.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΜΗ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΛΩΖΑΝΝΗΝ

ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος συνειργάσθη χθὲς ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἀπεφασίσθη κατόπιν ληφθεισῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληροφοριῶν, ὅπως μὴ μεταβοῦν εἰς Γενεύην κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., τὴν μεταπροσεχῆ Τρίτην, καθ' ἣν πρόκειται νὰ συζητηθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος, οὔτε ὁ κ. Μαρῆς. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐλήφθη διότι κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίας ἡ συζήτησις ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Δημοσιονομικῆς θὰ εἶναι τυπική, ἡ κρατοῦσα δὲ διάθεσις εἶναι ὅπως ἐγκριθοῦν χωρὶς καμμίαν τροποποίησιν αἱ κατὰ μέρος προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἑνὸς ἑκάστου τῶν προσφυγόντων εἰς αὐτὴν κρατῶν.

Τὴν Κυβέρνησιν θ' ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κ. Πολίτης, θὰ μεταβῇ δ' ἐντεῦθεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κ. Μαντζαβῖνος.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδερὸς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι δὲν θὰ μεταβῇ οὔτε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Γενεύην, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι καθίσταται ἀναγκαία ἡ παρουσία του ἐνταῦθα λόγῳ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, συγκληθείσης διὰ τὴν 20ήν τρέχοντος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι ἀφίκοντο ἐκεῖ ἑπτὰ Πορτογάλλοι πολιτικοὶ ἐξόριστοι, ἐν οἷς καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν Μαχάντο. Οἱ Πορτογάλλοι πολιτικοὶ ἔρχονται ἐκ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἀφοῦ κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἐκ μιᾶς μικρᾶς νησῖδος τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὅπου ἐφρουροῦντο καὶ ὅπου εἶχον μεταφερθῇ κατόπιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῆς 26ης Αὐγούστου τοῦ 1931. Οἱ φυγάδες εἶχον ἀπομακρυνθῇ τῆς νησῖδος εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρατοῦντο δι' ἑνὸς μικροῦ πλοιαρίου πλησίον δὲ τῆς Σιγκαπούρης ἓν διερχόμενον Ὁλλανδικὸν πλοῖον τοὺς περιεσυνέλεξεν. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθησαν εἰς Μασσαλίαν, ὅπου ἀπεβιβάσθησαν μετὰ πολλῶν Ρώσσων μενσεβίκων ἀπελαθέντων ὑπὸ τῶν Σοβιέτ.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατηρτίσθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ ἐνταῦθα Βαλκανικῆς ἑβδομάδος. Σχετικῶς μὲ τὴν ταχυδρομικὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἀναμένει ὅπως προηγηθῇ τοιαύτη ἕνωσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας.

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ Ο ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς, χθὲς τὴν 9 ½ πρωϊνὴν κατέπεσαν εἰς τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου ὄγκοι χώματος.

Ἡ κατάπτωσις ἐσημειώθη εἰς τὸ ἐπισφαλὲς μέρος τῆς Στερεᾶς. Κατόπιν τούτου ἡ διάβασις πλοίων διὰ τῆς διώρυγος ἀπηγορεύθη μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Διώρυγος ἐλήφθησαν σύντονα μέτρα πρὸς ταχυτέραν ἀπόφραξιν αὐτῆς.

Τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἀπέπλευσαν χθὲς ἐκ Πειραιῶς καὶ ἐπρόκειτο νὰ διέλθουν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου θὰ κάμουν τὸν περίπλουν τῆς Πελοποννήσου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΣΑ ΝΑ ΑΝΕΥΡΗ ΨΗΛΑΦΗΤΕΙ ΣΑΝΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΚΜΑΙΕΥΣΗ ΤΗΝ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΝ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΟΝΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῶν κύκλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνεκοινώθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ ἡμερῶν καταβάλλεται ἐπίμονος προσπάθεια ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀνεπισήμως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ φιλικοῦ της τύπου διὰ νὰ ἐκμαιευθῇ ὁπωσδήποτε ἀνακοίνωσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Ἐμφανίζεται δὲ τὸ κόμμα ὡς στερούμενον προγράμματος ἢ ὅτι ἀπέφυγε μέχρι τοῦδε ἐπιμελῶς νὰ ἐκφράσῃ γνώμας ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς.

Ἡ πραγματικότης, ἐν τούτοις, εἶνε ἐντελῶς διάφορος. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἀφότου διὰ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1926 ἀποκατεστάθη ὁ ὁμαλὸς κοινοβουλευτικὸς βίος, ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἀνελήφθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἡ προσπάθεια τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ τόπου, καθώρισε σαφεῖς κατευθύνσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἐνεδεικνύετο ν' ἀκολουθηθῇ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἀπόψεις ἐκεῖναι καὶ ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθη ἡ νόμῳ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς, καὶ ὡς πρὸς τὴν διχοτόμησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τέλος ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς χρηματοδοτήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων —ἀπόψεις εἰς τὰς ὁποίας, ἐπιμένον, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς — ἐδικαιώθησαν ἀπολύτως ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταγενεστέραν ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Μέρος τῶν ἀπόψεων ἐκείνων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶχεν υἱοθετήσει ὁ Πρόεδρος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαβὼν ὅμως τὴν Ἀρχήν, τὰς ἐφήρμοσε κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προκύψουν μειονεκτικὰ ἀποτελέσματα, ἀφοῦ ἐθίγη αὐτὴ ἡ πίστις τοῦ Κράτους. Ἠκολούθησε δὲ καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν ἡ Κυβέρνησις οἰκονομικὴν πολιτικήν, μὴ βασιζομένην εἰς σταθερὸν καὶ μελετημένον πρόγραμμα, ἀλλὰ ἀποτελοῦσαν ἀτελεύτητον σειρὰν αὐτοσχεδιασμῶν καὶ προχειρολόγων μέτρων. Συνεπείᾳ τῆς τακτικῆς ταύτης εὑρέθη ἡ χώρα οἰκονομικῶς ἐξησθενημένη καὶ ἀπαράσκευος, ὅταν τὸ παρελθὸν φθινόπωρον παρεσύρθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διεθνῆ κρίσιν. Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προσφάτως ὡμολόγησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ ὀξύτης τῆς διεθνοῦς κρίσεως ἡ ἐκδηλωθεῖσα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον δὲν ἦτο κάτι τὸ ἀπρόοπτον, ἀλλὰ τοὐναντίον ἦτο ἀναπόφευκτος, τὰ δὲ προμηνύματά της διεφάνησαν ἀπὸ τῆς μεγάλης χρηματιστηριακῆς κρίσεως τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὸ 1929.

ΑΙ ΜΑΤΑΙΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐπιμόνως εἰς πᾶσαν παρεχομένην αὐτῷ εὐκαιρίαν καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰς μετὰ τοῦ λαοῦ ἐπικοινωνίας τοῦ Ἀρχηγοῦ του καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν φιλικῶν του ἐφημερίδων, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιτικὴν τῶν αὐτοσχεδιασμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτραυμάτιζον τὴν πίστιν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀλογίστου σπατάλης εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ ὑπεδείκνυε ὅτι ἐπεβάλλετο ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐνδεικνυομένην πολιτικὴν τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς νοικοκυρωσύνης.

Ἀλλ' οὔτε αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐκεῖναι ὑποδείξεις, οὔτε αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα, ἐπερχόμενα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, ἴσχυσαν διὰ νὰ καταπείσουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ ἐγκαίρως τακτικήν.

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ τελευταῖον παραγωγικὸν δάνειον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ καλυφθῇ, ἐκτεθὲν εἰς δημοσίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγγραφὴν —καὶ ἦτο τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν δάνειον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἔμενεν ἀκάλυπτον κατὰ τὴν ἔκδοσίν του— παρ' ὅλον ὅτι ὁ τέως Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Διομήδης, μόλις ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης μετὰ τὸ «Φλοττάρισμα» τοῦ δανείου, ἐτόνισε καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ὅτι ἐφ' ἱκανὸν χρόνον θὰ εἶνε ἀνέφικτος ὁ ἔξωθεν δανεισμός, ἡ Κυβέρνησις ἐξηκολούθησε τὴν πολιτικὴν τῆς πολυτελείας καὶ τῆς σπατάλης, πιστεύουσα ὅτι ἡ ἐκ ταύτης οἰκονομικὴ ἐξασθένησις τῆς χώρας θὰ ἦτο καὶ πάλιν δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθῇ διὰ τοῦ ἔξωθεν δανεισμοῦ.

ΠΟΤΕ ΜΟΝΟΝ
ΑΝΕΝΗΨΕΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Μόνον ἡ ὀξύτης, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν εἰς τὴν διεθνῆ κρίσιν ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἔφερε τὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν διὰ σπασμωδικῶν καὶ προσωρινῶν μέτρων ἀπέβλεψεν ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν ὁλοκλήρους μῆνας ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν, μολονότι ἐγκαίρως καὶ πάλιν τὸ Λαϊκὸν κόμμα διὰ παντὸς μέσου τὸ ὁποῖον διαθέτει τῆς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν καὶ διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μέτρων καὶ διὰ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους συνεπήγετο ἡ μὴ ἐφαρμογὴ ὁριστικῶν μέτρων, ἀπορρεόντων ἀπὸ μελετημένον καὶ πλῆρες πρόγραμμα ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως.

Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰς συστάσεις αὐτάς, ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία σήμερον ἐπιζητεῖ νὰ ἐμφανίσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὡς ἀρνηθὲν καὶ γνώμας κἂν νὰ διατυπώσῃ περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης ἀντιμετωπίσεως τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, δὲν παρέλειψε νὰ ἀσκήσῃ τότε ὁλόκληρον συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ κόμματος διὰ νὰ τὸ παραστήσῃ ὡς κεκηρυγμένον δῆθεν ὑπὲρ τῆς πληθωρικότητος καὶ τῆς ἐκμηδενίσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος!

Καὶ ὅταν τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου, οἰκονομολογικὴ προσωπικότης, στενῶς συνδεδεμένη πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὁ κ. Δημ. Μάξιμος, ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς γνώμας του περὶ τῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία ἔδει ν' ἀκολουθηθῇ πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως τῆς σταθερότητος τῆς δραχμῆς καὶ πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν πόρων διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ κατειρωνευθῇ τὰς γνώμας τοῦ κ. Μαξίμου, νὰ τὰς ἐπικρίνῃ ὡς ἐπικινδύνους διὰ τὴν πίστιν τῆς χώρας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ νὰ τὰς χαρακτηρίσῃ ὡς σάλπισμα χρεωκοπίας!

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΑΣ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ

Τὰς γνώμας ἐν τούτοις ταύτας, τὰς τόσον πανηγυρικῶς ἀποκηρυχθείσας, ἡ ἰδία Κυβέρνησις υἱοθέτησε μετὰ τέσσαρας μῆνας, ζητήσασα ἀπὸ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ ἀναστολὴν τῆς μεταφορᾶς εἰς συνάλλαγμα τῶν τόκων μέχρις ὅτου δοθῇ ἡ πενιχρὰ ἐνίσχυσις τῶν 2 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ τὸ κάλυμμα τῆς δραχμῆς κατῆλθεν ἀπὸ 44.06 %, εἰς 27.85 %.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερὸν ὅτι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐστερεῖτο προγράμματος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἶνε ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη στερεῖται κατ' οὐσίαν προγράμματος, βαδίζουσα ψηλαφητεὶ εἰς ἀναζήτησιν σανίδος σωτηρίας, τὴν ὁποίαν ἕως χθὲς ἀνέμενεν ἀπὸ τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διὰ νὰ καταλήξῃ σήμερον ἀναζητοῦσα αὐτὴν εἰς τὴν χρεωκοπίαν, χωρὶς καὶ νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ τὴν ὁμολογήσῃ, ἀλλ' ἐπιδιώκουσα νὰ τὴν ἐκμαιεύσῃ ὡς πολιτικὴν ὑποδεικνυομένην ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως».

Η ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΜΠΕΛ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΔΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 2. [Τηλ)φικῶς]. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερροίας ὅτι εἰς τὸ ἐκεῖ κακουργιοδικεῖον ἤρχισε χθὲς ἡ δίκη διὰ τὰς περυσινὰς ἀντιεβραϊκὰς σκηνὰς τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὸ ἑδώλιον τῶν κατηγορουμένων κάθηνται οἱ Δ. Καφαντάρης, Μαυρομμάτης, Βελλίδης, Ἀμπατζίδης, Νικολαΐδης, Ταξίδης καὶ Τοσουλίδης, κατηγορούμενοι ἐπὶ ἐμπρησμῷ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ συνοικισμοῦ «Κάμπελ». Ἐπίσης οἱ Κοσμίδης καὶ Χαρτόπουλος τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως «Ἑλλὰς» καὶ Φαρδῆς, ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία», κατηγορούμενοι ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ. Οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἀνέρχονται εἰς 28, εἶνε δὲ ἅπαντες Ἰσραηλῖται. Ἐκλήθησαν ἐπίσης καὶ 25 μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως.

Λόγῳ τοῦ ὅτι συνεκεντρώθησαν ἐνταῦθα πολλὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Ε. ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐλήφθησαν ἐξαιρετικὰ μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κακουργιοδικείου ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἰδιαιτέρων εἰσιτηρίων.

Ὁ μάρτυς Ἰωσὴφ Γιαγκοέλ, διερμηνεὺς τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος, λέγει ὅτι εἰδοποίησε τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν ἐκ τῶν προτέρων νὰ παρακολουθηθῇ ὁ συνοικισμὸς καὶ ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ ὀφείλεται εἰς τὰς ἀντισημιτικὰς τάσεις καὶ τὴν σχετικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν ἐφημερίδων εἰς τὰς ὁποίας ἐργάζονται οἱ κατηγορούμενοι.

Ἐπίσης ὁ μάρτυς ὑποστηρίζει ὅτι τὴν ἀντιεβραϊκὴν κίνησιν ἐδημιούργησαν οἱ τρεῖς ἐκ τῶν κατηγορουμένων διὰ τῆς ἀρθρογραφίας των καὶ τῶν προκηρύξεών των.

Εἷς συνήγορος τῶν κατηγορουμένων ὑπομιμνήσκει ὅτι ἡ ἐξέγερσις ὠφείλετο εἰς τὴν ἀνθελληνικὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Μακαμπὶ εἰς τὸ συνέδριον τῆς Σόφιας δι' ἣν οἱ Ἰσραηλῖται λέγουν ὅτι εἶνε ψευδής.

Καλεῖται κατόπιν ὁ μάρτυς κ. Πουλάκος, δικηγόρος, καταθέτων ὅτι μετέβη παρὰ τῷ κ. Γονατᾷ τὸν ὁποῖον καὶ προειδοποίησε περὶ τῆς προετοιμαζομένης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ Κάμπελ. Ἀτυχῶς ὅμως, λέγει, αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀρχῶν ἦσαν ἄτονοι.

Ὁ μάρτυς τονίζει ὅτι οἱ λόγοι τῆς ἐπιθέσεως ὀφείλονται εἰς τὸν ἐμπορικὸν ἀνταγωνισμὸν Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων.

Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΥΠΕΣΤΗ ΧΘΕΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΝ

Κατόπιν τῆς γνωματεύσεως τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γερουλάνου καὶ Κοντολέοντος, ὁ ἐν τῷ Ζαννείῳ Νοσοκομείῳ νοσηλευόμενος ἀπὸ καιροῦ τέως δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παναγιωτόπουλος ὑπέστη χθὲς ὑπὸ τοῦ χειρουργοῦ κ. Μηνᾶ Σβολοπούλου ἐπιτυχῆ ἐγχείρησιν τῆς σκωληκοειδίτιδος ἐξ ἧς ἀπὸ πολλοῦ ἔπασχεν.

Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος θὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον μέχρι πλήρους ἀποθεραπείας, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται ὅτι, βαίνουσα ὁμαλῶς, θὰ παραταθῇ ἐπὶ εἰκοσαήμερον.

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΤΟΥ 1930β

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέγραψε χθὲς διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τὴν 3ην Μαΐου οἱ κληρωτοὶ τῆς ἀπογραφῆς 1930β, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτησαν 14 μῆνας καὶ 2 ἡμέρας.

Δι' ἑτέρας διαταγῆς ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῆς κλάσεως 1930β μετὰ 14μηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν. Καὶ οὗτοι ἀπολύονται τὴν 3ην Μαΐου

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΦΟΥΛΑΣ

Κληθεὶς προσῆλθε χθὲς καὶ ἀπελογήθη ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Κόλλια ὁ συμβολαιογράφος κ. Γιόρδας κατηγορούμενος ὅτι ὡς ἔνορκος εἰς τὴν δίκην Ἀθανασοπούλου παρέβη τὸν περὶ ἐχεμυθείας νόμον

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΑΝ ΑΙΜΑΤΗΡΑΣ ΣΚΗΝΑΣ ΕΙΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

Τὴν 10ην νυκτερινὴν τῆς χθὲς ταραχώδεις σκηναὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Κοκκινιᾷ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου Πειραιῶς κ. Τζιγδέμογλου, προκληθεῖσα ὑπὸ ἀνθρώπων τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, κατελθόντων ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Κοκκινιάν.

Οἱ ἐν λόγῳ συνεκέντρωσαν καὶ ἄλλους ὁμόφρονάς των ἐν Πειραιεῖ καὶ μεταβάντες ἐν σώματι εἰς Κοκκινιὰν περιέζωσαν τὸ πολιτικὸν προσφυγικὸν γραφεῖον. Ἀμέσως ἤρχισαν νὰ προκαλοῦν τοὺς ἐν αὐτῷ ἐργαζομένους διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς κ. κ. Τζιγδέμογλου, Βεϊνόγλου, Ἀθανασιάδην, Σισμανόγλου καὶ λοιποὺς καὶ ρίπτουν λίθους κατὰ τοῦ γραφείου.

Ὁ κ. Βεϊνόγλου ἐξῆλθε πρὸς στιγμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ὄπισθεν διὰ φονικοῦ ὀργάνου, ἐτραυματίσθη δὲ εἰς τὴν κεφαλήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατωρθώθη νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ ἀστυνομία καὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου δύο ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀπῆλθον ἀμέσως διὰ νὰ ζητήσουν ἐνίσχυσιν. Οἱ ταραξίαι ἐξηκολούθησαν τὴν ἐπίθεσίν των λιθοβολοῦντες τὸ γραφεῖον.

Οἱ ὁμόφρονες πρόσφυγες τοῦ κ. Τζιγδέμογλου τῆς Νέας καὶ Παλαιᾶς Κοκκινιᾶς, πληροφορηθέντες τὰ γενόμενα, ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου, μὲ σκοπὸν νἀντεπιτεθῶσι κατὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς Λέσχης. Χάρις ὅμως εἰς τὴν ψυχραιμίαν τῶν κ.κ. Τζιγδέμογλου, Βεϊνόγλου καὶ λοιπῶν ἀπεφεύχθη ἐπέκτασις τῶν συμπλοκῶν.

Μετὰ πολλὴν ὥραν προσῆλθον ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ οἱ ὁποῖοι καὶ συνέλαβον δύο ἐκ τῶν ἐπιτεθέντων.

Ἐκ τῶν λιθοβολισμῶν ἐτραυματίσθησαν ἐκτὸς τοῦ κ. Βεϊνόγλου καὶ οἱ κ.κ. Τζιγδέμογλου, Σισμάνογλου καὶ Ἀθανασιάδης, ὁ τελευταῖος μάλιστα σοβαρώτερον τῶν ἄλλων.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον οἱ ἀνωτέρω μετὰ τῶν κ. κ. Ζερβοῦ, Ἀνανίδη καὶ Ράλλη ἐπέβησαν τοῦ διὰ τὰς Ἀθήνας λεωφορείου. Εἰς αὐτὸ εἰσῆλθε καὶ ὁμὰς Φιλελευθέρων οἵτινες ἐξηκολούθησαν τὰς ὕβρεις των καὶ τὰς ἀπειλάς των. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἐπεχείρησαν νὰ ἐξαγάγουν περίστροφα, ἀλλ' οἱ πλέον ψύχραιμοι ἐξ αὐτῶν τοὺς ἠμπόδισαν.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἀνωτέρω σκηνὰς ἡ «Πολιτικὴ Ὀργάνωσις Προσφύγων» ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ὁ προσφυγικὸς κόσμος Νέας Κοκκινιᾶς παρέστη μάρτυς θλιβερῶν σκηνῶν αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν τοπικῶν παραγόντων τοῦ κόμματος εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ κ. Τσιγδέμογλου.

Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν τὰ γραφεῖα ὑπέστησαν λιθοβολισμὸν ἐκ μέρους ὀργάνων τῆς λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, τὰ ὁποῖα ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς μὲν τὸν κ. Σπῦρον Ἀθανασιάδην, ἐλαφρῶς δὲ τοὺς κ. κ. Τσιγδέμογλου καὶ Σισμάνογλου.

Ἐπίσης ἐτραυμάτισαν ἐκ τῶν ὄπισθεν διὰ φονικοῦ ὀργάνου τὸν κ. Βεϊνόγλου ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξέλθει ὅπως εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομίαν.

Ὁ προσφυγικὸς κόσμος Κοκκινιᾶς κατάπληκτος ἐκ τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς θρασύτητος ἔσπευσεν αὐθόρμητος νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν πίστιν του εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς προσφυγικῆς ἀνεξαρτησίας».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ.
ΣΤΡΑΤΗΓΗ

Τὸν ὑποψήφιον δήμαρχον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Στρατήγην, ἐπεσκέφθησαν χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διάφοροι ἐπιτροπαὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων γηγενῶν καὶ προσφύγων διαδηλούντων ἐνθουσιωδῶς τὴν ἀφοσίωσίν των.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος, σημαίνων παράγων τοῦ τέως ὑποψηφίου δημάρχου κ. Βαρδοπούλου, ἐδήλωσε πολιτικὴν φιλίαν εἰς τὸν κ. Στρατήγην διότι ὁ κ. Βαρδόπουλος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Μιαούλη καὶ διότι μετέστη εἰς τὰς τάξεις τῶν Φιλελευθέρων κατόπιν ἐξασφαλίσεως διὰ τὸν γαμβρόν του κ. Ματαράγκαν τῆς θέσεως τοῦ νομικοῦ συμβούλου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Στρατήγης ἐπεσκέφθη τὴν Νέαν Κοκκινιάν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Πολιτικὸς Προοδευτικὸς Σύλλογος Ἠπειρωτῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐξέδωκε ἀνακοινωθὲν δι' οὗ δηλοῖ ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Στρατήγη. Ὁμοίως ἡ «Ἀδελφότης τῶν ἀγωνιστῶν Πόντου» δι' ἀνακοινωθέντος της πρὸς τοὺς πρόσφυγας Πειραιῶς, ποιεῖται ἔκκλησιν νὰ ψηφίσουν τὸν κ. Στρατήγην καὶ νὰ καταψηφίσουν τὸν κ. Τσιγδέμογλου ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ὑποψηφιότητός του προσπαθεῖ νὰ διασπάσῃ τὰς προσφυγικὰς ψήφους, κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ «Παμβουρλιωτικὴ Ἕνωσις» δι' ἀνακοινωθέντος της δηλοῖ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ κατέλθῃ εἰς ἀποφασιστικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ κ. Στρατήγη, διότι φρονεῖ ὅτι οὕτω μόνον θὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀντίθεσις τῶν προσφύγων πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἡ πτῶσις τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἀναμένεται. Ἐξορκίζει ἐν τέλει τοὺς πρόσφυγας νὰ ὑπερψηφίσουν τὸν κ. Στρατήγην, διότι οὕτω ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά των.

Οἱ τροχιοδρομικοὶ Πειραιῶς δι' ἐγγράφου των πρὸς τὸν κ. Στρατήγην, ἐδήλωσαν ὅτι ἀπεφάσισαν παμψηφεὶ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑποψηφιότητά του.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΝ

Τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων, θὰ συζητηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Τρίτης. Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην θὰ ἐγκριθῶσι καί τινες προτεινόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τροπολογίαι εἰς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα.

Διὰ τῶν τροπολογιῶν τούτων καθορίζεται, ὅτι οἱ καθυστερούμενοι φόροι τοῦ καταργηθέντος φόρου αἰγοπροβάτων, ἐὰν καταβληθῶσι μέχρι τέλους τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἤτοι μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως 50 %. Καθορίζεται ἐπίσης προκειμένου περὶ τῶν ἀποταμιευτῶν, ὅτι τὸ τέλος χαρτοσήμου διὰ τὰς παρεχομένας εἰς ἐγγύησιν ὑποθήκας, ἐκχωρήσεις κλπ. δὲν ὑπολογίζεται ἀναλογικόν, ἀλλὰ μέχρι 1000 δραχμῶν τὸ ἀνώτατον.

Δι' ἄλλης διατάξεως παρέχονται νέαι προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων τῶν φορολογικῶν παραβάσεων. Καθορίζεται ὁμοίως, ὅτι αἱ ὀφειλαὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, αἱ μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1931—1932, δύνανται νὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον εἰς 10 ἑξαμηνιαίας δόσεις. Ἐπίσης καθορίζεται ὅτι ὁ φόρος διὰ τὰς συναυλίας (ρεσιτὰλ) τῶν ἐντοπίων καλλιτεχνῶν δὲν θὰ εἶνε ἀνώτερος τῶν 10 %.

Ἄλλαι τινὲς τροπολογίαι ἀνάγονται εἰς τὸ χαρτόσημον καὶ εἰς τὸν φόρον δημοσίων θεαμάτων.

ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΕΛΗ

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδείξεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' αὐξήσῃ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τῶν Τ.Τ.Τ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ αὔξησις τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν θὰ εἶνε κατὰ 0.50 λεπτά, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ μίαν δραχμήν. Διὰ τῶν αὐξήσεων τούτων προβλέπεται ὅτι τὰ ταχυδρομεῖα θὰ εἰσπράττουν ἐπὶ πλέον 40—45 ἑκατομμύρια δρ., ποσὸν ὅπερ ἐπαρκεῖ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν. Ὑόρκης..	77.60	78.—
Παρισίων...	3.05	3 11
Λονδίνου...	296.—	306.—
Ἑλβετίας...	15.02	15.26
Ἰταλίας....	3.96	4.11
Αἰγύπτου...	300.—	312.—
Ὁλλανδίας..	31.27	31.69
Στοκχόλμης.	15.60	16 35
Βρυξελλῶν.	2.14	2 22
Βουκουρεστ.	0.44	0 49
Βερολίνου..	18.18	18 93
Βιέννης....	10.50	11.35
Βουδαπέστης	13.—	13.75
Πράγας....	2.27	2.36
Βελιγραδίου.	1.36	1.45
Κων)πόλεως.	35.—	39 —
Σόφιας....	0.54	0.62

ΑΙ ΑΞΙΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τιμαὶ κλεισίματος ἑλληνικῶν δανείων ἀμετάβλητοι. Ἀπεκόμισαν τοκομερίδια (τῆς 1 Ἀπριλίου) τὰ δάνεια 1889, 1893, 1914. Πράξεις ἔγιναν: 1887 38 ¼ — 38 ½, προσφυγικὸν 58 ¼ — 57 ¾ — 55 — 58 — 55 ½, α΄ παραγωγικὸν 39 — 36, κτηματικῆς α΄ 66 ½.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 12.30.—Ν. Ὑόρκης 3.7875, Ἄμστερδαμ 9.37, Παρισίων 96.18, Βρυξελλῶν 27.025, Ἰταλίας 73.25, Βερολίνου 15.925, Ἑλβετίας 19.475.

ΘΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ
ΟΙ ΚΛΗΡΩΘΕΝΤΕΣ ΛΑΧΝΟΙ

Ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Χρέους διεβιβάσθη πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη εἰδοποιεῖται νὰ πληρώσῃ τοὺς κληρωθέντας λαχνοὺς τοῦ πρώτου ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοῦ δανείου τῶν 30.000.000 δραχμῶν. Ἡ πληρωμὴ τῶν λαχνῶν τοῦ μὲν πρώτου ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 5ης τρέχοντος καὶ τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῆς 8ης.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΟΡΑ

Ἡ χθεσινὴ κίνησις εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἦτο περιωρισμένη. Ἐσημειώθησαν δὲ αἱ κάτωθι τιμαί, τὰς ὁποίας παραθέτομεν ἄνευ εὐθύνης:

Συνάλλαγμα. Ἐπὶ Λονδίνου 440 — 445. Ἐπὶ νέας Ὑόρκης 113 — 114.50. Ἐπὶ Παρισίων 4.55 —4.60.

Νομίσματα. Λίρα Ἀγγλίας 450 — 455. Δολλάριον 113 — 114.50. Γαλλ. Φράγκον 23. Μάρκον 27. Χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας 560.

Ὁμολογίαι εἰς χρυσόν. Δάνειον τοῦ 1914 3.800, Προσφυγικὸν (1924) 4.850, Κτηματικῆς Τραπέζης 5.835.

Ὁμολογίαι εἰς δραχμάς. Ἀναγκαστικὸν α΄ 58, β΄ 50, Ἑλλήνων ὑπηκόων 210 — 205, Ἀνταλλάξιμα 8 % 520 — 510, τύπου 6 % 517 — 508, Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως 195 — 190, Πολεμοπαθῶν 36 — 34.

Μετοχαί. Ἐθνικῆς Τραπέζης 57.000, Ἐκδοτικῆς 3.700, Ἀθηνῶν 290.

Ο κ. ΓΟΝΑΤΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥΣ

ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Γονατᾶς, τοῦ ὁποίου ἐζητήθη ἡ γνώμη, σχετικῶς μὲ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ τυφεκισμοῦ τῶν ἕξ, ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν, εἰπὼν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

—Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὁμιλήσω ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Ἂς ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσουν ἄλλοι.

Σημειωτέον, ὅτι ἄλλοτε ὁ κ. Γονατᾶς, ὁμιλῶν εἰς τὴν Βέρροιαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκείνη τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου ἦτο ἐπιβεβλημένη ἐκ λόγων ἀνάγκης.

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΝΕΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἐδέσσης, ὅτι σήμερον ὁ ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας Γ. Λεπίδας, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν δικηγόρων του κ.κ. Δεληβοριᾶ, Παναγιώτου καὶ Οἰκονόμου, μετέβη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ ἐπέδωκε μήνυσιν κατὰ τοῦ Νομάρχου Πέλλης Εὐαγγέλου Χατζοπούλου ἐπὶ καταχρήσει, ἰδιοποιήσει, ἀπάτῃ καὶ ἀπιστίᾳ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου πλούτου, διαπραχθεισῶν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, ποσοῦ ἀνερχομένου εἰς 70.000 δρχ. Ὁ Νομάρχης Πέλλης, ὡς πρόεδρος καὶ διαχειριστὴς τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος, ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς πιστώσεως, ἀνερχομένης εἰς 130.000 δρχ., ἰδιοποιήθη — κατὰ τὸν μηνυτὴν — 70.000 δραχμῶν, ὑπέβαλε δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατάστασιν ψευδῆ ἄνευ δικαιολογητικῶν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκάλεσε τὸν ἀνακριτὴν καὶ τὸν διέταξε νὰ κατάσχῃ τὸν σχετικὸν φάκελλον τῆς διαχειρίσεως τῆς πιστώσεως. Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἀνακριτὴς μετέβη εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν τοῦ εἰσαγγελέως.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας, ὅτι ὁ προφυλακισθεὶς τμηματάρχης τοῦ Δήμου Μαργαριτόπουλος, προέβη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς ἀποκαλύψεις σκανδάλων εἰς βάρος τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου. Κατέθεσε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Κάλφας ἐπλαστογράφει ἀποδείξεις καὶ προεξώφλει αὐτὰς εἰς τὸ Ταμεῖον. Εἰς τοῦτο ἐνέχονται καὶ οἱ δύο δημοτικοὶ ὑπάλληλοι Κοσμίδης καὶ Καραγαβριηλίδης. Αἱ ἀποδείξεις εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ἀνακριτοῦ. Κατετέθη ἐπίσης καὶ ἰδιόχειρος κατάστασις τοῦ Δημάρχου μὲ ὀνόματα ἀργομίσθων. Ἐπίσης ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Κάδης ἦτο συνεταῖρος τοῦ ἐργολάβου καθαριότητος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου καὶ ὑπεβλήθη μήνυσις.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, συνελθοῦσα χθές, ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς ἐκλογῆς. Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως, οἱ ἐκ τῶν μελῶν βουλευταὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐζήτησαν, ὅπως γίνῃ κατ' ἀρχὴν δεκτὴ ἡ πρότασις, ἀρχίσουν δὲ μετὰ τοῦτο αἱ ἐπὶ μέρους συζητήσεις. Ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἔγινε δεκτή, διότι ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων, ὅτι δέον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κανονικὴν ὁδόν. Κατόπιν τούτου ὡρίσθησαν εἰσηγηταὶ ὁ κ. Κουλουμβάκης, ὡς ἀντιφρονῶν καὶ ὁ κ. Μπακάλμπασης, ὡς ἀποδεχόμενος τὴν ἀναλογικήν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν κ.κ. Χαβίνη καὶ Μπακάλμπαση ὑπεστηρίχθη ὅτι δὲν δύναται νὰ προεδρεύῃ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Κουλουμβάκης—ὁ κ. Κουλουμβάκης, ὡς γνωστόν, προεδρεύει ἀντὶ τοῦ κ. Εὐριπαίου, ἀναλαβόντος ὑπούργημα — διότι δι' ἄρθρου του, δημοσιευθέντος εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα, ἐπετέθη κατὰ τῆς ἀναλογικῆς, ὑβρίσας μάλιστα καὶ τοὺς ὑποστηρικτάς της. Ἡ πρότασις, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 11 κατὰ 4.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης δύναται νὰ προδικάσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ εἶνε ἀπορριπτικὴ τῆς προτάσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐκ νέου τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ο ΤΑΡΝΤΙΕ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦ Λονδίνου, ὅτι οἱ ἐκεῖ πολιτικοὶ κύκλοι ἀποδίδ ὁλονὲν καὶ μεγαλυτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν ἐ πίσκεψιν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ θὰ ὑποδεχ τοὺς κ.κ. Ταρντιὲ καὶ Φλαντὲν εἰς τὸν σιδηροδρο κὸν σταθμόν, μεθ' ὃ θὰ παρακαθήσῃ εἰς γεῦμα τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν.

Ἡ πρώτη συνομιλία μεταξὺ τῶν δύο Πρωθ πουργῶν θὰ περιστραφῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀ γλογαλλικῆς συνεργασίας ἐν Λωζάννῃ. Εἶτα αἱ σ νομιλίαι θὰ περιστραφοῦν ἀποκλειστικῶς εἰς ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἑνώσεως τῶν παραδο βίων χωρῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ Λόρδος Λο τοντέρυ θὰ παραθέσῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν γεῦ μα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ταρντιέ, ὅστις θὰ ἀναχωρ σῃ ἐκ Λονδίνου διὰ Παρισίους τὴν προσεχῆ Τρίτ

Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν τετραμερῆ Διάσκε ἐτερματίσθησαν. Ἡ Διάσκεψις αὕτη θὰ προσπ θήσῃ νὰ ἀπολήξῃ εἰς συμφωνίαν ἐπὶ τῶν γενικ γραμμῶν μιᾶς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν π ραδουναβίων κρατῶν, χωρὶς νὰ παραβλάπτωντ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν τεσσάρων Μεγ λων Δυνάμεων. Ἡ κρίσιμος κατάστασις τῶν κρ τῶν τῆς κεντρικῆς καὶ τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρ πης ἀναγνωρίζεται πλήρως ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη τ παροχῆς οἰκονομικῆς, ἠθικῆς καὶ δημοσιονομικ συνδρομῆς πρὸς αὐτά.

Ο «ΧΡΟΝΟΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ παρισιν «Χρόνος» ἀσχολούμενος μὲ τὰς προσεχεῖς συζητή σεις τῆς Γενεύης τονίζει ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιο νομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε. συνταχθεῖσα (ἀπολύτως ἀμερολήπτων οἰκονομικῶν προσωπικ τήτων δικαιολογεῖ πλήρως τὴν πρότασιν τὴν ὑπο βληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν σύμπηξιν οἰ κονομικῆς ἑνώσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν.

«Ἡ ἔκθεσις — ἐξακολουθεῖ ὁ «Χρόνος» — ἀποτε λεῖ ἐξαιρετικὸν προοίμιον τῶν διαπραγματεύσεω τοῦ Λονδίνου. Ἄλλωστε ἡ Βιέννη, ἡ Βουδαπέστ καὶ ἡ Πράγα ἀρχίζουν ἤδη ἀντιλαμβανόμεναι πλή ρως ὅτι πρόκειται περὶ εἰλικρινοῦς ἔργου, ξένο οἱασδήποτε ἰδιαιτέρας πολιτικῆς ὑστεροβουλία καὶ τὸ ὁποῖον θ' ἀποβῇ γόνιμον εἰς ἀποτελέσματ δι' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Ο ΙΣΜΕΤ ΚΑΙ Ο ΡΟΥΣΔΗ ΘΑ ΜΕΤΑΒΟΥΝ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης θὰ μεταβῇ ἐκ νέου εἰς τὴν Διάσκε ψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, εἰς Γενεύην. Ἀκολούθως ἐ πιστρέφων ἐνταῦθα, θὰ συνοδεύσῃ εἰς Μόσχαν τὸν πρωθυπουργὸν Ἰσμὲτ πασᾶν. Ἐντεῦθεν θ' ἀναχω ρήσουν τὴν 25ην Ἀπριλίου, τὸ δὲ ταξείδιόν των θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ 15ήμερον. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ταξείδι ον εἰς Ρώμην.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΣΚΕΛΕΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγρα φοῦν ἐκ Παρισίων, ὅτι παρὰ τὸ Ἀρρὰς ἀνευρέθη σαν 361 σκελετοὶ νεκρῶν τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἐξηκριβώθη ὅτι πρόκειται περὶ Γερμανῶν στρατιωτῶν.

ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΜΟΝΟΠΩΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Πρωθυπουργός, μελετᾷ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς μονοπωλήσεως τῆς βιομηχανίας τοῦ καπνοῦ. Σχετικῶς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνειργάσθη μὲ τὸν κ. Σερραῖον, τὸν εἰσηγητὴν τῆς μονοπωλήσεως τοῦ καπνοῦ.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας, ἐκ τῆς μονοπωλήσεως τῆς βιομηχανίας τοῦ καπνοῦ, τὸ Δημόσιον θὰ ὠφεληθῇ ἐπὶ πλέον τῶν 1.320 ἑκατομ ὅσα εἰσπράττει σήμερον, 800 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧ 100 ἑκατομμύρια θὰ διαθέσῃ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν καπνοβιομηχάνων καὶ 100 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν μηχανημάτων αὐτῶν. Ἐὰν ἐ φαρμοσθῇ τὸ μονοπώλιον προβλέπεται ἡ καθιέρω σις λαϊκῶν κυτίων σιγαρέττων τιμωμένων πρὸς 2½ δρχ. τὰ δέκα σιγαρέττα.

Ἐξ ἄλλου πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ καὶ τὴν μονοπώλησιν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐξαιρουμένων τῶν ἀμβύκων.

ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙΣΑΙ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε χθὲς ἐκ νέου ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἤκουσεν ἐν ἀρχῇ τὰς ἀντιλήψεις τῶν καταθετῶν διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου των κ. Ἀποστολίδη, ἐπέφερε δὲ εἰς τὸ νομοσχέδιον τὰς κατωτέρω τροπολογίας:

Δύναται τὸ Δικαστήριον κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου νὰ ὁρίζῃ ὡς ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν ἡμερομηνίαν προγενεστέραν τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ εἷς ἐκ τῶν τριῶν ἐκκαθαριστῶν πρέπει νὰ εἶναι καταθέτης ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν ἐποπτικὴν ἐπιτροπήν.

Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς τοὺς καταθέτας ὡρίσθη ὅτι εἰς ἀπόδοσιν τῶν 40 % δικαιοῦνται ὄχι μόνον οἱ καταθέται 25—50.000 δρχ. ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρις 65.000 δραχμῶν. Ὡς κριτήριον καθορισμοῦ δὲν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον ὅπερ ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἀλλὰ ἡ γενικὴ κίνησις τῶν λογαριασμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Ἡ διάταξις αὕτη προσετέθη διὰ νὰ μὴ περιληφθῶσι μεταξὺ τῶν μικρῶν καταθετῶν καὶ οἱ μεγάλοι οἱ ἀποσύραντες τὰς καταθέσεις των ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης δικαιοῦται τῶν δεδουλευμένων μισθῶν του καθὼς καὶ πάσης ἀποζημιώσεως ἀπορρεούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΛΗ ΤΗΣ ΗΣΤΕΡΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ τηλεγραφικὴ ἑταιρεία «Ἥστερν» διαπραγματεύεται μὲ τὰς ἐνδιαφερομένας κυβερνήσεις τὴν πληρωμὴν τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν εἰς χρυσόν. Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν καταλέγεται, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ Ἑλλάς.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τηλ)κῶς). — Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δανείου ἐξ 68.758.000 φρ. πρὸς τὴν Γαλλικὴν ὑπερωκεάνειον Κομπανὶ Ζενερὰλ Τρανσατλαντίκ. Οὕτω θὰ συνεχισθῇ ἡ ναυπήγησις τοῦ ὑπερωκεανείου «Σαμπλαίν» καὶ θ' ἀποφευχθῇ τὸ κλείσιμον τῶν ναυπηγείων, ἐξ οὗ θὰ ἔμενον ἄνευ ἐργασίας χιλιάδες ἐργατικῶν χειρῶν.